

ఇదీ వరస...

ముల్లు తురిమిన మొగ్గ	14	వా. సు.
డబ్బు టు డి వవర్ ఆఫ్ డబ్బు (సీరియల్)	28	యండమూరి వీరేంద్రారావు
ముబ్బుదాటు నక్షత్రం	48	షహనాజ్ బేగం
వెలుగురేఖ	49	చీర్ల సీతాదేవి
నున్నంటే నాకెంతో ఇష్టం	67	దమయంతి
వర్షనర్ కాల్మ్	81	మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి
తల్లి....గోదారీ....	91	పాలకోడేటి నత్యనారాయణరావు
సౌభాగ్యంత (సీరియల్)	104	కౌనల్యాదేవీ రామశాస్త్రి
అంతర్యం	118	ఇంద్రగంటి జానకీబాల
ఏది స్వర్గం (మిసీ)	122	పోలవరపు కామేశ్వరి
సినిమా	128	పి రామకృష్ణ

ఈ నెల నవలానుబంధం

వి శా ల

రచన

శ్రీమతి జి. భవానీ కృష్ణమూర్తి

శ్లోకా. పి. డి. నెం 1824, హైదరాబాద్-20

మూలం : 'రామడు కాదు కృష్ణడు' అక్కినేని...రాధిక వెనక : మంజుభాగ్యం

కలర్ ట్రాన్స్లరేషన్లు : శ్యామ్

జవజవాలొలకే పళ్ళక మీమి!

బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో పళ్ళను జీవితాంతం సంరక్షించుకోండి.

బినాకా ఫ్లోరైడ్ లో, అత్యంత ప్రభావం గల ఫ్లోరైడ్ కాంపౌండ్ ఉంది. అది పళ్ళయొక్క ఎనామెల్ తో కలిసి, మీ పళ్ళను మరింత గట్టిగా చేస్తుంది.

జీవితాంతం, వళ్ళు పెప్పి పళ్ళు కాకుండా నిరోధించడానికి మీ సంరక్షణ ఆవశ్యకం.

ఎప్పుడూ బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో బ్రష్ చేయండి.

దీన్ని మీ రెండు ఎక్కువ కాలం వాడితే,

అంత ఎక్కువ కాలం మీ పళ్ళు

జవజవాలతో ఉంటాయి.

గట్టి వళ్ళ కోసం,

మిమ్మి పళ్ళు రాకుండా నిరోధించడంకోసం.

బినాకా ఫ్లోరైడ్

అగ్నేశైలికి చెందిన భారతదేశపు, ప్రభావంగల మొట్టమొదటి ఫ్లోరైడ్ టూత్ పాస్ట్

ULKA 81 3 81 TEL

తొలిమోట

నల్లని ముబ్బలు..

వెరిగేధరల వడగాడ్పులకి మధ్యతరగతి అనిరై, ముబ్బలు
కన్నీటివర్షం కురుస్తోంది! పురోభివృద్ధి ఎందులోనైనా వుండాల్సిందే
కదాని ధరల అభివృద్ధి తానేవుంది.....

వానాకాలం చదువులు అన్నట్టుగానే బళ్ళు బరబరా తెరిచారు.
తీరిగ్గా కొత్త పాఠ్యపుస్తకాలు వస్తాయి-ఈలోగా వాటికోసం ఇప్పటి
నుంచే క్యూల్లో కాపురాలు పెట్టకుండా నోట్సుపుస్తకాలూ అమ్మీ
నష్టయి చేస్తున్నారు- పిల్లలు ముందు గబగబా వరీక్షలు (ఎలాగో)
రాసేసి పానయితే చాలు. పుస్తకాలు వరీక్షలంతాకా వస్తేనేం-అని
'వెద్దల' అభిప్రాయం మరి... ఇంకా నారం అనగా పుస్తకాలు అమ్మే
వస్తాయి-తొందరపడితే ఎలా?

డా. వేణువేణుగడ్డకవి.

(వక్రపతి రహస్యం కనుగొనబడింది !)

ఫేయిర్ ఆండ్ లవ్లీ
నల్ల చర్మాన్ని ఎర్రపరిచే క్రిమ్

**మీ శరీర చాయను మెచ్చేలాగ పెంపొందిస్తుంది...
సహజంగా, మృదువుగా.**

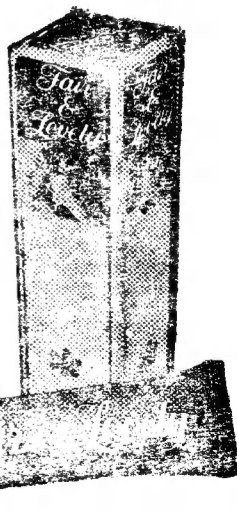
ఫేయిర్ ఆండ్ లవ్లీ — విజ్ఞానం సాదించిన

అద్భుతమైన పరిశోధన — నల్ల చర్మాన్ని ఎర్రపరిచే
యీ క్రిమ్ రెండు విధాలుగా వనిచేస్తుంది.

చర్మం లోపల : ఫేయిర్ ఆండ్ లవ్లీలోని ప్రత్యేకమైన
వదార్థం చర్మం లోపలనుంచి నల్లబరిచే ఆ ప్రక్రియను
తగ్గిస్తూ, యితరులు మెచ్చేలాగ ఎర్రబరుస్తుంది

చర్మం బయట : ఫేయిర్ ఆండ్ లవ్లీలోని 'ఎండను
వడచోపే' వదార్థాలు, ఎండలోని అల్ట్రావయిలెట్ కిరణాలను
వడచోపి మీ చర్మం ఎండ వల్ల నల్లబడకుండా
కాపాడతాయి — మీరైతే ఆ సూర్యకిరణాల్లోని ఆరోగ్య
మంతరిని పూర్తిగా పొందగలుగుతారు.

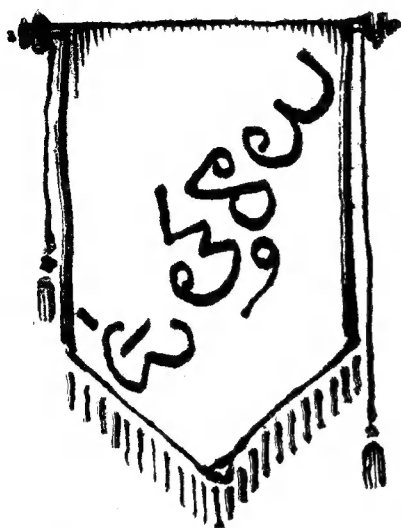
ఈ నెలల వాడకంతో, ఫేయిర్ ఆండ్ లవ్లీ మీ చర్మాన్ని
మీరెప్పుడూ కోరుకునేటంత ఎర్రగా రూపొందిస్తుంది.

ఫేయిర్ ఆండ్ లవ్లీ — నల్లని చర్మాన్ని ఎర్ర బరుచడం కోసం సున్నితమైన పీరు

హిందూస్థాన్ లీమిటెడ్ బాంబే నికల్స్ ఉత్పత్తి

LINTAS PABLO-11-1810

సే నెల జ్యోతిలో ప్రారంభమైన 'పంచెం', అద్భుతంగా, అమోఘంగా చక్కినికైతిలో ఆ కర్ణజీయంగా వున్నది. శశిరఋతువులో ఒక చీకటి రాత్రిలో ప్రారంభించబడిన ఈ పంచెం యింకా ఎంతైనా చదవాలనే కుతూహలము మాలో తహతహలాడుచున్నది. ఒక శకలం తర్వాత మరో దానిలా జూన్ జ్యోతిలో రెండవ భాగాన్ని కూడా అస్వాదించి ఆనందాన్ని పొందాను. శ్రీ కె. నదాశివరావుగార్ని నా హృదయ పూర్వక వందనలు, అందించిన జ్యోతి సంపాదక వర్గానికి నా అభినందనలు. రాంసావుని వీరన్న, శ్రీకాకుళం.

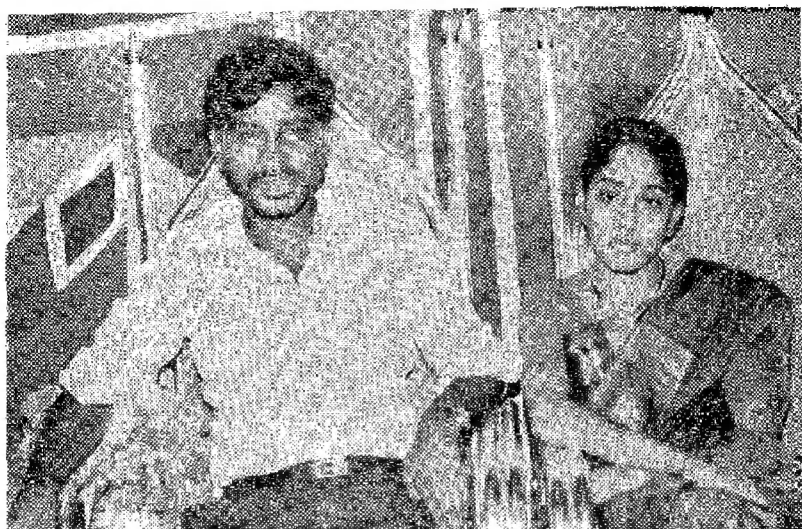
ప్రతి నెలా మీ జ్యోతి మానవప్రతి చదువుతుంటాను, కాని యీ రోజు నేను చదివిన జూలై నెల జ్యోతిలో యెన్నో రోజుల నుంచి నాలో వున్న భావాల కను

గుణంగా వున్న కథ చదివి యెవరికీ వుత్తరము వ్రాయని నేను సంతోషము పట్టలేక మీకు అభినందనలు, రచయిత గౌరవయుల దీవక్ కుమార్ గార్ని నా అభినందనలు తెలియ చేయమని కోరుతున్నాను. విప్లవాత్మకంగా చాలా మంది రాస్తారు. ఆ రచయిత వ్రాసిన మధ్య అద్భుతంగా వుంది. కాని మీరు ఆ కథను పెసే మాలాటి విప్లవం, సూతనత్వం కోరే పాఠకులకు పరమానందాన్ని పంచి పెట్టడం నాకు మహా దానందంగావుంది, మళ్ళీ! మళ్ళీ తిరిగి! మీకో శత సహస్ర అమూల్యములైన అభినందనలతోనో వుత్తేజ భరితమైన నా మనస్సు ఆర్పిస్తున్నాను, యిలాగే విప్లవాన్ని ఆవరించి ప్రోత్సహించి మాకందయ చేయమని కోరుతున్నాను

రాయనం వెంకటసుబ్రహ్మణ్యం,
హైదరాబాదు.

జూలై జ్యోతి ముఖచిత్రం, గెటప్, బాగుంది. ఈ నెల సంచిక కార్టన్స్ ప్రత్యేక సంచిక అనిపించింది. "కుడి ఎడమైతే" సుధాని కార్టూన్లు చుమ్మల్ని కడుపుబ్బ నవ్వించాయి. నీరియల్స్ రెండూ ఆనక్షిగానే కొనసాగుతున్నాయి. ప్రచురిస్తున్న మీసీ కవితలు భావగర్భితంగా వున్నాయి. కథల్లో కెల్లా 'కుక్కి-|- కోడి-|-వీల్లి = ఆడది' కథ వైవిధ్యంగా వుంది. టైటిల్ చూస్తే ఈనాడు సమాజంలో ఆడదంటే ఎందుకీంత చులకననీపిస్తుందో అర్థమవుతుంది.

వై. హేమబిందు. ప్రియ.
(కోర్నకల్)

మొన్న 18 తారీఖున హైదరాబాద్ లో శ్రీ త్రిపురనేని గోపీచంద్ కుమారుడు, జ్యోతి మాసపత్రిక ఎడిటోరియల్ నక్కుడు, రచయిత త్రిపురనేని రాంగోపాల్ కి లక్ష్మికి వివాహం జరిగింది. శ్రీ ఇన్నయ్య సారథ్యంలో అనేకమంది రచయిత(లు)ల సమక్షంలో వివాహం వేడుకగా, ఘనంగా జరిగింది.

“జ్యోతి” ప్రచురించిన కథలలో “ఓర్పు” కథ ఆడపారిలో సంతోషము కలిగి వున్నప్పుడు, ఏదైనా అయిన పని అవకేదని అనేటప్పుడు సంతోషంగా వున్న ఆడపారిలో ఓర్పు అవన మనిమాధనవెద్ది పుట్టగలిగి ప్రసాద్ గారు ప్రాసిన “ఓర్పు” చదివిన తర్వాత తెలిసింది. ‘రైన్ బా’ మిసికథ మాకు చదువుకున్న కొద్ది కడుపుబ్బలా నవ్వు వస్తూవుంది.

నంది తార కేశ్వరరావు.
బిర్లపూరు

జూలై నందికతో ప్రచురించిన “ఓర్పు” కథలోని తారదమ్మ మతి

జ్యోతి

భ్రమణ కారణమైన సంతక ప సీగుగా వయోను సారంగా వరించడం భార్య పీయం. “మ(ధ)ర్మం” కథలో బంధాల్ని తెగువతో తెంచుకొన్న “చంద్ర” రైర్యానికి, ఆకథా రచయితకి నాజోహార్లు.

“కుడి ఎడమైతే” కార్టూన్లు నన్ను కడుపుబ్బ నవ్వించాయి. కార్టూనిస్ట్ “షేక్ సుబాని” గారికి నా ధన్యవాదాలు. చామర్తి శ్రీనివాస గోపాలరావు

జూలై నవలాను బంధం పీలునామా ఏకమిగిన చదివెంతే తీరుతోరవన జోరు రచయిత్రి. ప్రచురించిన మీకు ధన్యవాదాలు!

ఒక ప్రవాసాంధ్రుడు.

అభినందనలు

ప్రేమతోనూ, అందమైన బాధలాటి త్యాగాల్తోనూ, నెచ్చు(?) విషరీతోనూ పడి ఈడే పాంకజనానికి మధ్యతరగతి గుండెవచ్చున్నీ, ట్రంకు పెట్టెలాటి జీవితపు బరబరగరగరలనీ, గతిరప్పిడి పిచ్చి బతుకులనీ, నిజాన్నీ, విపాన్నీ కథాబద్ధంచేసి కథల్రాసే లాయరు శ్రీ రావిశాస్త్రి - ఈ ఆరవయ్యేళ్ళ రాచ బంగారుకొండ నుంచీ బంగారు గాలులు, పడగాలి అగ్ని కణాలు, మధ్యతరగతి మంద భాగ్యహాసాలూ.. ఎన్నో చేరాయి కథారూపంలో సాహితీ ప్రేమి లకి-అలాటి రావి 'శాస్త్రియ' మైసరాచ 'కొండగుడు' కథల తాలూకు యజమాని శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి.

ఆయన కలం నుంచీ అక్షర కిరణాలు కథలుగా ప్రసరిస్తూ నిరంతరం సాగా లని జ్యోతి మాసపత్రిక ఆకాంక్షిస్తోంది.

రావిశాస్త్రిగారూ - మా కృతః కంక్షలు అందుకోండి!

కేసర్ క ఖీరంచారి గృహాశ్రమి సాహితీ క కణం

కేసర్ క ఖీరంచారి గృహాశ్రమి సాహితీ క కణం 1-82 సాహితీ క కణం శ్రీమల తరగా జానకీరాజుగారి అహుతి అంబు

చల్లగా ఉండేలా, వెల 7 రూపాయ కట్టి, మిత్రా లాటి కాలపూరిత థిల్ల జానకీరాజు ది రాసినందుకి రీతి ఈ స్మరణగదం మం కథ లన నన్నా నంజరిగివచ్చే. నత్క దాతుగా న్నా స్థిం నరాణిగా జానకిగడ్ రచనలు యాలం జ్యోతి మాసపత్రిక అభినంద నలు తెలుపుతోంది.

ప్రొఫెసర్ క్రిష్ణకి మరో డాక్టరేటు డిగ్రీ గౌరవం

అంగ్ల, ఆంధ్ర సాహిత్యంలో ప్రముఖ రచయిత ప్రొఫెసర్ జి. ఆర్ క్రిష్ణకి మైసూర్ విశ్వవిద్యాలయం, ఇటీ వలకె యాంత్రిక పౌరజీవో విహించి. డిగ్రీ ఇచ్చి గౌరవించి ది. "మొగపేరి జాలర్లలో సాంఘిక పరిణామం" అనే థీసిస్కి ఈ డిగ్రీ వ్వటం జరిగింది.

శ్రీ గోగినేని రాధాక్రిష్ణమూర్తి గుంటూరు జిల్లాలో పుట్టి-పెరి గారు ఎం. ఎ. ఎం ఎస్. డబ్ల్యు. DAMకి డిగ్రీలు తీసుకున్నారు. శ్రీ క్రిష్ణకి బెంగళుం నండి బ్రెస్నెర్ విద్యా సంస్థ యంతిం ముందే పీహెచ్ డి. (అంతర్జాతీయ సంబంధాల్లో) డిగ్రీనిచ్చి గౌరవించింది బెక్సన్ విశ్వవిద్యాలయం (యు యస్.ఎ.) D. Lit డిగ్రీ ప్రధానం చేసింది. ప్రస్తుతం మేంగళూర్లో Institute of manargement stu- dies లో డైరెక్టర్ గా పున్నారు.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సైబ్ వాడు ప్రకృతి సంస్కృతిని నిర్వహించిన "విజయాస్రే" చిన్న పిల్లల పోటీలో నెగ్గిన బేబీ నళినిక పుష్పామృతి కిరీటం తొడుగుతున్నారు.

ప్రొడరాబాన్-మ్యూజిక్ అండ్

డాన్స్ కాలేజీలు...

ఆఖరి భారత సంగీత సృష్టి పోటీలు జూలై ఆఖరివారంలో నిర్వహించటానికి నిర్ణయించారు.

కర్ణాటక సంగీతం:- గాత్రం-విణ-సీనియర్స్ మరియు జూనియర్స్

భరత నాట్యం:- భరత నాట్యం-కూచిపూడి (సీనియర్స్ మరియు జూనియర్స్) మరియు లలిత సంగీతం పోటీలు నిర్వహించుచున్న విజేతలకు నగదు బహుమతులు-షీట్లు ఇవ్వబడును. ఆకాశవాణి, జీవ అధికారులు మరియు సుప్రసిద్ధ కామర్స్ యునిట్ల ద్వారా వ్యవహరించెదరు.

ఈ ఉత్సవం అగస్త్య నెలలో జరుగుతుంది ఈ ఉత్సవంలో శ్రీ గుర్రాజ రామకృష్ణ, శ్రీ ఎమ్ బాలముగళికృష్ణ, శ్రీపతి జమున, మరియు శ్రీమతి శ్రీరంగం గోపాల గత్తుం గారిని సన్మానించుటకు కాలేజీ కమిటీ నిర్ణయించబడి

పవరాలకు:-

యందమూరి నత్యారాయణ

(ఆకాశవాణి అడ్వర్టైజరు)

డై రెక్టర్, జనరల్-సెక్రటరీ, లలిత మ్యూజిక్ అండ్ డాన్స్ కాలేజీ (గవర్నమెంట్ రిజిస్టర్)

బి-49, జననకపురం,

ప్రొడరాబాన్ - 500 461.

అనే ఐదు శాతం రూ. 5/-లు ముగియ ర్గల చేసి వారికి ప్రొప్రైటర్స్ మరియు అప్లికేషన్ల వందబడును.

కవిత్వం ఆహ్వానం

'అవగాహన' అధునిక ఆలోచనా పీఠిక అయిదినంపుటి, కవితా ప్రత్యేక సంచికగా వువడుతుంది. రచయితలు తమ రచనలు ఈ దినపత్రిక ద్వారా మాకు పంపాలి. మానవల్లి నత్యారాయణ,

ఎడిటర్-అవగాహన

(బుక్స్ అండ్ బుక్స్ ప్రచురణ)

బొంబాయి పిఠి

విజయనగరం 581201

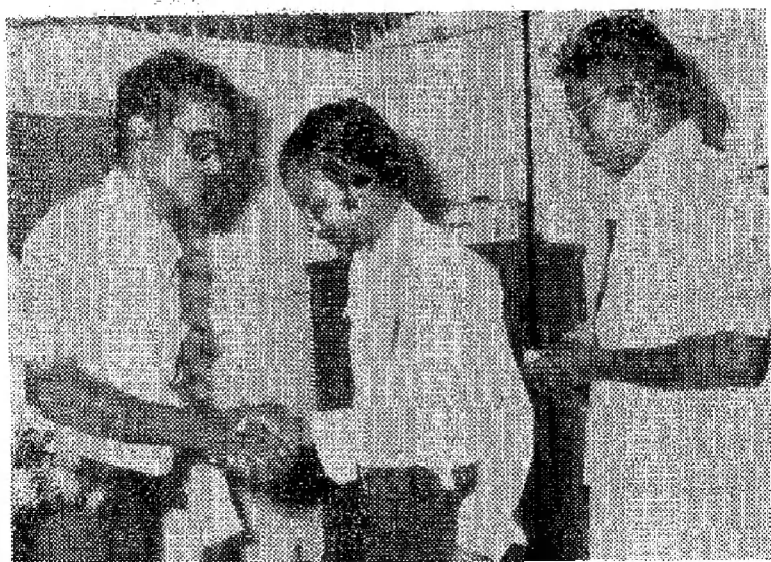

క్రో క్వి ల్

కార్టూన్ సమావేశం

ఆరోజు అంటే ఈమధ్యే ఓ ఆవారం ఆరోజులేను
 లం నీటి సెప్టల్ ట్రైబరీ హైదరాబాద్
 సమయం ఎ చకండా వది గింజలికె ఉదయం
 నబ్బ పై బెప్పిన సమావేశం

శ్రీ సత్యం బహుమతి ప్రధానం చేశారు. మొదటి బహుమతి గ్రహీతః
 మూడవబహుమతి గ్రహీత శ్రీ - మేక్ (వావీ) వరస లేకుం

డియర్ నరీ,

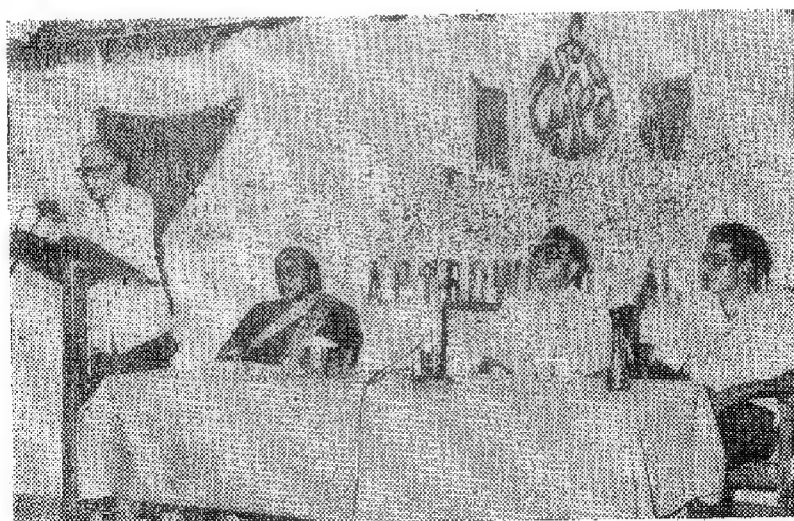
మీటింగు.... పంపాకం ఆశీర్వాదమయ్యాయి. ఇటు వేదికమీద శ్రీ పొత్తూరి వెంకటేశ్వరరావు (ఆంధ్రప్రదేశ్ పాఠశ్రుతిక సంపాదకులు) అధ్యక్ష స్థానంలో; ముఖ్య అతిథి, బహుమతి ప్రదాతగా శ్రీ సత్యం; వక్తరుగా శ్రీ రాంభట్ల కృష్ణమూర్తి, జ్యోతి మాసపత్రిక సంపాదకురాలు శ్రీమతి వి. లీలావతి రానువయ్యగారు, శ్రీ యంపమూరి పిరేంద్రారావు, శ్రీ 'శంకు'....అటు ప్రేక్షకులలో అనంతాక్షాక కార్టూన్ ఇష్టులూ, కార్టూనిష్టులూ....ఎంత విభిన్న అంత హాస్యంలా చేరారు.... నవనా, హాస్య....హాస్యం గురించి, కార్టూన్ చిత్రణ గురించి, రచనా విధానం గురించి శ్రీ రాంభట్ల, శ్రీ వెంకటేశ్వరరావు, శ్రీ యంపమూరి, శ్రీ శంకు, ప్రసంగించారు.మరికొన్ని వివరాలు....

శ్రీ సుధాపి, శ్రీ కాటూరి, రెండవబహుమతి గ్రహీత శ్రీ నర్సర, చివరకు మరో రెండవ బహుమతి గ్రహీత శ్రీ జయబాబు.... సైబాకోటి వరన....

శ్రీమతి లీ వలంబురమ్మగారు తమ ప్రసంగంలో జ్యోతి ప్రాంబంధంనుండి
నువ్వుతివై హాస్యాన్ని అందిస్తున్నదిని ఇంపై అలాగే
కనసాగుచున్నదిని ఎవరించారు

వేదికమీద ి రాంభట్ల శ్రీమతి లీలాకర్ణి రామచంద్ర శ్రీ పొత్తూరి శ్రీ సత్యం

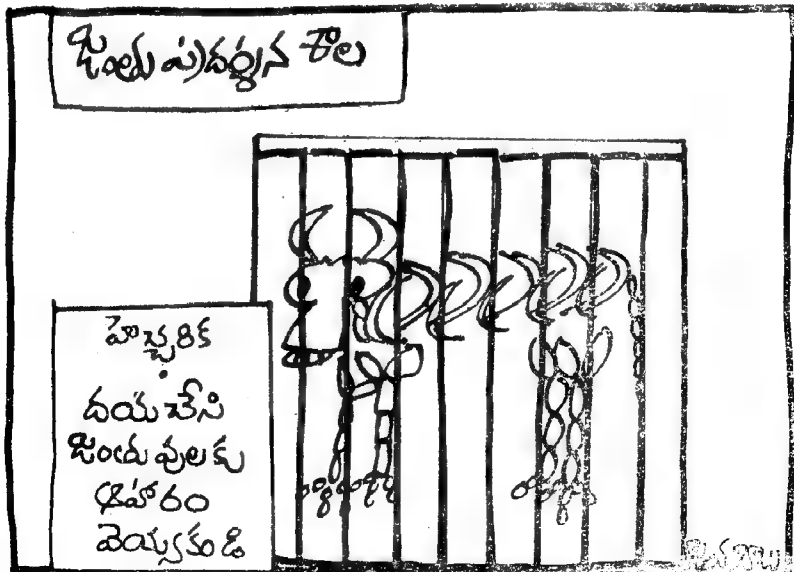

కార్టూన్ పోటీలో ద్వితీయ బహుమతి పొందిన విడి కార్టూన్.

ప రి చ యం

1972 లో కార్టూనిస్టుగా ఆంధ్రజ్యోతి వార పత్రికలో పుట్టాను. తెలుగులో చాదాపు అన్ని మాన, వార పత్రికల పాఠకులు. వా కార్టూనలతో ఆంధ్ర భూమిలో కార్టూన్ కథలతో సన్నివేశ ప్రయత్నించాను. ఆంధ్రభూమిలో వచ్చిన "జుభేరి" కార్టూను కథ చూసి అభినందిస్తూ జయదేవ్ రాసిన లేఖకి కొంచెం గర్వపడ్డాను. ఇప్పుడు "జ్యోతి" వారు హాస్యోదరులు బాపు రమణల న్యాయవిద్వంసంలో బహుమతి వచ్చి ఉత్సాహాన్ని, కల్యాణాన్ని కల్గిస్తున్నారు. "జ్యోతి" వారికి కృతజ్ఞతలు.

జ య బా బు

జ్యోతి-భాగ్యలక్ష్మి లాటరీ కథ - పోటీలలో
కన్నా లేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

తున్నాయి
కొండల్ని కర్పూరంగా చేసి ప్రకృతి
నీరాజనాలిస్తోంది

త్యాగరాజస్వామి, శ్యామ శాస్త్రి
మత్తుస్వామి దీక్షితార్థ ప్రతిమార్తల్లా
ఆమె పెదవిమీద కూర్చుని అపూర్వ
గీతా కి తాళం వేస్తున్నారు

ఫెళ్ళన ఎగిరొడి న డప్పెనని ఆమె
టంగున ఎంగోరి ఆ మిండంలో

ఆమె నొబ్బోంచి అగ్నివర్షతాలు తుంప
ర్లుగా దొర్లుతున్నాయి
సముద్రంలోంటే రేగిన బడిబాగు
అతో అవి హో రా హో రీ పొటాడ

ఒక బిందువు పెదవి అంచున మువ్వలా
పేల్చాడుతోంది-అందులో శ్లేత్రయ్య!

ఆమె పలువరనగా అన్నమాచార్యాది
బాగేయకారులందరూ ధ వ శ కాంతితో
పెరిసిపోతున్నారూ....

వెన్నెల తుఫాను!....

సుడిగాలికెగిరే చిత్తుకాగితాల్లా నక్ష
త్రాలు విచ్చిగా తిరుగుతున్నాయి. ఆ
వెన్నెల తుఫానులో మంటలు....వెన్నెల
ఎర్రగా మారింది. ఆ ఎరువు ఆర్ద్ర నక్ష
త్రాన్ని సవాలు చేస్తున్నట్లుంది. ఆ మంట
'థాన్ నేన్' దీపిక రాగం! ఆ అతి ఊష్ణ
తకి కొద్దిసేపట్లో చంద్రుడు నల్లబడతా
డేమోనని అనుమానం!...మళ్ళీ ఆ ఎరువు
మంట క్రమంగా తగ్గుతుంది... అమృ
తాన్ని వర్షిస్తున్నారెవరో!...అవును అది
థాన్ నేన్ భార్య అలవిస్తున్న అపూర్వ
వర్షణి రాగం!

మంచుకొండలు ఆమెనోట్లోకి వరుగు
పరుగున వచ్చి కరిగిపోతున్నాయి.

ఆమె పలుకులు నడుస్తూండే, కాళ్ళకి
వీణతీగలు అడ్డు తగిలి శ్రవణానందకర
మైన ధ్వని రు మృని....

ఆమె నాలుక విడేలు....వై పెదవి
కమాను....

సంగీత వాయిద్యాల్ని ప్రతిబింబించే
ఓ శ్రీమూర్తి ప్రత్యక్షమైంది. ఉన్న
రాగాలన్నీ, ఆమె కట్టుకున్న చీరపై
బుటాల్లా ఇమిడి ఉన్నాయి. ప్రత్యక్ష
మైన ఆ మూర్తి ఈమె కంఠాన్ని తన
చేతుల్లోకి తీసుకుని సుధాధారతో కడిగి
మళ్ళీ యథాస్థానంలో ఉంచి అదృశ్య
మైంది.

ఈమె చుట్టూ చూసింది-వశవులు,

రచయిత పరిచయం

పేరు : పా. సు. అనలు

వాచాపేగల సుబ్రహ్మణ్యం

అప్పడప్పుడు, చిథలాయాలని
కోరిక -ఎవుడేనా రాస్తే, ఎవుడో ఓ
మాటు వత్రికలకి వంపిశే, ఎప్పటికో
ఓ కథ వద్దం-అలా....

కథంటే కథకాదు - అలోచనా
శకలం అని నమ్ముతాను. సూడో
ఇంటిలెక్కువల్న అన్నా, సీప్ డేస్ట్
అన్నా, వరమ అనహ్యం....

శిశువులు, పాములు తనకచ్చేరి ఆరంభం
కోసం ఎదురు చూస్తున్నాయి ఆనకిగా.
ఈమె గొండు సవరించుకుని పాద
బోయింది....

ఆశ్చర్యం!

తన గొంతుని ఎవరో బలవంతంగా
లాగేసుకుని ఆ న్వరార్థమం తమ స్వార్థిత
మన్న అహంకారంతో అలావన సాగిస్తు
న్నారు....

.....

.....త క్కు న మే ల్కొ ం ది
పాన. తిరిగిగూడా చూసింది. ఎదురించి
అరుగుమీద జానకి-ఉదయరవిచంద్రిక
రాగాన్ని అలవీస్తూ!

పాప కళ్ళు ఎర్రబడుతున్నాయి. రెప్ప
వెల్పుకుండా తడేకంగా ఎదురింటికేసి
చూడసాగింది. ఆ అరుగుమీద కూర్చుని
సాధన చేస్తున్న జానకి పాప కంటి
పావల్లో నిలిచిపోయింది

“సుబ్రహ్మణ్యుని రక్షిత హం ఏకాగ్రత పాటమీద, పావ ఏకాగ్రత
అష్టదశలోచన ఖండేన.....అనే జానకిమీద!
వల్లవి నందుకుండి జానకి. పాటలో పారవశ్యాన్ని జానకి,
పాడ. తున్నవ్వుడ, తాళంలో జానకి హృదయంలో ఉద్వేగాన్ని పావ అనుభ

కార్టూన్ పోటీలో ద్వితీయ బహుమతి పొందిన ఒకే అంశంపై వచ్చిన
కార్టూన్లు : “నటుడే నాయకుడైతే”.

ప రి చ. యం

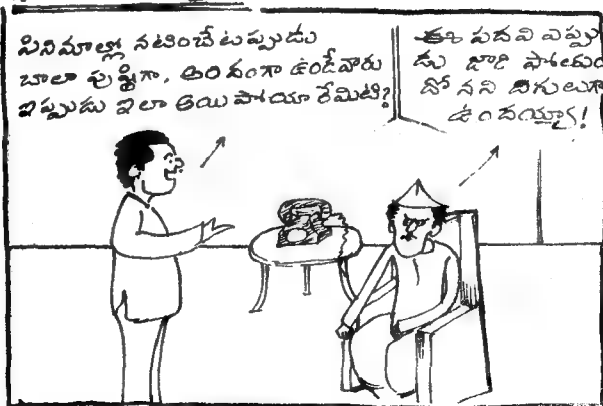
1958 లో జన్మించి, కార్టూనిస్ట్ “శ్రీ కాటూం” గారు గురువగారి, 1941
“ఆంధ్రజ్యోతి” పత్రిక ఉగాది సంచికలో ప్రచురించిన కార్టూన్లతో నా కార్టూన్
జీవితం ప్రారంభించబడింది. వివిధ వత్తిడిలో ప్రచురించ బడుతూ వచ్చినా, కిరియ
వాడ కార్టూనిస్టులు నిర్వహించిన శృతియ కార్టూన్ల పోటీలో “ద్వితీయ”
బహుమతి అందుకున్న నా పూర్తి పేరు “స్వర్ణ లక్ష్మీకాంత మోహన్.” ప్రస్తు
తం చీరాల “సుధా నర్సింగ్ హోమ్”లో మేడికల్ లాబ్ ఛెక్టిషియన్ గా పని
చేస్తున్నాను. ఇప్పుడు మళ్ళీ “ద్వితీయ” బహుమతి కిచ్చి ప్రాశ్నహిస్తున్న
“జ్యోతి” సంపాదక వర్గానికి నా హృదయ పూర్వక అభినందనలు.

— స్వర్ణ

[S. L. K. మోహన్

నటుడే నాయకుడైతే

వేసే ప్రాచెట్టా పావ వన్నమీద కొర విస్తు పురు
దాతో కొడ తున్నట్టు భక్తుమంటూంది. పావ కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.
ఇద్దరిలోనూ ఏకాగ్రత ఉంది-జానకి జానకి నోదొంచి వచ్చే ప్రతిపదమూ

పావ కళ్ళలోంచి ఒకొక్క నీటిబొట్టుని రాల్చింది.

పాలరాతిమీద ప్రవహించే నీరులా సాగిపోతుంది జానకి పాట - మండు రెండలో ఇసుక తుపాను కెదురీడు తున్నట్టుంది పావ హృదయం. జానకి పాట రమ్యమైన స్థాయిలో ఉంది-పావ ఉద్రేకం అతి తారాస్థాయిలో ఉన్న తోంది.

తారాస్థాయి నండి వర్షమంలో కొచ్చి పాట ఆవింది జానకి....

ఫెడీమన్ పావనవరో కొట్టారు ఉల్లికి వడి చూసింద పావ.

“ఏవే మూగి ముండా! సిలబడే నిద్ర పోతున్నావ్! పో! ఆ పెరట్లోకి పోయి అంటు తోము” అంటూ వీపున ముక్కుదేసింది తల్లి. నమాధానం చెప్పి (లేక) కుండా అమితంగా ఊగిపోతున్న

నటబడే - నాయకుడైతే

పావ చూపులు సరిగ్గా జానకి పెదవుల మీదనే ఉన్నాయి. బాగా ఎర్రబిడ్డ ఆ కళ్ళలోంచి బొటబొటా రాలతున్న కన్నీరు వెచ్చగా కాకుండా వేడిగా ఉంది ఉల్లాసం-ఉద్రేకం.....

అనందం—అవమానం.....

తన్మయం—తామసం.....

మోదం—భేదం.....

సాధన—అసూయ.....

జానకి—పావ!

గుండెతో పెరట్లోకెళ్ళింది పావ.

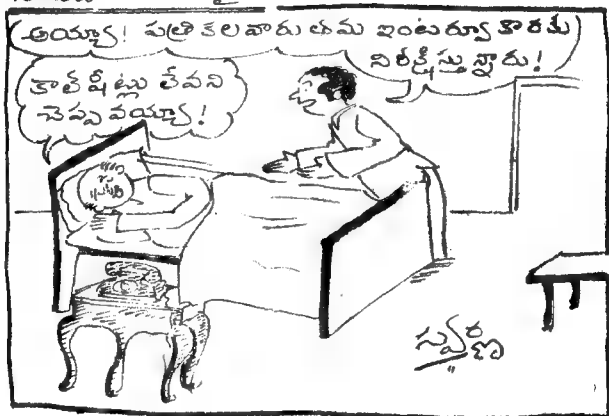
“ఈ ఇంటికి వీశలా దాపురించావు కదలే. చచ్చినా బావుండను” అంటూ సాదించ వారంబడింది తల్లి నవనీతం.

పావకి పేరులేదు నవనీతం, ఆమె భర్త ఇద్దరూ కూడా ఉద్యోగస్థులే. ఫాల్స్ ప్రీస్టేజికి నిర్వచనం ఎవరికైనా కావాలిస్తే వీళ్ళని చూపిస్తే చాలు. ఇద్దరికిద్దరూ నూడో ఇంటలెక్చుయల్స్! వాళ్ళుద్దేశంలో తమకెప్పుడూ జబ్బు

దేయకూడదు-చేసినా వాళ్ళ అన్యస్తత
ఎవరికీ తెలీకూడదు. వాళ్ళు చెట్టాపట్టా
లేసుకుని బయటకెళ్తే, వాళ్ళతో బాటు
ఎవరూ రాకూడదు-వచ్చినా- రోడ్డున
వెళ్ళే వాళ్ళందరూ తమతో వచ్చే వారిని
చూసి ముగ్ధులయేంత అందంగానో
హుందాగానో ఉండాలి ఆ కంపేసేయన్.
అలా అందరూ వాళ్ళ వక్కానున్న (పిల్ల,
మేక, కుక్క....ఏదైనా సరే) వదా

వడింగి. నవసీతం ఆసీనుకి నెలవ పెట్టా
ల్పొచ్చింది ఓ నాలుగునెలలపాటు. బిడ్డకి
పాలివ్వడం మన నవసీతానికి నామోషీ.
ఆకలేసినప్పుడు పావ గోలపెట్టి ఏడ్చేది-
వినుకుంటూ పాలు కలవటాని కువక్ర
మింబేది తల్లికినిద్రాభంగం కలిగినందుకు
తండ్రి మూర్తి శివమెత్తినటు చిందులేసి
ఆ వసికందును కొట్టిననందర్నాలుకూడా
లేకపోలేదు. ఆ వీధి చివర వెలసిన 'శిశు

నమిడే - నాయకుడైతే

ర్థాన్ని చూసి మురిసిపోతుంటే, మేమే
ఆ కాలికి ఓనర్ల మంటూ కల్తీలేసి
దాంబికాన్ని ప్రదర్శించి అమితానందం
చెందే స్వభావం వారిది.

వాళ్ళకి పెళ్ళయిన ఏడాది లోపునే
పావ ఈ లోకానికి రవాణా అయింది.
మరీ ఫేరెక్స్ టేబీ అంత అందంగానూ
ఆరోగ్యంగానూ ఉండకపోయినా, పావ
అందంగానే ఉండేది. పావ వుట్టడంతో
వాళ్ళ ఆనందం చాలా రకాలుగా భంగ

మందిర్' పిళ్ళ కష్టాల్ని కొంతవరకూ
తీర్చింది- నవసీతానికి మళ్ళీ ఆసీనుకెళ్ళే
అవకాశాన్ని కలిగించిందికూడాను. అలా
వ గ లం తా ఆ శిశు మందిరంలోను,
రాత్రంతా ఈ పశుమందిరంలోనూ పెరగ
నారంబి చింకిపావ. పావకి అప్పుడప్పుడే
మాటలాస్తున్న రోజులవి. ఆ వచ్చిరాని
మాటలువినడానికి తీరిక, విని ఆనందించ
డానికి తీయనిమనస్సు లేదా తలదండ్రు
లకి. మూట్లాడాలనివీ చివరపుడల్లా ఎవరు

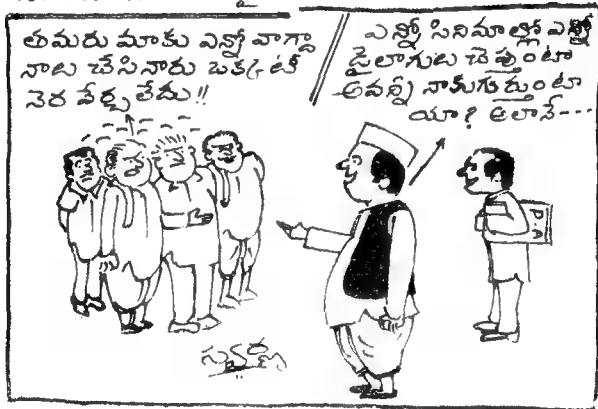
కనిపిస్తే వారితో ముద్దుముద్దుగా మాట్లాడే సేపావ నిర్మోహమాటంగా. అలాంటి రోజుల్లో ఒకనాటి రాత్రి మూర్తి చిత్తుగా రాగేసి ఇంటికొచ్చాడు. నవనీతం అతన్ని కనుదుకోలేదు. "భోంచేస్తారా" అని అడిగింది తలుపేస్తూ.

"నా కాకలిగాలేదు" అన్నాడు మూర్తి బట్టలు మార్చుకుంటూ.

అతనికి మరో ఆకలి జొరగావుంది.

మూగిముండ మా కూతురని నలుగురితోనూ ఎలా చెప్పుకోమూ? అనే ఆలోచన వాళ్ళమెదళ్ళని దొలిచెయ్యసాగింది 'ఈ అమ్మాయి కిక మాటరాదు' అన్న డాక్టరు తీర్పు విన్నాక. దానికి తోడు పాప కి నాలుగేళ్ళాచేసరికి వాళ్ళకో అబ్బాయి వుట్టాడు. ఆ కుర్రాడు ఎర్రగా బుర్రగా పీళ్ళుహలకు తగ్గట్టుండడంలో పాప మరీ పనికిమాలిందైంది వాళ్ళ

నటుడే - నాయకుడైతే

అందుకనే నవనీతాన్ని ఎత్తుకుని మంచం దగ్గరకు వచ్చాడు. ఆ మంచంమీద వడ్లకున్న పాపని చూసి విసుక్కుని మరో గదిలోకి దారి తీసాడు. ఇవతలిగదిలో ఏదో శబ్దమయింది. దాన్ని వాళ్ళు ఆట్టి వచ్చిందికోలేదు.

నిద్రలో మంచంమీదనుంచి దొర్లి కింద పడింది పాప ఆ పడంలో వెడమీద గట్టిగా దెబ్బతోలింది. ఆ దెబ్బతో ఆ పాప మూగడైంది. అనాటినుంచి రోజు రోజుకీ బలహీనంగా మారసాగింది. 'ఈ

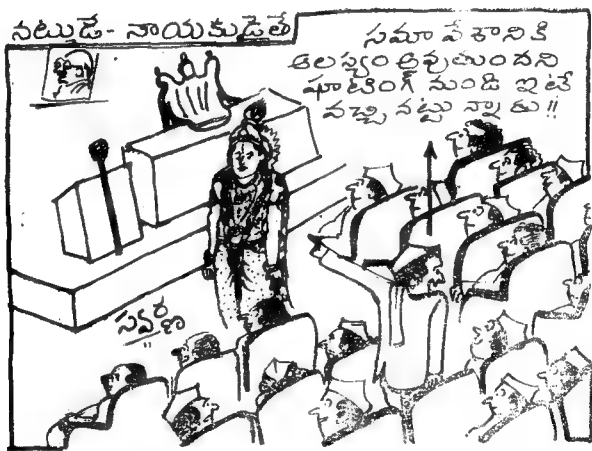
దృష్టిలో.

ఇప్పుడు పాప ది పదకొండేళ్ళ వయసు. మూగది. అందులోనూ ఎప్పుడూ నలుగురిలోకి రాలేదు. అందుకే అమాయకంగా (దాన్నే వాళ్ళు ఎడ్డి, మడ్డి...అంటూంటారు) ఉంటుంది. పాప ఆ ఇంట్లో పనిమనిషి కూడా కాదు. అంతకన్నా తక్కువే పాపా అని నోరారా విలపడానికి వాళ్ళకి మనసు లేదు. అమ్మా అని అనడానికి పాపకి నోడులేదు.

వీళ్ళింటి ఎదురుగా ఉండే జానకి వాళ్ళింటి ఒక సంగీత నిలయం ఆ ఇంట్లోని వారందరికీ సంగీతంలో ప్రవేశమో ప్రావీణ్యమో ఉంది. వాళ్ళెప్పుడూ సంగీతం గురించి సంగీతకారుల గురించి మాట్లాడతూంటారు-అది పాప కిటికీ దగ్గర నిలబడి కత్తుహులంగా వింటూ ఉంటుంది. జానకి, పాప ఒకే ఈడవారపడంవల్లనేమో జానకి పాడుతుండే

ఫో అవతలకి. రారా బాబు మనం రేపు మ్యారేజీకి వెళ్తాంగా. అందుకని నువ్వు బజ్జీరా-చా బింగాడు కొండే" అంటూ బంతిలాంటి కుర్రాడ్ని బుజాన్తే సుకుని మొనాడ్ని తట్టి లేపుతూ "అలా రం మూడింటికి వెళ్తారా? మూడింటికి లేస్తేనే గాని బంటికి వెళ్ళకెళ్ళలేం"

"వెటాలేవోయ్! పడుకో నిద్రా న్నాంది" అంటూ ముసుగు తన్నడా

పాపలో తెలిసి ఆవేశం పొంగొస్తూంటుంది.

రాత్రి పదయింది.

ఇంటి వనంతా ముగించి వడకుండా మని లోనికొస్తున్న పాప కాలు తమ్ముడి చేతికి తగిలింది. అయ్యో! వాడు తెవ్వన కేక పెట్టి ఏడ్చాడు. కామ-అరిచాడు-లేవక అరుస్తున్నట్టు ఏడ్చాడు. నవనీతానికి ఒళ్ళంతా అంటున్నట్టు కుర్రాడ్నూరుకోబెట్ట(లేక)డానిగ్గాను పాపని చావబాదింది. "దిక్కు మాలిన ముండ!

వతిదేవుడు.

పాపకి నిద్రలేదు. దుఃఖం కడపుని తరిగేస్తూంది. తన బాధ వినడానికి మనషులు లేరు. చెప్పుకోడానికి నోరు లేదు. ఆవయనుకి ఆలోచించే అదృష్టము, అర్హత రెండూ లేవు చాలా రాత్రి ఇంకా ఈ రాత్రేలాగే గడిచాయి పాపకి. నిద్ర రాదు. కన్నీరు అగడ.

అలారం మ్రోగింది.

నవనీతం మంచంమీదనుండే పాపని లేపి పన్ను పుగమాయించవారంటించింది.

అనేక విధాలుగా నూడావుడి, హైరానా
వడి ఎలాగైతేనేం నాలుగున్నరకి
మొగుడ్ని పిల్లాడ్ని పెంపబెట్టుకుని పెళ్ళి
కని బయలుదేరింది

వాళ్ళు వెళ్ళాక చివరగా చావమీద
ఒకిగింది పావ.

నిద్ర రావడం లేదు-
తెంతెలవారుతుండగా చల్లదిగాలి
పావ ముఖాన్ని వెక్కిరిస్తూపోయింది.

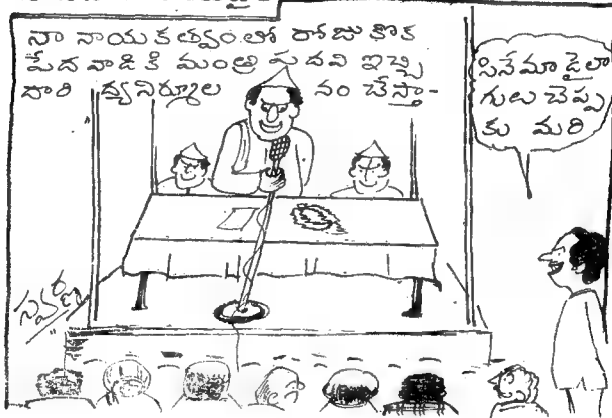
పావకి. ఎంత వద్దనకున్నా తన తల్లి
ఏమగొన్నా, జానకి అల్లి అప్పాయితలే
ఒకటి తరువాతొకటి కనిపించసాగాయి
పావకి.

జానకి అలా వన పావకుహలకి అడ్డు
తగిలింది.

భైరవి రాగంలో త్యాగరాజ స్వామి
కృతి అందుకుంది జానకి.

“ఉపచారము చేసే వారున్నారని

నటుడే - నాయకుడైతే

దిగునలేచి కూర్చుంది ఏదో అదృశ్య
హస్తం తన కడుపుకొని వేగుల్ని బల
వంతంగా పెరికిచేస్తున్నట్టునిపించింది కిటికీ
లోంచి బయటికి చూసింది—

అరుగుమీద జానకి! నంగితసాధనకు
ఉపక్రమించనున్నది.

గుమ్మంలో కూర్చున్న జానకి తల్లి
కూతురుకేసే తృప్తిగాచూసి “మీ బంగారు
కొండే” అన్నట్టు తంపై మెటికలువిరిచి
లోనికెళ్ళింది. “చీమూగిముండా” అటూ
తల్లిపై మెట్టప తన తల్లి గర్భకొచ్చింది

మరవకురా.....
క్షణక్షణానికి పావకిళ్ళు, ఎర్రబడు
తున్నాయి. హృదయం వీడ్చిగా ఊగు
తుంది, రక్తం కుతకతా ఉడకతుంది.

“.....కృపకావలెనని”

నేనీ కీర్తిని పలుకుచుండగ.....

పావలో ఒత్తుతెలియని ఆవేశం-

పాడిలో అవధుల్లేని ఉద్యోగం-

హిస్తరికల్ గా బయటికొచ్చింది పావ-

భైరవి రాగానికున్న సహజమైన

ఉప్పుని ఒలకబోస్తోంది జానకి. పావ

రెండు కళ్ళూ టవటవమని నీటి ధారల్ని
కురిపిస్తున్నాయి

".....చాకిటనే వదిలమ.గా

వాతాత్మజుడున్నాడని..."

క్రోధంతో కళ్ళకాక ముఖమూ ఎర్ర
బడింది పాపకి.

పాపిలోని రమ్యతని, అనుభూతిని
చవిమస్తోంది జానకి.

ఓ అలను తరుముకొస్తున్న అలను
తరుముకొస్తున్న మరో అల(ల).....
పరంపరలా, దుఃఖం, క్రోధం, అసూయ
వాదజిహ్వానొక్కిటి తరుముకొస్తున్నాయి
పాపలో.

నిప్పుల తుపానులో నిలబడటంనీ.

పాప చూపుల ధాటి తట్టుకోలేక నేమో
జానకి పెదపు లంత ఎర్రగా ఉన్నాయి!

జానకి పాపిలోని పదధ్వని, పాప
గుండె లోతుల్లోకి బలంగా ఈ దెల్లాతాకు
తున్నాయి.

.....ఏకాంతమునను

జానకి, ఏర్పడియే యున్నానని.."

క్షణక్షణానికి జానకి పాపల మధ్య
చూరం దగ్గరవుతుంది.

విలపించేపెదవులు పలకరించేకన్నులు
ఎదురురైతే నదురుబెదురు చిరునామా
గల్గంటేగామరీ!

లేనిమాటకున్న చూపుకి, లేని చూపు
కున్న మాటకి మధ్యనున్న దూరం కొలు
స్తానని క్షితిజరేఖ వస్తే అది నబడేరా?

"నా బంగారు కౌండే" న నకి తల్లి

"చీ మూగిముండా" తన తల్లి.....

ఒద్దనుకున్నా అదే మళ్ళీ... మళ్ళీ అదే...
మళ్ళీ మళ్ళీ అదే...అదే అదే...మళ్ళీ
మళ్ళీ.....

".....ఏకాంతమునను జానకి...."

చరిత్ర చరమగీతానికి వల్లవి రాయ
లేని ఆవతారమూర్తి అనాధ్య జననంలా
నేలకొరిగింది అంతకుముందు వరకూ
పాడుతున్న జానకి. ఉచ్చులా జానకి
మెడచుట్టూ ఉన్న తన చేతుల్ని, ఇక
ఇది పాడలేదన్న విశ్వాసం పూర్తిగా
కలిగాక, ఇవతలికి లాగి యుగయుగాల
బానిసత్వపు వంజరం ఊచల్ని కొరికి
బయటొచ్చి స్వేచ్ఛగా గిగన గవాడా
న్నధిగమిస్తున్న విహంగంలా, వెర్రిగా,
తెల్లగా, ఏరులా, విప్పగా, గట్టిగా....
నవ్వుకుంది పాప....తనలోనే. ★

అంకితం

తీవిగా ఇస్తేళ్ళు నడిచి ఈమధ్యే
నిద్రించిన సింహం - మా నాన్నగారికి
ప్రేమతో...

డా. సు.

పాఠకుల కో శుభవార్త!

మీకోసం, మీ ఉత్తమాఖిరువికోసం...

జీవిత రంగంలో ఆతి ముఖ్య విషయం మీరు మెచ్చేలా

జ్యోతి సీరియల్ రూపంలో వస్తోంది.

రచయితగా మంచి పేరు, స్థాయి సంపాదించిన రచయిత నూతన రచన

ఎక్స్‌ప్లోజివ్ నబెక్ట్... ఎదురు చూడండి.

యంగుమిరి వికేంద్రస్థాన్

సీరియల్

భాగము
22

ప్యాక్టరీ దరిదాపు వూర్తి కావచ్చుంది - ఈలోగా కూలివాళ్ళ నియామకంలో నమస్కలు, ఉద్యోగావకాశాలో ప్రాంతీయత మొదలయినవి అడ్డంకితగి వేసీలు పెడుతున్నాయి గాంధీ విద్యార్థులు కేవలలిజానికి కమ్యూనిజానికి తేడా తెలీని కన్రకారు నమస్కలసిదాటి నిలబడ్డారు. ఇంట్లో లాంగ్ డిస్టెన్స్ కాల్. హరిక 'పార్టీలో హనమంతరావు సంగట' బయట పెట్టింది-వెంటనే లక్ష్మికి తన స్వల్పయాం మార్చుకోవలసిన వస్థితి వచ్చింది. రాత్రికి టాటావాలాకి షాక్ - నిజాన్ని లక్ష్మి విప్పింది. గాంధీ మరో బాణం కోసం చీకట్లో వెదుకుతున్నాడు....కంటిపీరు-

—ఇక చదవండి—

“మావయక ఇంత కథ జరిగిందా” అన్నాడు టాటావాలా నమ్మకశక్తం కానట్టు.

లక్ష్మి మాట్లాడలేదు.

“మేం అప్పిచ్చిన ప్యాక్టరీ విద్యార్థిని కాదన్నమాట! నీని వెనుక పున్నది గాంధీ అన్నమాట మమ్మల్ని మోసం చెయ్యటానికి గాంధీతో కూడా ఒక అపితేషను పెట్టింది- దాన్ని మాతో నొక్కిపెట్టింది నాటకం ఆడేరన్నమాట. మా బోర్డ్ ఆఫ్ డైరెక్టర్స్లో ఒకరిగా వుంటూ మమ్మల్ని మోసం చేసేవన్న మాట....” టాటావాలా ఆవేశంతో వణికిపోతున్నాడు. తెల్లవారుతూనే వచ్చి లక్ష్మి చెప్పిన ఈ వార్త ఆయన లోని రక్త ప్రసరణాన్ని రెట్టింపు చేసింది.

లక్ష్మి నెమ్మదిగా తలెత్తింది. “మీరు నన్ను అపార్థం చేసుకుంటున్నారు. మిమ్మల్ని మోసం చేద్దామని నా కెప్పుడూలేదు. ఈ గొడవంతా గాంధీకి రామ్మోహన రావుకి మధ్య జరిగింది రామ్మోహనరావుకి మీరెంతో, గాంధీకి నేనూ అంతే! ఈ విషయం మీరెందుకు గుర్తించరు?”

అంతలో ఆమె కంఠం మారిపోయింది.

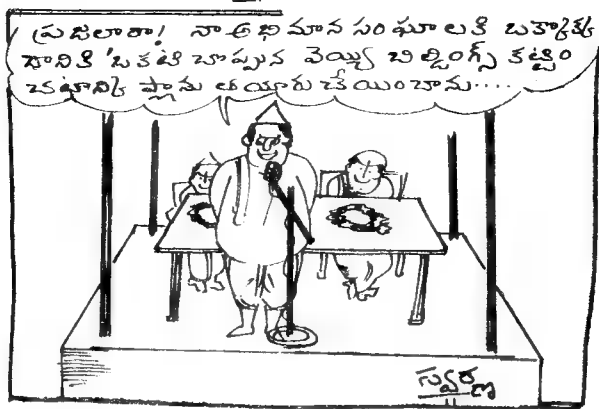
“....రెండు పొద్దేళ్లు కుమ్ములాడుకుంటూంటే మధ్య ఆ కుండేలు నలిగిపోయి నట్టు వాళ్ళిద్దరూ చెబ్బలాడుకుంటూ మిమ్మల్ని నన్ను మధ్యలో పాపులుగా వువయో గించుకుంటున్నారు. ఈ విషయం మీరెందుకు గుర్తించరు?”

టాటావాలా ఆలోచనలో పడ్డాడు.

ఆమె చెప్పింది నిజమే అనిపించింది. టి. ఎఫ్. టి. కంపెనీ పెట్టి గాంధీవీద పెద్ద ఎత్తులో చెబ్బ తీద్దామను కున్నారు రామ్మోహనరావు. దానివీద లక్షలు ఖర్చు య్యాయి. తనకి వచ్చిందేమీ లేదు,

ఇంతలో లక్ష్మి అన్నది-“ఇదే ఆలోచించాను రాత్రంతా. ఒక్కసారిగా నాకేదో అర్థమయినట్టయింది వాళ్ళిద్దరి మధ్యలో ఇక నేను వుండదల్చుకో లేదు.

నటుడే - నాయకుడైతే

బోర్ ఆఫ్ డైరెక్టర్ల పదవికి కూడా రాజీనామా ఇచ్చేద్దామనుకుంటున్నాను. ఇంత మానసిక వ్యధ నాకెందుకో తెలుసా టాటాసాబ్. కేవలం మీకోసం..”

టాటావాలా ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఆమె కొనసాగించింది.

“నేను మీకు ఎన్నైనా అబద్ధాలు చెప్పి వుండవచ్చు. కానీ నాకెవరూ తేరని చెప్పింది నిజం. అలాటి పరిస్థితుల్లో నాకు అప్యాయంగా నలహాలు ఇచ్చేరు మీరు....మిమల్ని మోసం చెయ్యటం తప్పనిపించింది. నన్ను నమ్ముకున్న గాంధీకి నేను ద్రోహం చేస్తున్నానని తెలుసు. అయినా అది నా అత్మజ్ఞోభ కన్నా ఎక్కువ కాదు మీరు నన్ను నమ్మితే అది చాలు.”

“ఇది....ఇదంతా రామ్మోహనరావుకి చెబామా” అన్నాడు టాటావాలా. ఏడ్చి నట్టుంది అరుకుంది షననులో. పైకి మాత్రం “మీక్షిష్టం” అంది. టాటావాలా ఫోన్ దగ్గరకి లేచాడు. ఈ మనలాడు నిజంగా చెప్పేటట్టు వున్నాడనుకుని “ఒక్క విషయం” అంది.

టాటావాలా ఆగేడు.

“చెబే ఏం లాభం” అంది. “....ఆయన ఇంకేదో ఫోన్ పేస్తారు, మనల్ని మళ్ళీ పాపులుగా వాడుకుంటారు ...”

టాటావాలాకి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు.

ఇక్కడో విషయం గమనించాలి.

చౌకబారు తెలుగు సినిమాల్లో విలన్ వక్కునుండే కామెడీ విలన్లాటివాడు కాడు టాటావాలా! అతడిో పెద్ద బాణ్ణంకు డైరెక్టర్. ఎన్నో పెద్దపెద్ద పరిశ్రమలలో భాగస్వామి. అతడికి రామ్మోహనరావుకి వున్న సంబంధం ఈనాటిదికాదు. ఒక రిమీడ ఒకరు ఆధారపడి బ్రతికే పేరనైటు లాటి స్నేహమే కావచ్చు తన వునికికి నష్టం

వస్తుందనిపిస్తే తప్ప వేగ సైటు తన వేరెంటు వుజాన్ని వదిలిపొదు. అతడికి లక్ష్మి అంటే సాఫ్ట్ కార్నర్ వుండొచ్చుగాక! లక్ష్మివట్ట ఆకర్షితుడు అవువండొచ్చుగాక!! కానీ ఈ షణం ఓ అమ్మాయెచ్చి కొద్దిగా కళ్ళనీళ్ళు పెట్టగానే కరిగిపోయి-తిరిగి పోవటానికి ముందు చెప్పినట్టు కామెడీ విలన్ కాదు.

అతడు, అలోచిస్తున్నాడు. లక్ష్మి చెప్పిన మొత్తం ఆర్గ్యుమెంట్ లో అతడికి నచ్చిన ఒకే పాయింటు-రామ్మోహనరావు వరంగల్ దగ్గర బినామీ ఫ్యాక్టరీపెట్టించి, కేవలం గాంధీని మోసంచెయ్యటంకోసం తనచేత లక్ష ఖర్చుపెట్టించటం. ముఘాలు సరిసిక్కుల్లా ఆయితే దాని గురించి అంత వట్టిండుకోకపోయేవాడు.

ఇప్పుడు గాంధీ చావక్రింద నీరులా వుళ్ళి తమ బ్యాంకులో ప్రవేశించాడన్న విషయం అతడిని మండిపడేటట్టు చేస్తూంది. అందుకే ఎటూ తేల్చుకోలేక పోతున్నాడు.

లక్ష్మి తక్కువదేమీకాదు. అతడిని గమనిస్తూనేవుంది. తనని అతడు వూర్తిగా నమ్మటంలేదని తెలుస్తూనే వుంది. వీలైతే ఒక చింక కొట్టుడు కొద్దామనుకుంటున్నాడే తప్ప-కాన్సిడెన్స్ లోకి తీసుకోవటంలేదు.

తీసుకోవడం తెలుసు అవెకి.

డబ్బుతోపుట్టి డబ్బుతో పెరిగినవాడు - ఒకనీసా ముందుకొట్టించి బికినీతో డాన్స్ చేసేస్తే ఆ వస్తులో గహస్థ్యాల చెప్పెయ్యటం కేవలం సినిమాల్లోనే సాధ్యం. ఆమె తన ఆఖరి అస్తిని వుపయోగించింది.

తనతోపాటు తెచ్చిన కవర్ ని అతడి ముందుకు తోసింది.

“ఏమిటి” అనుమానంగా అడిగాడు టాటావాలా.

“శివకైలాస్ బ్యాంకు షేర్లు....” తాపీగా అంది లక్ష్మి. “నేనొక నిర్ణయాని కొద్దాను టాటాసాబ్ ఇంత చెప్పినా మీరు నన్ను నమ్మటంలేదు. కారణం నాకు తెలిదు. నిజానికి మిమ్మల్ని ఇంతలా కన్విన్స్ చెయ్యవలసిన అవసరంకూడా లేదు. కానీ నీకు చెప్పానుగా మీరంటే అదోవిధమైన గౌరవమూ, అభిమానమూ ఆని. అందుకే ఈ షేర్లు మీకిచ్చేసి, ఈ చదరంగం ఆటనుంచి నేను తప్పుకుందామని అనుకుంటున్నాను. నేను షేరు ఒకటికీ నలభైకి కొన్నాను. అదేధర ఇచ్చేసి, నన్ను విముక్తురాల్ని చెయ్యండి.

టాటావాలా నమ్మలేనట్టు చూసేడు.

షేరు ఒకటికీ నలభై రూపాయల చొప్పున....

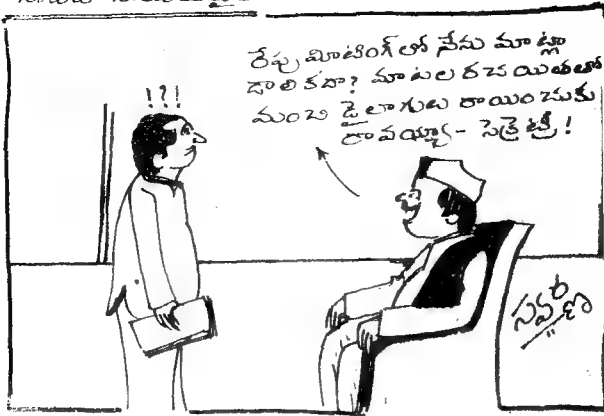
అతడో షణం ఆలోచించాడు!

ఇందులో ఏదైనా మోసం వుందా-

ఈసారి “తను” ఏదైనా బుట్టలో పడబోతున్నాడా?

ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు.

“ఒక్క షణం” అని చెప్పి లోవలికి వెళ్ళాడు. కొంచెంసేపు తటవటా

యింది రామ్మోహనరావుకి ఫోన్ చేసేడు.

“హలో” అట్నుంచి వినిపించింది.

“నేనూ-టాటావాలాని”-“ఏంటాటా”? రామ్మోహనరావు అడిగాడు.

“లక్ష్మి వచ్చింది”

“ఇంత ప్రొద్దున్నేనా? ఏమిట?”

“బ్యాంకు షేర్లు అన్నీ అమ్మేస్తుందట”

ఆవార్త వినిగానే ఫోన్ మీద రామ్మోహనరావు చెయ్యి బిగ్గునుకుంది. ఆయితే ఎందుకింత హఠాత్తుగా ఆమె అమ్మేస్తుంది అని ఆశ్చర్యం ఆలోచించలేదు క్రితంలోని రాత్రి తనూ హనుమంతరావు మాట్లాడుకోవటాన్ని హాసం చూసి, ఎక్కడో అడవిలో వున్న గాంధీకి ఫోన్ చేసి చెబుతుందనీ, గాంధీ ఆ రాత్రికి రాత్రే మళ్ళీ లక్ష్మికి ఈ విషయం చెబుతాడనీ, అందుకే లక్ష్మి ప్రొద్దున్నే టాటావాలా దగ్గరికి వచ్చిందనీ, అతడు వూహించలేక పోయాడు.

రామ్మోహనరావుకి టాటావాలా కూడా గాంధీ నుంచి లక్ష్మి విడిపోవాలనుకున్న సంగతి-తనకూ లక్ష్మికి వున్న దగ్గరతనం సంగతి- చెప్పలేదు. కేవలం షేర్లు కొనుక్కోవాలా అల్లర్లేదా అని అడిగాడు.

రామ్మోహనరావు షరణం పాటు ఆలోచించాడు.

ఈ షేర్లు కొనాలంటే లక్ష్మికి గాంధీకి నాలుగు లక్షలు ఇవ్వాలి. వాళ్లు యాభై లక్షలు సంపాదించే వంటెం ఓడిపోతారు. అది వేరేసంగతి. ఈ నాలుగు లక్షలు మాత్రం ఎందుకివ్వాలి? వంటెం ఓడిపోయిన తర్వాత కూడా వాళ్లు జీతంతం ఎందుకు హాయిగా బ్రతకాలి? రామ్మోహనరావు పెదవులమీద నవ్వు వెలిసింది.

లక్ష్మి తమ బ్యాంకులోనే డై రెక్టర్ గా వుంటే కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం ఏడిపించ

పచ్చు. ఆమె వేదికి దైర్యం కలిగి ముందుకు వచ్చింది. కానీ చేతులో బాబు ఉన్నది. గాంధీ స్థాయిలో వద్ద ఈ గలా కొట్టుకుంటాడు. దబ్బలేక....

షణ్ముఖం ఇదంతా ఆలోచించి "కొనొద్దు" అన్నాడు. టాటావాలలో. "అంతేకాదు మనవాళ్లు ఎవరూ బానకండా చూడండి." అని ఫోన్ పెట్టినాడు.

టాటావాలా కూడా ఫోన్ పెట్టిన ముందరూమ్ లోకి వచ్చాడు. పెట్టి పోక్ తిగిలిన వాడిలా నిలబడిపోయాడు.

గదిలో ఉండిపోయాడు. ఓన్న నీటి మాత్రం వుంది-

"మీ మీద నమ్మకంతో వచ్చి మీ కన్నీ చెట్టే-మీరు తిరిగి రామోహనరావుకి సంహారం కోసం ఫోన్ చెయ్యటం దారుణం! మీరు కావాంనుకుంటే మీకు పేర్లన్నీ బహుమతిగా ఇచ్చేసి వుండేదాన్ని టాటాసాబ్! కానీ నా అభిమానాన్ని మీరు శంకించారు.... గుడ్ బై!"

సాయంత్రం అయిపోయింది.

నభా కార్యక్రమాలు మొదలవటానికి ఇంకా రెండు గంటల సమయముంది. కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రి సుబ్బారావు చౌదరి, రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి అక్కడ వుండటంతో మొత్తం రాష్ట్రపు రాజకీయ నాయకులంతా అక్కడకు చేరుకున్నారు. అదవిమధ్యలో పాలిటిక్స్ విడిచిపెట్టి.

గాంధీ ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినాడు.

ఎలాగూ రామోహనరావుకి లక్ష్యానంగతి తెలిసిపోయింది. ఇక చాలా కొద్ది కాలంలో తన సంగతికూడా తెలిసిపోతుంది. అంతవరకూ ఆగటం ఎందుకు. ఎలాగూ చచ్చిపోతున్నప్పుడు కనీసం ప్రత్యర్థి కాలే నా విరగొట్టి చావటం మంచిది.

అతడి నిర్ణయానికి వచ్చేసాక చురుగ్గా ఆ ఫంక్షన్ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నాడు.

ఆరవుతూ వుండగా సరానరి తమ వూరునించి కార్లో విచ్చేసిన రామోహన రావు మీటింగ్ స్థంభం దగ్గర కారుదిగాడు. నభాస్థలి వేదిక దగ్గరున్న గాంధీ అతడిని చూడగానే వేదిక వక్కకు తప్పుకున్నాడు. అలా తప్పుకుంటూ వుండగా కార్లోంచి దిగితూ హాసం కనిపించింది.

అతడు అచేతనుడయ్యాడు.

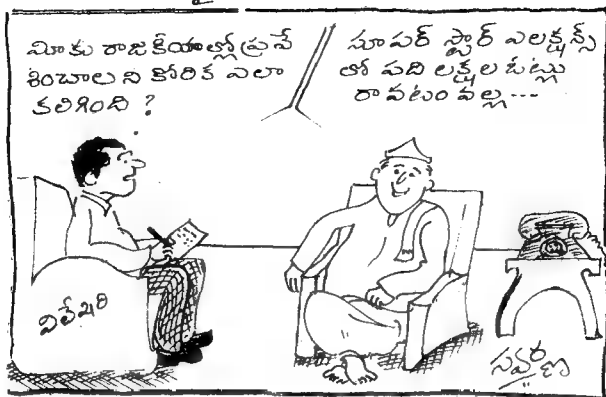
గుండ్రటి మొహం, గులాబీరంగులీరె, అమాయక మైన కళ్ళలో తొణికిసలాడే విజ్ఞానం, తెల్లటి శరీరం-

అమెనిచూస్తూ అక్కడ ప్రకృతే ఒక షణ్ముఖం స్థంభించిపోయినట్టుంది.

విద్యార్థి ఎదురెళ్ళి వాళ్ళని అహ్వనించాడు.

షరీ గంటలో నభా కార్యక్రమాలు మొదలయ్యాయి.

అహ్వనితుల్ని వేదిక పీఠకు విలన్లు ముఖ్యమంత్రి, ఆర్థిక మంత్రితో బాటు

రామ్మోహనరావుని కూడా ఆహ్వానించాడు విద్యార్థి. రామ్మోహనరావు సంతోషించాడు. కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రి వక్కాన కూర్చోవటం అతని సామాన్యమైన విషయమేమీ కాదు.

ముఖ్యమంత్రి మాట్లాడుతూ పరిశ్రమలే దేశానికి వెన్నెముకలనీ-మరిన్ని పరిశ్రమలు ఆంధ్రదేశంలో రావాలనీ అన్నారు. కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రి మాట్లాడుతూ, ఇలా బ్యాంక్ వర్గ ప్రాంతాలలో పరిశ్రమలు వస్తే రీజనల్ బ్యాంకింగ్ వుంటుందన్నారు. తరువాత రామ్మోహన్ రావువంతు వచ్చింది. వచ్చే బడ్జెట్ లో పెట్టుబడిదారుడికి టాక్సు రాయితీలు ఇవ్వకపోతే దేశంలో పాశ్చాత్యమికికరణం చెబుతుంటుందని హెచ్చరించాడు.

తరువాత విద్యార్థి మైకుముందు నిల్చున్నాడు. అతడు వందన నమస్కరణ చేస్తాడని అందరూ అనుకున్నారు. కానీ అతడన్నాడు.

“ఈ పరిశ్రమనాది. దీనిలోషేర్లు చాలావరకూ నాపేరుమీదే వున్నాయి. కానీ ఈ పరిశ్రమకి మూలసంభం అయిన మరో వ్యక్తిని ఇప్పుడు మీకు పరిచయం చెయ్యబోతున్నాను రోడ్డువీధ అనామకంగా తిరుగుతున్న నన్ను తనతోపాటు తీసుకువెళ్లి, పేపరు పరిశ్రమలో నాకున్న అనుభవాన్ని గురించి-అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా నన్ను నమ్మి ఈ పరిశ్రమ నాతో పెట్టి చిన ఆ వ్యక్తిని వేదిక మీదకు రమ్మని-మాటాడమనీ ఆహ్వానిస్తున్నాను”.

జనం అలా ఆవ్శక్తి ఎవరూ అని చూడసాగేరు. గాంధీ సీట్లోంచి లేచి నెమ్మదిగా వేదిక వైపు రాసాగేడు.

వక్కాకి వంగి ముఖ్యమంత్రితో మాట్లాడుతున్న రామ్మోహనరావు ముందు అతడిని గమనించలేదు. మెదైక్కుతూ వుండగా చూసేడు.

రకం అంతా మొహంలోకి చిమ్మినట్టు-ఎత్తైన నమ్మద్రకెరటం ఒక్కసారి వచ్చి మొహం మీద కొట్టినట్టు అతడు స్థబ్దమై నిర్విణ్ణుడయ్యాడు-

గాంధీ తాపీగా మెట్లెక్కుసాగేడు.

ముందు వరుసలో కూర్చున్న హరిక మోచేతిమీద ముందుకి వంగింది.

గాంధీ డయాన్ మీద కూర్చున్న రామ్మోహనరావు వైపు చూసేడు. అతడు తన వైపు చూడటం గమనించి పలకరింపుగా నవ్వెడు. రామ్మోహనరావు నవ్వలేదు. అతడు ఇంకా షాక్ నుంచి తేరుకోలేదు. బి.టి ఎఫ్ కంపెనీ గాంధీదీ!! ఆ సత్యాన్ని అతడింకా జీర్ణించుకోలేక పోతున్నాడు. అతడి మొహం పొగిపోయి వుంది.

గాంధీకి తెలుసు తన గెలుపు తాత్కాలికమని!

ఇంకో అయిదు నిమిషాల్లో ఈ షాక్ నుంచి రామ్మోహనరావు తేరుకుంటాడు. తరువాత తన నెలా చెబుకొంటా అని ఆలోచిస్తాడు. అంతిమ విజయం ఆతడిదే... తన ఈ విజయం చాలా తాత్కాలికం. నీకు తెలియకుండా ఒక కంపెనీ పెట్టి నీనుంచే డబ్బు సంపాదించేం, అని చెప్పుకోవటానికి మాత్రం ఈ విజయం వని చేస్తుంది.

అతడు మెకు ఎదురుగా నిలబడాడు.

ముందు నీట్లో హరిక కూర్చోని- కళ్ళూ కళ్ళు కలుసుకోగానే నవ్వింది. నెమ్మదిగా అతడి ముందున్న ప్రేక్షకులు అదృశ్యమయ్యారు. లైట్ల కవతల వున్న చీకటి మాత్రం కనిపిస్తుంది.

అతడు మాట్లాడటం ప్రారంభించాడు. అది ఒక ప్రవాహంలా మొదట నెమ్మదిగా, తరువాత జలపాతంలా ఉద్వేగంగా సాగింది.

అది తన జీవితపు ఆరే వుపన్యాసమా-అన్నట్టు అతడు మాట్లాడసాగాడు. మరణానికి ముందు రణ రంగంలో పీరుడు తోటి సైనికుల్ని ఆయత్తవర్చడంకోసం సాగించిన ఉపన్యాసంలా వుందని.

తన తల్లి మరణానికి డబ్బు సంపాదన-స్వాయం సహితానికి న్యాయరహితానికి తేడా - చిన్న ఎత్తులో నుంచి ఎదగటానికి ప్రయత్నించటం-వడితే తగిలిన చెబ్బలు- అక్కణ్ణుంచి ప్రారంభించి ఈనాడు ఈ ఎత్తుకి ఎదగటం-అంతా చెప్పాడు. వంబెం గురించి చెప్పలేదు. అతడు చెప్పదల్చుకున్నది ఒకటే. ఈనాటి యువకుల్లో కృషి కన్నా-వ్యసనపట్ల కోపమూ నిస్సృహా ఎక్కువ అవుతున్నాయని. ఏమాత్రం కొద్దిగా తెలివి తేలువా, కొద్ది కృషి చేస్తే ఈవ్యసన ఇచ్చేటంత ప్రోత్సాహం కావలసిజం కానీ, కమ్యూనిజం గానీ ఇవ్వదు. ఈ విషయాన్ని గుర్తించకుండా యువకులు సంఘాలా-వర్గాలా స్థాపించటంలోనూ-ఆస్తులు తగల బెట్టటంలోనూ నిమగ్నమై వున్నారు. రాజకీయాలు కలుషితమై వున్నాయి నిజమే. కానీ యువత అంతకన్నా ఎక్కువ కలుషితమై వుంది. దీన్ని ఎవరూ గుర్తించటం లేదు నిజమైన కృషికి గుర్తింపు ఎప్పుడూ వుంటుంది.

అల్లడీ - చలితలు - ఈనాటి మేటి నవలలు

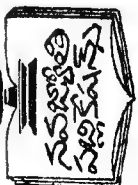
ప్రసాద్ రచనలు

(విజయ ప్రీతియత్న)

విజయనగర పతనం-1	13 00
విజయనగర పతనం-2	12 00
షాబహాద్	13 00
సామ్రాట్ ప్రేరంగరాయ	10 00
లక్ష్మీదేవి (అల్లడీ చరిత్ర)	15 00
అంధకారము ప్రీతియత్న	13 50
అల్లడీ చరిత్ర	12 00
అష్టాక్షి	13 50
యమగంధర్వ	10 00
రాజ్యసార	10 00

* అల్లడీ చరిత్ర పూర్వం నామకము నామకముతో కేరళ ప్రకాశ విజయనగర చరిత్ర చరిత్ర M O పంపితే మిగిలిన మొత్తానికి V P ల పంపితాము!

సీతావతి ప్రెస్

విజయనగర
విజయనగర-520 002

అదే అతడు చెప్పినది.

అతడి నుదీర్చమైన ఉపన్యాసం పూర్తి అయింది. ఎవరూ చప్పట్లు కూడా కొట్టలేదు. నభికులు అతడి ఉపన్యాస సారాంశాన్ని జీర్ణించికోలేక పోయారు. ఎవరూ చెప్పని కొత్త ధియరీ అది. దానికి గురింపు లభిస్తుంది అని అతడు అనుకోలేదు కూడా. ఉపన్యాసం పూర్తి కాగానే వేదిక దిగి చీకట్లో కలిసిపోయేడు.

అతడి ఉపన్యాసంలోని నిజాయితీని అర్థం చేసుకున్నది ఇద్దరే!

ఒకరు హరిక!

రెండవవారు రామ్మోహనరావు, విద్యార్థి - వీశ్వరూ గాదు.

కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రి సుఖారో చౌదరి!

ఆయన కూడా ఒక పేద కుటుంబంలో పుట్టి స్వశక్తిమీద వైకి వచ్చిన వాడు.

ఆ రాత్రి ఆయన గాంధీకి ఒక వార్తవంపించాడు - తెల్లవారే తనతో కలిసి "బర్డ్-వాచింగ్"కి రమ్మని బర్డ్-వాచింగ్ ఒక హాబీ వస్తున్నా గమనించటం. దాని మీద నోట్సు వ్రాసుకోవటం-వాటిని సరిగ్గా గుర్తించటం....

ఆహాబీ ఆయనకి వుండబట్టి-ఆరోజున ఆరాత్రి అడవిలో విడిదికి వచ్చు కున్నాడు.

ఉపన్యాసం పూర్తయ్యాక గాంధీ ఆ జనం నుంచి-వెలుతురు నుంచి విడివడి దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు-చీకట్లో ఒంటరిగా కూర్చున్నాడు. అడవి మధ్యలో నెలుగు తున్న లైట్లని చూస్తూ దే అదంతా తన కృషిని అన్న అనుమానం కలుగుతోంది. ఇంకొంత కావానికి ఈ ఆ వి తిరిగి అంధకార బంధురమవుతుంది.

ఇద్దరు వ్యక్తులు వ్యక్తిగత కక్షలవల్ల వెనుకనే చదరంగపు బెత్తులో కొన్ని వంతుల మంచికి ఉద్యోగాన్నిచ్చిన ఈ ఫ్యాక్టరీ మూతవడుతుంది.

రాత్రి ఎంత సేవయిందో తెలీదు.

అడవిలోంచి జంతువుల వింత వింత అరుపులు వినబడటం ప్రారంభం అయింది. అతడు లేచి తన కాటేజీ వైపు రాసాగేడు.

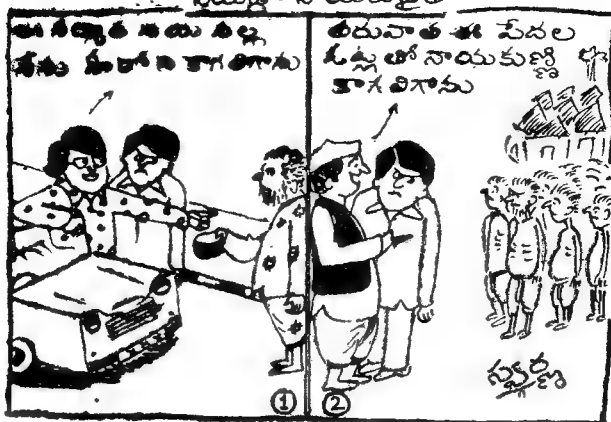
ఊరి పొలిమేరల్లోకి ప్రవేశిస్తూంటే నలుగురైదుగురు కోయస్త్రీలు కుంకుమ పెట్టి పోయిన రాత్రి విగ్రహం కనబడింది రావిచెట్టు క్రింద. శివుడి లింగం ఆకారంలో వున్న ఆరాతిని కోయలు భక్తితో పూజిస్తారు. సాగరికత ఇవ్వబడిప్పుడే నెమ్మదిగా అక్కడివరకూ పాకుతూంది.

అతడా విగ్రహం ముందు మోకాళ్ళమీద కూర్చున్నాడు. "ప్రభూ-నన్నీ వివ త్కర పరిస్థితి నుంచి రక్షించు. రక్షిస్తే నీకు గుడి కట్టిస్తాను" అని ప్రార్థించాడు. మనసు తేలికైంది. దేముడు తనవైపున్నాడన్న భావం ధైర్యాన్నిచ్చింది.

అంతలో నన్నటి నవ్వు వినిపిస్తే వక్కకి తిరిగి చూసేడు

లక్ష్మీ!

దేవుడి - నాయకుడైత

“ఎందుకు నవ్వుతున్నావ్?” అని అడిగాడు.

“దేముడి ఆశ్రయంలో నవ్వు చైర్యాన్ని పొందడానికి చేసే ప్రయత్నం చూసి” అంది. గాంధీ “నేను ప్రార్థిస్తున్నాను” అన్నాడు.

అమె మళ్ళీ నవ్వింది. “గతంలో ఇంతకన్నా పెద్దదెబ్బలు తగిలిపోయినీకు. అయినా నవ్వు న్యకైతే నమ్ముకున్నావు. ఇప్పుడు డబ్బు ఎక్కువ అవుతున్నకొద్దీ నీమీద నీకు నమ్మకం పోయి, దేముడి నీడలో ఆశ్రయం పొందడానికి ప్రయత్నిస్తున్నావు. నూరుపాళ్ళ కాపిటెస్టులా దేముడికి గుడికూడా కట్టిస్తున్నావు. డబ్బుకీ దైవచింతనకీ ఇంత దిగర సంబంధం వుంటుందనుకోలేదున్నీ....వరేదులే గాంధీ! ఈ గుడి కూడా నీ పేరు తరతరాలుగా నిలవటానికే సాయం చేస్తుంది. ఇదీ ఒకరకం పెట్టుబడే. బిర్లా కట్టించిన వెంకటేశ్వరుని గుడిని ‘బిర్లామందిర్’ అని ఎలాఅంటారో శివుని ఆలయాన్నికూడా నీ పేరుమీద ‘గాంధీ టెంపుల్’ అంటారే.”

అతడు చప్పన చుట్టూ చూసేడు. లక్ష్మిలేడు. అంతా తన భ్రమ అతడికి నవ్వొచ్చింది. తన మనస్సులో కాంట్రాడిక్షనే లక్ష్యా?

అతడు తన కాటేజీకి వచ్చేనరికి వదలొండు కావొస్తూంది. అక్కడక్కడ విసిరేసినట్టున్నాయి కాటేజీలు....పోలీసుగార్డు వుంది — మంత్రులుండటంచేత! అతడి వక్కాకాటేజ్ రామ్మోహనరావుది.

అతడు వచ్చిన అయిదు నిమిషాలకి ఫోన్ మ్రోగింది. ఎత్తి ‘హలో’ అన్నాడు.

“నేను హరికని” అని అట్నుంచి వినబడింది.

అవ్వలోవరకూ అతడిని ఆవరించిన అలనటా, వ్యధా ఆ ఒక్కమాటతో పోయినాయి కిటికీలోంచి తొంగిచూసేడు. వక్కాకాటేజీలోంచి ఫోన్లో మాట్లాడు

కున్న హరిక నీడ కనబడ్తుంది ఆ భంగిమకూడా ఎంతో అందంగావుంది. గాలికి పూగే తెరంవెనకనుంచి అంలు అంలుగా కడిలే నీడ—

“మీరా....” అన్నాడు.

“గంటనుంచి ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. మీరులేరు”.

అక్కడ ప్రతి కాటేజీకి ఎంటర్నల్ కనెక్షన్ ఫోన్ ఉన్నాయి.

“నేను లేను” అని, నెమ్మదిగా “నా మనసు బావోలేడు హరికా. ఓటమి చివరి అంచున వున్నాను నేను” అన్నాడు. అతడి గుండె తోతులోంచి వచ్చిన ఆ మాటల సాంద్రతని గుర్తించి ఆమె కంగారుగా “ఏం జరిగింది” అంది.

“ఈ కంపెనీ నాదే నన్ను విషయం తెలిసిన మీ నాన్నగారు రేపట్టుంచి దీనిక్కావలసిన డబ్బు బ్యాంకునించి రాకుండా అడ్డవడబోతున్నాడు. ప్రారంభోత్సవం జరిగిన మరుసటిరోజు నుంచే ఫ్యాక్టరీ మూతబడితే లేబర్ యూనియన్ ఊరు కోడు-సర్వనాశనమే.”

“కానీ దేశంలో వున్నది శివకైలాస్ బ్యాంక్ ఒక్క-దేకాదు”

“ఒక బ్యాంకునుంచి ఇంకొకదానికి మారటం అంతసులభం కాదు హరికా... కానీ చాలా తరంగంవుంది”.

హరిక కొద్దిసేపు మౌనంగా వుండి నెమ్మదిగా “మీకి వ్యధంతా నేను ఆరోజు ఫోన్ చేసి చెప్పటంవల్లనే వచ్చినట్టుంది” అంది.

అతడు కంగారుపడి “లేదు లేదు హరికా మీరు చెప్పటంవల్ల కనీసం నాలుగు అక్షలోనన్నా బైటపడగలిగాం. లేకపోతే పూర్తిగా నాశనమయిపోయి వుండేవాణి” అన్నాడు. (లక్ష్మి ఇంకా షేర్లు అమ్మలేదనీ-టాటావాలా షేర్లుకొనటానికి నిరాకరించాడనీ అతడికితా తెలిదు).

“రేపు తెల్లవారు ఝామునే మేం వెళ్ళిపోతున్నాం” అంది హరిక. “పోగ్రాం అయిపోగానే మిమ్మల్ని కలసుకుందామనుకుంటే మీరు లేరు. మీ ఉపన్యాసం చాలా గొప్పగా, నిజాయితీగా వుంది. కంగ్రాచ్యులెన్స్ స్వయంగా చెబ్బామనుకున్నాను. కానీ ఇప్పుడు చాలా రాత్రయింది.”

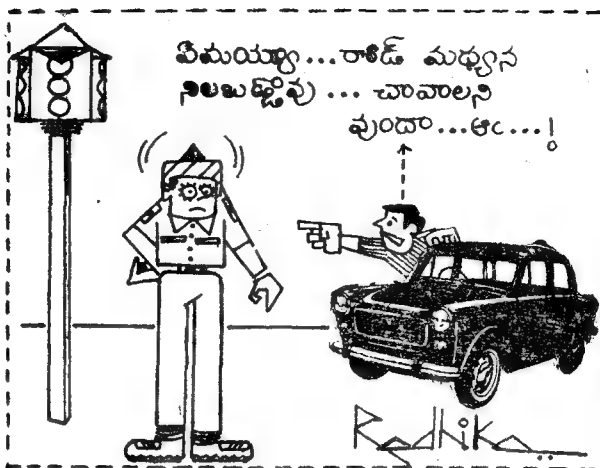
అడవి-నెన్నెలా యూక్లిప్టస్ చెట్ల మధ్యలో ఒక బాబాయి అమ్మాయి మాట్లాడు కుంటూ సాగిపోవటం- ఈ ప్రపంచంలో బాధల్ని డబ్బుతాలాకు వ్యధల్ని మర్చిపోయి మాట్లాడుకోవటం-ఆ దృశ్యం ఎంతో మనోహరంగా కనిపించింది అతడికి.

అడుగుదామనుకున్నాడు.

నంస్కారం అడ్డొచ్చింది. వైగా బైట పోలీస్ గార్డు వుంది.

అయినా అతడికి అనందంగా వుంది. ఆమె తను ‘స్వయంగా’ అభినందిద్దామనుకోవటం-త్రాతి వదలొండింటికి వక్కా కాదేజీలోనంది ఫోన్ చెయ్యటం....

అతడు కిటికీ తెర వక్కాకి తొలిగించి చూసేడు. కిటికీ పూచమీద చెయ్యి అన్పినిబదివుంది. వెన్నెల ఆమెమీద జారి మరింత మోహనల్వాన్ని సంతరించు

కుంది, ఆమె ఇదే చూస్తుంది. పోలీసున కళమీద వెలుగు వరదాగా మెరుస్తుంది.

“....మాట్లాడండి”

“ఏం మాట్లాడను” నిశ్శబ్దం చీల్చబడటానికి ఇష్టపడటం లేదు.

“ఎంత వరకూ వచ్చింది మీరు వంబెం గెలవటం?”

“ఇక ఏ ఆశలేదు టైమ్ కూడా ఎంతోలేదు. తేలిగ్గా ఆనటానికి ప్రయత్నించాడు.

“మరీ నిరాశ చెందకండి.”

కేవలం అని ఓదార్పు మాటలే అని అతడికి తెలుసు. కనుచూపు మేరలో ఎక్కడా ఆశా కిరణం కూడా కనబడటంలేదు.

“మరి నేను వుంటాను నాన్నగారి మీటింగ్ కూడా వూర్తి కావచ్చింది.”

గాంధీ ఉలిక్కిపడి “ఎవరితో మీటింగ్?” అన్నాడు.

“విద్యార్థితో....దాదాపు రెండు గంటలుంటే వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటున్నారు”

అంతే! గాంధీ చేతిలోంచి డైలీఫోన్ జారిపోయింది.

మొహం అంతా చెమట పట్టింది.

అదే సమయానికి విద్యార్థి వక్కా కాటేజిలోంచి బైటకి వస్తూ కనిపించాడు. కిటికీలోంచి గాంధీని చూసి ఇటు నడిచేడు.

“ఏం జరుగుతుంది ఇంత సేపూ” గాంధీ తనని తను కంప్లెట్ చేసుకుంటూ అడిగాడు. అయితే అతడి డైనర్స్ విద్యార్థి గమనించలేదు. తేలిగ్గా మనస్థాపన ఉత్పత్తి చేసే కాగితం అంతా రామ్మోహనరావుకి ఇవ్వాలని చాలా కాలం క్రితం అగ్రిమెంట్ అయ్యారా కదూర్” అన్నాడు.

“అవును”

“ఆ అగ్రిమెంట్ లో కొన్ని మార్పులు నూచించాడు ఆయన.”

వణుకుతూన్న కంఠంతో “ఏమిటవి?” అని అడిగాడు గాంధీ.

“మనం అనుకున్న సమయానికి ‘కాగితం’ నవ్వూ చేయకపోతే పెన్సిల్ క్లాజ్ తోపాటు క్రిమినల్ పోసిడింగ్స్ కూడా ఏంయ్యే పరతులు చెప్పి అగ్రిమెంటు తిరగరాసుకున్నాం.”

గాంధీ ఒక్కసారిగా నిర్విజ్ఞుడయ్యాడు.

అలాలోచితంగా గడ్డిమేస్తూన్న లేడివెల్లకి ఒక్కసారి వేలగాళ్ళు చుట్టూముట్టి బంధించిన అనుభూతి.

రామ్మోహన్ రావు ఎంత షార్ప్ గా రియాక్ట్ అయ్యాడు!

తనని వేదికమీద చూడగానే-వెంటవెంటనే ఆలోచింపనేడన్న మాట! తను ముందుకు వెళ్ళే లోపులో, తనకన్నా ముందుగా చదరంగపుఎత్తు వేసేసేడు..... తనేమో వెధవలా శివలింగాల్నీ-చెలిపోస్ట్ నీ పట్టుకు వేలాడతున్నాడు. ఇక్కడ ఆయన విద్యార్థితో అగ్రిమెంట్ తిరగవ్రాయించేడు. తనని మరింత బిగించాడు. చచ్చిన పాముని మరింత చంపేసేడు.

రేపట్నుంచీ ప్యాక్టరీ మూతపడితే తను కాగితం నవ్లయిచెయ్యలేడు. దాంతో కామ్మోహనరావు కోర్టుకి వెళ్తాడు....తాము జైలుకి వెళ్తారు.

ఎంత అనుభవజ్ఞుడీ రామ్మోహనరావు!!! తను ఉపన్యాసం చెప్పి వేదిక దిగేలోపులో విద్యార్థిని ట్రాప్ చేసేడు.

తనింకా నేర్చుకోవాలి. చాణా నేర్చుకోవాలి.

అంతలోనే అతడికి నవ్వొచ్చింది. ఇంక నేర్చుకోవటానికేమీలేదు.

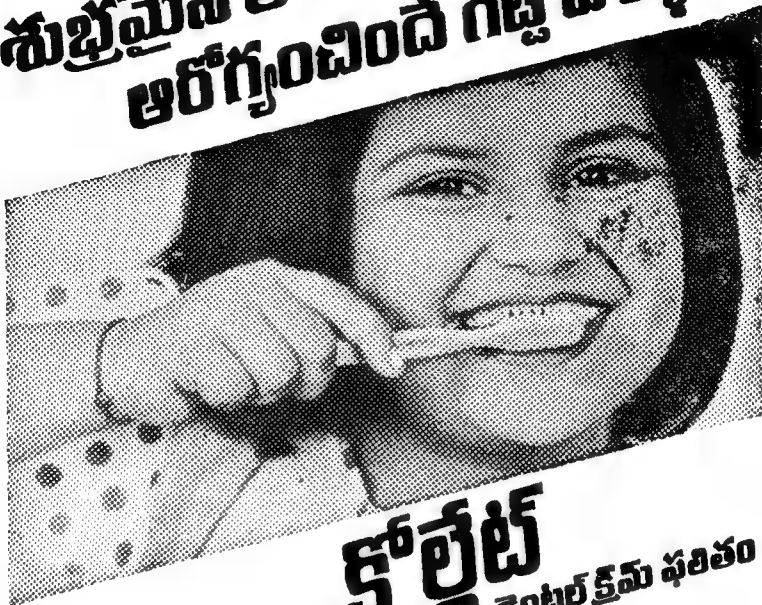
“విద్యార్థీ!” అన్నాడు “....లెటజ్, సెలబ్రేట్ ది డిక్లీడ్ బాటిల్ విప్పు.” అతడినోడివెంట వచ్చిన ఈ కోర్కెని విని “సార్” అని విద్యార్థి అయోమయంగా అన్నాడు. గాంధీ అల్తైర తొలిదాడ....నాయకుల కోసం తెచ్చిన బాటిల్స్ ఉన్నాయి “నమ్ ఫింగ్ స్పెషల్....” అంటూ చదివి నవ్వేడు. ‘అవును రోజు నమ్ ఫింగ్ స్పెషల్’ అన్నాడు.

విద్యార్థి గాంధీవైపు చూసేడు. గాంధీ రెండు గ్లాసుల్లోనూ పోసేడు. మొదటి పెగ్గ-రెండు. మూడో పెగ్గా పూర్తయింది.

“ఇంతతారలం మనుషులు ఎందుకు తాగుతారా అనుకునేవాణ్ణి. ఎంతడబ్బు సంపాదించినా తాగుడు అలవాటు కాలేదుకదా అని గర్వపడేవాణ్ణి! ఇప్పుడక్కమయింది ఫ్రెండ్. లక్షలు లక్షలు సంపాదించినవాళ్లు ఈ స్కాచ్ ని ఎందుకు ఆశ్రయిస్తారో!

వగలంతా వళ్ళువంచి వనిచేస్తే కలిగే అలనటకీ, ఒకేసారి లక్ష కోల్పోతే వచ్చే మానసిక అలనటకీ తేడాలేదు. వాడు సారాతాగుతాడు, వీడు స్కాచ్ తాగుతాడు అంతే తేడా! కాగెయ్యి బ్రదర్- రేపట్నుంచీ మరకీ సారాకూడా పుటుందో

శుభ్రమైన తాజా స్వాస్... ఆరోగ్యించిందే గట్టి పళ్ళు

కోల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్ ఫలితం

ప్రతివారి లోపనం చేసిన తర్వాత కోల్గేట్ తో మీ తళ్ళిను తోడుకుండి, కోల్గేట్ ప్రపంచమంతటా దంతవైద్యులు సిఫారసు చేసే తిరులో మీకు రక్షణ నమకూరుస్తుంది.

మీ తళ్ళిలో మిగిలిపోయే అహారపు అణువులలో బాక్టీరియా పెరుగుతుంది. అవి ముందు నోటి దుర్వాసన అనేక బాధకరమైన దంతక్షయ్యాన్ని కలిగిస్తాయి.

అందుకే మరి ఎవ్వరూ లోపనంకాగానే కోల్గేట్ తో తోముకోవడం సరైన మార్గం. అది మీ శ్వాసను తాజాగా రూపొందించేందుకు, తళ్ళిను తెల్లగా మెరిసిపో చేసేందుకు దంతక్షయ్యాన్ని విడిచించేందుకు అమోఘమైనదని రుజువయింది.

కోల్గేట్ యొక్క తమ్ముకమైన మూత్రీకరణ ఎలా వది చేస్తుందంటే:

మీ తళ్ళిలో అయిర్మిపోయిన అహారపు అణువులలో దుర్వాసన, దంతక్షయ్యాన్ని కలిగించే బాక్టీరియా పెరుగుతుంది.

కోల్గేట్ యొక్క పొడిచేసే తర్వాతను నుదుగు తాగా తోడుకుంటే బాధకరమైన అహారపు అణువులను, బాక్టీరియాను తొలగిస్తుంది.

ఫలితం: అకర్షణీయమైన కల్లని తళ్ళి, శ్వాస తాజాగా ఉండవచ్చు. తమ్ముకం, దంతక్షయించుకుంటే రక్షణ.

కోల్గేట్ తోని తాజా మింటే రుచివలన బ్రష్ చేసుకుంటున్నప్పుడు ఎంతో హాయి.

నోటి దుర్వాసనను ఆపండి...

కోల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో

దంతక్షయాన్ని ఎదుర్కోండి!

- పిండాల్లమైన దంతక్షయ కోసం కోల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తోనే తాడండి. ముఖ్యంగా ముక్కున
- 1 తళ్ళి ఎలాడుకోవడం
 - 2 తళ్ళి తొలగించడం
 - 3 తడినీరు త్రవ్వడం

DC G 74 TL

వుండదో

అయిదో పెద్ద పూర్వ య్యేనరికి విద్యార్థి వడిపోయాడు. పనిలో అశుభం దే గానీ మిగతావాటిలో అప్పువ్రాణి

గాంధీజీ కొత్తే కాని ఆదేమి విచిత్రమో తాగుడుకూడా అతని వ్యధని మరిపించలేక పోతూం రత్తించి (చి కట్టిన అయిదంతస్తులమేడ కనుల ముందే కూలిపోతే కలిగే ఆ భూతి ఆం వత్తుం దామినేట్ చేస్తుంది. ఎంత తాగినా తృప్తి లేదని తెలిసిపోయి

బాటిల్ పూర్వ య్యేనరికి మూడి బుంది

కాదేజీ బైటకొచ్చాడ అడవికంతా నిద్రపోతూంది తిరిగి లోపలికి వెళ్ళాడు. అక్కిమేరు అమ్మేనిందో లేదో రామ్మోహనరావు అక్కడ ఎలాటి దెబ్బకొట్టాడో? అక్కడ ఇంతవేగంగా రియూట్ అయినవాడు అక్కడ మూత్రం తీరుకునివుంటాడా? ఈ ఆలోచన వచ్చేసరికి ఇక ఆగలేకపోయాడు

అప్పటికప్పుడు బ్రూక్ కౌల్ ఛేనేడు రాత్రి మూడు అవటంవల్ల వెంటనే కాలే మెహ్యూర్ అయింది

ప్రియంవద ఎత్తుకుంది పోను అక్కిమేరు రాత్రి వడింటికి హతాత్తుగా టాక్సి వేసుకుని బయల్దేరింది" అన్నది

“ఎక్కడికి”

“మీ దగ్గరకే..”

గాంధీజీ ఇది మరో పాకు, ఇన్నివందల మైళ్లు ఇంత రాత్రికి రాత్రి బయల్దేర వలసిన అవసరం ఏముంది? అందులోనూ ఈ అడవిలోకి - ఒంటరిగా?

ఎంతో కొంతమనిగే పని జరిగితేగానీ అమె అలా బయల్దేరి వుండదు

అతడు జీవితంలో మోట్టమొదటిసారిగా భయపడ్డాడు. విధి అన్నివైపుల్నించీ ఒక్కసారిగా వగతీర్చుకుంటుందా ? అతడికి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు.

ఇంకో రెండు మూడు గంటల్లో అక్కి ఇక్కడికి చేరుకుంటేగానీ అసలు విషయం తెలియదు

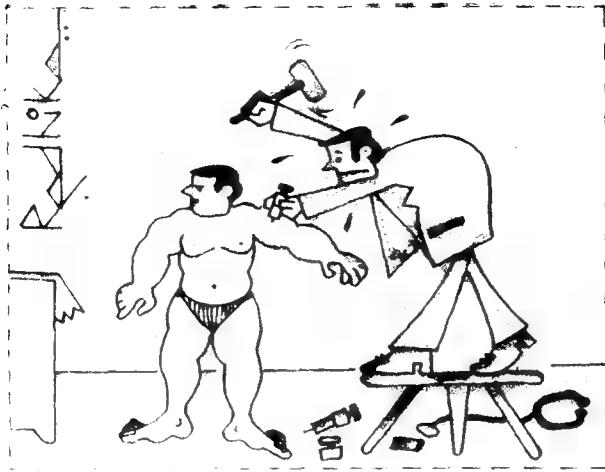
గడియారం నాలుగుకొట్టి, ప్రోగ్రాంని గుర్తుచేసింది స్నానంచేసి తయారయ్యేడు నాలుగున్నరకి కబురొచ్చింది

ఇద్దరే గార్డులు ఉకుండా బయల్దేరారు

లాస్ట్ ప్రెజెంట్ లో సుబార్వో చౌదరి హుందాగా వున్నాడు మెడలో బైనా క్యులర్స్ వేలాడతూ

మామూలు సమయాల్లో ఈ కెంప్ర ముద్రతతో రెండునిముషాల ఇంటర్వ్యూ దొరకటమే చాలా కష్టం అయిపోతుంది

ఇద్దరూ రెండు ఫర్లాంగులు నడిచేసరికి అడవి ప్రారంభం అయింది తూర్పు నుంచి సూర్యుడు నెమ్మదిగా వైకి వస్తూన్నాడు వక్షుల కింకిలారావాలు మొదల

య్యాయి. ప్రకృతి సృష్టిలో ఆ పుష్కలం ఎంత మనోహరంగా వుంది.

“ఆర్మితోలజీ ... అన్నాడాయన. “అంటే వత్తుల్ని గమనించే హద్ద-ఇది తెలియని వాళ్ళకి ఎంతో హాస్యాస్పదంగా వుంటుంది. కానీ చూడు నీచుట్టూ ప్రపంచం ఎంత అందంగా వుందో”

నిజమే అనుకున్నాడు గాంధీ. ఆయన కొనసాగించాడు-“రాజకీయాల్లోకి రాక పోయివుంటే నేను ఆర్థికాభివృద్ధిగా మారివుండేవాణ్ణి. ‘నల్లీఆలీ’ అంత గొప్పవాణ్ణి కాలేక పోయినా-గణనీయమైన కృషి గావింపేవాడిని. ఐలవ్ బర్డ్ వాచింగ్... థిర్డ్ జనపథ్ లో మాజిళ్ళ చుట్టూ తుప్పలూ అడివీ! తెల్లవారేసరికి అరుచైన వత్తులు అక్కడికి చేరుకుంటాయి.” అంటూ నవ్వి, “కొంచెం పొద్దెక్కాక అవి వెళ్ళిపోయి ఆ జనారణ్యంలోకి రాజకీయ మృగాలు వస్తాయి.” అన్నాడు.

గాంధీ ఊరికి-పడి ఆయనవైపు చూసాడు. ఆయన బై నాక్యులర్స్ లోంచి దూరంగా చూస్తున్నాడు. చూస్తూ అంటున్నాడు.

“పక్షిని చూసి మనిషి నేర్చుకోవలసింది చాలా వుంది. ఆహారం కోసం అది ఎప్పుడూ ఎగురుతూనే వుండాలి. ఏదేగ ఏమూల నుంచి వస్తుందో వెయ్యి కళ్ళతో గమనిస్తువుండాలి. అయినా అదెప్పుడూ-అయ్యో నేనెంత కష్టపడుతున్నాను అన్న సెన్స్ విటితో బ్రతకదు. ఈ సెన్స్ విటి అన్నమాట నేనెందుకు పాదానూ అంటే-అది నిన్న రాత్రి సీసీవ్ లో చాలా కనిపించింది.”

గాంధీ నిశ్చేష్టడయ్యాడు.

ఒక వడ్రంగి పిట్ట చచ్చుడు చేసుకుంటూ చెట్టుని తొలుస్తోంది. తెంతు దాంగోస్ (కొత్వాలు వత్తులు) తూర్పు దిక్కుగా ఎగురూ వెళ్ళున్నాయి.

గమనిక : జ్యోతి-భాగ్యలక్ష్మి నవలల పోటీలో కన్సోలేషన్ బహుమతుల మొత్తం రూ. 7,500 లుగా గమనించ ప్రార్థన. జరిగిన పౌరబాటుకు షంతవ్యం. -నం.

“నా తండ్రి ఒక రిటైర్డ్ స్కూల్ టీచర్. చాలా మీద కుటుంబం మాది. ఆస్తితినుంచి ఇప్పుడు కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రిగా పోషిషన్ కి ఎదిగాడంటే మధ్య ఎన్నో గోతులు-మిట్ట వల్లాలు. రెండు సార్లు ఆత్మహత్య కూడా చేసుకునేటంతగా ప్రేరేపించిన వరిస్థితులు—”

గాంధీ కళ్ళుప్పగించి చూస్తున్నాడు. అతడికి క్రితంరాత్రి తను నమస్కరణల ద్వారా పారిపోవటంతోనం తాగటం జ్ఞాపకం వచ్చింది.

“అంతవరకూ ఎందుకు? ఈరోజు దేశంలో ఆర్థిక వ్యవస్థ సంతటిని ఒక్క పెన్నుగీతతో మార్చగల నేను-నరిగ్గా ఆర్థిక క్రితం వేరే ప్రభుత్వం అధికారంలో వున్నప్పుడు కైల్లో ఖైదీగా వున్నాను. అంతకన్నా హుమిలియేషన్ ఇంకేం కావాలి?”

గాంధీ మాట్లాడలేదు. ఆయనే అన్నాడు.

“నిన్న రాత్రి నువ్వు మైకుదగ్గర మాట్లాడుతూవుంటే పాతిక సంవత్సరాల క్రితపు నాకు నేను జ్ఞాపకం వచ్చాన. ఇదే ఫస్టీషన్-ఇదే ఆవేశం! కృషి నిర్వీర్యం అయిపోతూండే అన్న దిగులు... కానీ ఇదంతా జీవితపు ఆటలో ఒక భాగమే (It's all in the game అన్న మాట వుపయోగించాడాయన). ఇది తెలుసుకోవటానికి నాకు వది సంవత్సరాలు పట్టింది. అప్పుడే నీసలై న రాజకీయ నాయకుణ్ణి అయ్యాను. నిన్న నిన్న చూసి నా పాతరోజులు గుర్తొచ్చి, ఈరోజు నిన్ను ఇలా ఆహ్వానించాను. కేవలం ఇది చెప్పటంతోనమే. ఈ ప్రపంచంలో నిజంగా కష్టపడే వాళ్ళు చాలా కొద్దిమంది వుంటారు. మిగతావాళ్ళంతా వాళ్ళని విమర్శిస్తూనో, మెచ్చుకుంటూనో గడిపేస్తూ వుంటారు. నిజంగా కష్టపడేవాళ్ళు ఫస్టీషన్ ని తమ భాయలకి రానివ్వకూడదు. అంటే నేను చెప్పదల్చుకున్నది. ఒక వక్రియోక్త స్ట్రగిల్ ఫర్ ఎగ్జిస్టెన్స్ గమనించకమే ఆర్మితోలబ్బి...”

ఆ తరువాత వాళ్ళు ఇక ఆ విషయం మాట్లాడుకోలేదు. రెక్కలమీద తెల్ల మచ్చలున్న మైనాలని చూసేరు. దండకారణ్యంలో తరచుగా కనబడే బంగారురంగు ఒరిల్లోనని చూసారు. తెల్లటి చారలున్న నల్లటి మాగ్ పై రాబిన్స్ ని చూసారు. ప్రకృతిలో కలిసిపోయారు.

తిరిగివచ్చేసరికి ఆరున్నరయింది. వస్తుంటే గాంధీ అడిగాడు. “పేపరు పరిశ్రమ భవిష్యత్తు ఎలా వుండబోతుంది?” అని.

“గొప్ప ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోబోతున్నాం”.

గాంధీ ఆశ్చర్యంగా “ఎందుకు” అని అడిగాడు.

“ఓవర్ లై సెన్సింగ్” అన్నాడాయన. “....ఉదాహరణకి ఆంధ్రరాష్ట్రాన్నే తీసుకో. రాజమండ్రి పేపర్ మిల్స్, సిరిపూర్ కాగిత మిల్స్, మిగతావి కలిపి రోజుకి 2400 టన్నుల కలవని వినియోగం చేస్తాయి. ఒక చెట్టు వృక్షంగా మారటానికి ఏడు సంవత్సరాలు పడుతుంది. కాబట్టి దీన్నిబట్టి ఆలోచించు, రాష్ట్రంలో ఈ ఏడు సంవత్సరాల్లో (అంటే తిరిగి చెట్లు మొలకే వరకూ) ఎంత అడవి కొట్టె

సన్నవోతంగా మెలిగేటప్పుడు ముత్తాల నవ్వులు తేడబిజింటి

క్లోస్-అప్

నోటిగాలి మరింత తాజాగా
పలువరస మరింత వెల్లగా వుండటం కోసం

క్లోస్ అప్ కోసం
అనర్థన మాకవాన్
మీ నోటి గాఢని అతి
తాజాగా ఉంటుంది
క్లోస్ అప్ కోసం
అత్యంత తెలుపు నిల్వ
తెలుపు వర్ణాలు
మీ వర్ణను అతి తెల్లగా
మెరిపిస్తాయి

క్లోస్-అప్ నన్ని హిమల కోసం

టూత్ పేస్ట్ మురియ్ మౌత్ వాష్ ఒకేదానిలో

మోడర్నీస్ టెలివిజన్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

LINTAS-CX-44-1811-TL

య్యలో (.. సంవత్సరానికి 300 పని దినాలు అనుకుంటే.)

2400 టన్నులు X 7 సంవత్సరాలు X 300 రోజులు = 504,000 టన్నులు అంటే దాదాపు అరవైవేల ఎకరాలు. నిజానికి అంధ్రరాష్ట్రానికి ఇంత అటవీ సంపద వున్నదా? ఇలా అడవుల్ని కొట్టకుంటు పోతే వాతావరణం ఏమవుతుంది? ఇప్పట్ని కాదు ప్రశ్నలు చూ రాష్ట్రంలో, మా తాలూకాలో మా బంధువులకి మరొక్క లై సెన్స ఇవ్వించండి అని ఢిల్లీలో ఉష్ణవేని బొటా రాజకీయ నాయకులకి తెలిదా ఈ నాశనం సంగతి? వారితో సంబంధాలు పాడుచేసుకోవటం ఇష్టంలేక లై సెన్సల్నిచ్చే మాకు తెలిదా?? మమ్మల్ని విమర్శించే ప్రతిపక్షాలకి తెలిదా - వాళ్ళు అధికారంలోకి వచ్చినా ఇది తప్పదని....ఇదంతా ఎందుకంటే-"ఇట్యూల్ ఇన్ ది గేమ్" అంటూ నవ్వేడు.

విప్లవీన నేత్రాలతో గాంధీ ఆయననై వు చూసేడు.

అప్పటి వరకూ గాంధీకి మంత్రులన్నా-రాజకీయ నాయకులన్నా చాలా తేలిక అభిప్రాయం వుండేది. ఎన్నో వ్యంగ్యచిత్రాలని వారిమీద చూసాడు, ఆ బిద్దరుటోపీం క్రిందున్న తలలో మెదడు వుండదని నమ్మేడు. ఇప్పుడు చూస్తున్న దృశ్యం వేరు. భారతదేశపు ఆర్థిక మంత్రి అంధ్రరాష్ట్రపు కాగితపు పరిశ్రమ గురించి లెక్కల్లో సహ చెప్పటం.

ఎందుకో తెలీదు గాంధీకంటే సీరు తిరిగింది. "థాంక్యూనర్" అన్నాడు.

ఆయన ఆశ్చర్యంగా "ఎందుకు" అన్నాడు.

"ఇదిమీకు చాలా కొద్ది సమయమే కావచ్చు. కానీ నా జీవితంలో గొప్ప ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. ఇంతకాలమూ నా ఆలోచనలు ఎంత అల్పమైనవో నాకు అర్థమైంది. ఈ అనామకుడికోసం మీ ప్రాతఃకాలాన్ని వెచ్చించడం మీకు నా కృతజ్ఞతలు".

22

ఏడయింది.

మంత్రులు వెళ్ళిపోయార.

కలకలం తగింది

రామోహనరావు కాదేజీముండు వాళ్ళ కారు ఆగివుంది. వాళ్ళు వెళ్ళిపోతానికి అంత్రమవుతున్న సందడి కనిపిస్తోంది.

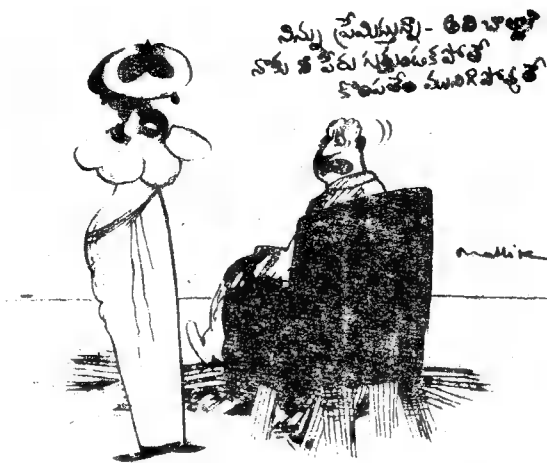
దూరంగా రాత్రి తాలూకు వేరిక-ఇప్పుడు ఖాళీగా శూన్యంగా అస్తి పోగొట్టుకున్న కోటిశ్వరుడిలా కనిపిస్తోంది.

గాంధీ గుమ్మానికి అనుకుని రోడ్డువంక చూస్తున్నాడు. అతడు చూస్తోంది లక్ష్మీకోసం. లక్ష్మి వేయబోయే మరో బాంబ్ వెల్ కోసం.

అంతలో దూరంగా టాక్సీ రావటం కనిపించింది. గాంధీ గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. టాక్సీ దుమ్ము రేపుకుంటూ వచ్చి ఆగింది.

అందులోంచి లక్ష్మి దిగింది.

"ఏమిటి ఏమైంది?" అని అడిగాడు గాంధీ ఆతృతగా.

నిన్ను సమీక్షిస్తున్నా - తిరిగి చూడండి
నాకు కలిగిన సమస్యను పరిష్కరించండి
కొనుటకు ముందుకు

“ఏమైంది-ఏంటేదే-” అంది లక్ష్మి మామూలాగా కనబడటానికి ప్రయత్నిస్తూ.

“కాదు. ఏదో జరిగింది. ఎందుకు నీ మొహం అలావుంటి?... చెప్పు. షేర్లు అమ్మే సేవా?”

“లేదు.”

గాంధీ జావకారిపోయి “లేదా” అన్నాడు.

“కొనేవాళ్ళు దొంగలేదు”

గాంధీకి ప్రవచనం మీద కూలిపోతున్నట్టు వుంది. అయితే ఆతడి పరిస్థితిని లక్ష్మి గమనించలేదు. ట్రాన్సిస్టర్ పెట్టడంలో నిమగ్నమై “అబ్బా-ఈ వార్తల సమయానికి ఇక్కడకు చేరుకోవాలని ఆటాక్స్ పాడిన ఎంత తొందరచేసేనో” అంది.

“ఎందుకు” అని అతడనబోతువుంటే లక్ష్మి “...మ్” అని వినమన్నట్టు నైగ చేసింది. వార్తలు మొదలయ్యాయి.

“ఆకాశవాణి.... వార్తలు చదువుతూ ఉంది....” అంటూ ప్రారంభమై మొదటి వాక్యంగా న్యూస్ రీడర్ అన్నాడు “.... ఆరు ప్రధాన బ్యాంకుల్ని వాతీయం చేస్తూ నిన్న రాత్రి రాష్ట్రపతి ఉత్తర్వు జారీచేసేడు. నిన్నటి బ్యాంకింగు పనివేళలు పూర్తయిన కాలంనుంచీ ఈ ఉత్తర్వు అమలులోకి వస్తుంది. వాతీయం చేయబడిన ఆరు బ్యాంకులూ స్కెండల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర, కెవెల్లాక్ బ్యాంక్....”

గాంధీ చప్పున వేచుడిరిగాడు. అప్పటివరకూ సీరియస్ గా వున్నది ఇక ఆవుకోలేనన్నట్టు నవ్వసాగింది లక్ష్మి. వర్షాన్ని చూసి ఓన్నాడిల్లలు అనందంతో నవ్వే నవ్వు ఆది. కేరింతలు ఒకటే తక్కువ.

కొన్నాళ్ళక్రితం హరిక షేర్లు అమ్మేని రక్షించింది. ఇప్పుడు లక్ష్మి షేర్లు

అమ్మకంటా రక్షించింది. ఇప్పుడు వేరు తగ నాలుగువందలపుతుంది అంటే నలకై లక్షలు లాభం. అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా ఈ పేపరు ఫ్యాక్టరీ మూలబడదు. రామ్మోహనరావు ఇంకేం చెప్పులేడు.

గాంధీ ఆనందంతో దిగ్గరగా కేకవేళాడు. వేస్తూ అమ్మిచి గాలిలోకి ఎత్తాడు. అమ్మి అభ్యంతర పెట్టలేదు. అక్కడ నంబంధం ప్రీ పురుషులకి కాదు. యిద్దరు వ్యక్తులు తమ జీవితపు అత్యంత అపురూపమైన విజయాన్ని వంచుకున్నారంటే! ఇది జరిగే నమయానికి హరిక శ్రీవకేస నర్తి చేతిలోకి రీసుకుంది. తండ్రి వెళ్ళి కారులో కూర్చున్నాడు. తెలుకి రాబోతూ కిడికి తెర తొలగించి గాంధీ కాదేమీ వైపు చూసింది.

తెరచిన అవతలి కిడికిలోంచి గాలిలో క్షుణ్ణ తిరుగుతూన్న అమ్మి కనిపించింది....గాంధీ చేతుల్లో.

అమె తెర నల్లేచి-వచ్చి తండ్రి పక్కా కాంతో కూర్చుంది.

అమె మొహం బావహితంగా వుంది.

కాదు కిడికిని

(ఇంకావుంది)

పా వి ప్టి స ం ఘం

మంచాన్ని అంటుకుపోయి మూలు కొంచెంసేపు ఆగి, ఈవిధంగా పూర్తి గతూ వదలకొన్న కేశవయ్య కొడుకుని చేశాడు "చచ్చి పోయేటప్పటికి వీలైనన్ని దగ్గరకు పిలిపించు కొనేటప్పటికి వరం అప్పులు చేసి వుంచుకో. ఈపాపిష్టి దాలో మూగిన అప్పుల వాళ్ళలో గుంపు సంఘాన్ని మోసం చెయ్యాలిగాననే చింపులు. "మునలి ముండా వాడు ధనం తప్పి వుంటుంది."

దాచేవుంటాడు-మన నంగతి ఏంజెబు తండ్రి ఈమాటలు చెప్పినపుడు రాడ!" కొడుక్కి కష్టం వేసింది. కానీ పెద్ద

కేశవయ్య కొడుకుని దిగ్గరకు వాడై లోకులు తన్ను ముంచి, చచ్చి రమ్మని ఇలా చెప్పాడు "బాబూ నేటికత పోయేటప్పడు ఒక పిట్టయినా చూడటా కను. చచ్చిపోయేముందు నీకొక నలహా నికి రానప్పుడు, తండ్రి మాటలు విన జెబుకాను...." అని చెప్పి బాధతో నందుకు వచ్చాకావ పడ్డాడు—

గో పి చం ద్

మగ పెళ్ళివారు పగటిపూట తరలి వస్తున్నారు

ఇది మంచి ఆనవాయితీ. ఎటువైతన విద్యుత్తును అనవసరమైన ఊరేగింపు ఓడ బిల్లు చేయరాదు కట్టుంపుచు లో చిక్కుకున్న పెళ్ళి కూతురు తండ్రికి వెలుగుతున్న ప్రతి బిల్లు తెలులాగా కుడితుండి.

కట్టుం ఒక దురాధారం అని తెలుసు అయినకు. అందుకని కట్టున్నట్టి తోపాయకారిగా తీసుకుంటాడు ప్రజలు. కనీసం గొప్పకోసం చేసే ఆర్భాటాన్ని పూర్తిగా మూలది. ముడికి నెత్తురులాగా నంమానికి విద్యుత్తు ఎంతో అవసరం. ఏవత్తే రా రక్తాన్ని వృధా చేస్తారా?

1980-81 లో 118 కిలోయను యూనిట్లు విద్యుత్తును ఉత్పత్తి చేశాం. 1981-82 లో 180 కిలోయను యూనిట్లును ఉత్పత్తి చేయడం మన లక్ష్యం. ఇంకా వివరాలు కావాలంటే, ఈ క్రింది కూవను నింపి పోస్టు చేయండి.

దెవ్వాటి తైరెక్కరు,

మాన్ మెయిలింగు యూనిట్, కై రెక రేట్ ఆఫ్ ఎక్స్‌పెన్సిజింగ్ అండ్ విజుయల్ వర్డినిటీ,

"వి" క్లాక్, కస్తూర్బా గాంధీ హిల్స్, న్యూఢిల్లీ-110 001.

20 నూత్రాల కార్యక్రమానికి సంబంధించిన ఇంగ్లీషు/హిందీ వస్త్రకాన్ని దయచేసి నాప వంపండి.

పేరు

చిరునామా

పిన్

davp 81/383

షహనాజ్ బేగం

ప్రియమైన అక్కకి,

సుఖ వ్రాయునది. మేము యిక్కడ
జేమం. నీవు, బావ జేమం ని తలు
స్తాను.

నీ మేలు ఈ జన్మలో మరచిపోతాను.
నీవానాడ. మానుకోబట్టి నేనీ గడు నా
భర్తతో కలిసి సుఖంగా నీ సొంతం
జేసుకొంటున్నాను.

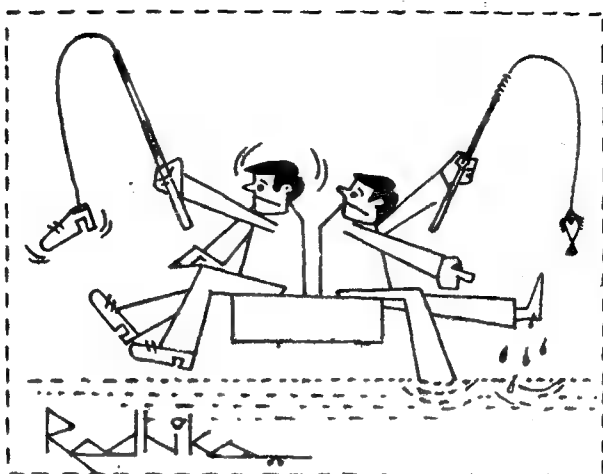
తేకపోతే నాజీవితం కుక్కలచింపిన
విస్తరి అయ్యేది. నేనూహించలేక పోతు
తున్నాను.

అక్కా బావ సొంతాత్తు ఆ శ్రీరామ
వంద్రుడవంటి సంగతి. మీది ఆదర్శ
దాంపత్యం. మా దాంపత్యం కూడా మీ
లాంటి ఆదర్శ దాంపత్యం కావాలని
కోరుకొంటున్నాను. నేను మా పాడు మీకు
ఋణవడి వుంటామక్కా.

నేను అనాడు నా భర్తతో పోట్లాడి
వుట్టించికి చేరినప్పుడు నాకెన్నో హిత
బోధలు చేశావు. ఆడదానికి వుట్టిల్లు
కాళ్ళతం కాడినీ, మంచిఅయినా చెడు
అయినా తన భర్తదగ్గరే వుండాలనినచ్చ

జెప్పావు. భర్త, వీల్లలలేని ఆడదానిజీవితం
మోడైన చెట్టులాటిదని అన్నావు. నా
కెంతో ధైర్యాన్ని యిచ్చావు నా భర్త
నుండి విడాకులు పొందాలనకొన్న నేను
హాయిగా నా భర్తతో అన్యోన్యంగా
దాంపత్య జీవనము గడుపుతున్నాను.
ఇద్దరూ నీ చలువతోనక్కా. మా వారికి
నవ్వుజెప్పి నా కాపురం చక్కబెట్టావు.
మూవూడ నన్ను వదలి ఒక్కడూ
వుండలేకపోతున్నారు. మావారి నాచి
నమస్కారములు అందుకో.

ఇట్లు
నీ చెల్లెలు
సుభ.

ఉత్తరం చదివి వక్కన వడేశాను.
చెల్లినంది ఉదయం వచ్చిన ఈ ఉత్తరం
ఏ వదోసారో చదవటం.

రాత్రి పదిగంటలు చాటాయి.

కానీ శ్రీవారువచ్చే జాడలు కనిపించ
లేదు.

నుద రాసిన మాటలు గుర్తుకు
వచ్చాయి.

తనది ఆదర్శ వాంఛతల్లం అట.

ఆయనగారు సాక్షాత్తు శ్రీరామచంద్రు
డట! యికా నయం.

నా పెదవులపైన విషాదమయిన చిరు
నవ్వు చొకటి క్షణమాత్రం వెలిగి మాయ
మైంది.

బయటచీకటిగాఉంది తనజీవితంలా.

యంతలో బయట స్కూటర్ చప్పు
డయింది. వెళ్ళి తలుపుతెరిచాను.

విస్కీ వానన గుప్పమంది.

పేకాటలో ఓడిపోయిన లాల్లుకు
కోపంతో రుసరుస లాడుతు వచ్చారు
లోవలికి.

“ఏమిదీ తార్వాగ్లవు మొహవా!

అలా నిలబడ్డావు. లోవలికి తగలదు”

అన్నారు. వినురుగా నన్ను నెట్టుతూ,

నీరనంగా లోవలికి నడిచాను

రోజు జరిగే తతంగమేయిది.

ఆఫీసు వదలినతరువాత ఏ క్లబ్బులో

నైనా దూరి పేకాట ఆడి, తప్పరాగి, ఏ

అవరాత్రికో (ఇల్లు గుర్తుకువస్తే) ఇంజిక

చేరేవాడు. వెళ్ళుయి ఇల్లాళ్ళు గడిచినా

అతని ప్రవర్తనలో ఎలాంటి మార్పు

రాలేదు.

అతనిని మార్చాలని శతవిధాల

ప్రయత్నించి విఫలమైంది. కాలమే అత

నిలో మార్పు తెస్తుందని అనుకొంది.

కథలలో, సినిమాలలో తనభర్తను

అదుపులో తెచ్చుకోలేని ఆడది, ఆడది

కాలేదనే మాటా విన్నది. కాని తను

ఎంతో నమ్రుదలాలనీ, ఓర్పు సహనం

తనకు పెట్టింది పేరసీ ఇతరులు చెప్పగా

విన్నది.

ఎన్నో విడిపోయిన జంటలను కలిపి

వారి కాపురాలను చక్కదిద్దింది.

కాని తన భర్త దృష్టితో తను ఓ

కావలెను

ఈ కిడిల వ్యవస్థను కూర్చి;
నమనమాట భవంతికి
'ప్లాన్' గీయగల
ఇంటినిర్ కావలెను.
అర్హత : మానవత్వం.

కివరాం

దేఖ్యమ మొహం.... ఓ వెలికాగుల్లి.
ఏమీ చెప్పలేక, చెయ్యలేక, వ్యధా
భరితమైన శృదధయంతో మౌనం పాటించాడు.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు? కూడు
వజ్రేసావా?"

నా చెంప జల్లుమంది.

అతని కళ్ళు నిప్పులు కక్కు
తున్నాయి.

చెంపను ఓ చేత్తో తడుముకుంటూ
అతనికి అన్నీ అమర్చి చెట్టాను.

తాను చెప్పినట్లుగానే కూడా
వంకలు పెద్దూ తనను వుట్టింకిన తండ్రి
దగ్గరనుంచి తన వంశ పారంపర్యాన్ని
తనకు తెలిసిన ముఖమాటలతో
మంజులతో తాను ముగించి మంతం
చేశాడు. వంటిల్లు నర్దుతున్న నన్ను
అతను విరిచాడు కొడిసేపుపాటు అతని
వేజుతో మరణాన్ని నైపోయాను. శారీరక
సుఖం అనంతరం అతడు నిద్రలో
శారుకున్నాడు.....

ఎందుకో అగకుండ కన్నీళ్లు దాకా
పాతంగా శారుతున్నాయి.

కన్నీటితో తలగడతా తడిసి
పోయింది.

ఆలోచనలు పరివరివిధాల సాగు.

దినదిన గండంగా గడిచే యిలాంటి
సంసారాన్ని సుధ ఆదర్శ దాంపత్యం
అనీ, చండశాసనుడయిన తన భర్తను
శ్రీరామచంద్రుడితోను పోల్చింది.

సుధా, నాకు నీకు లేదా ఏమిటో
తెలుసా? నీవు లోకానికి సంఘానికిదుని
భయపడక నీ భర్త ప్రవర్తన నీకు
నచ్చక, అతనితో ఎదురు తిరిగి వ్యవ
హారం విధాకులదానా వచ్చినా, ఒకక
నీ కాపురాన్ని చక్కబెట్టుకొన్నావు.
యిందులో నేనడచిన సమయం ఏమీ లేదు.
నా కష్ట సుఖాల ఏనాడీ పెరివి విప్పి
ఎవరికీ చెప్పకోలేదు నా గండెల్లో
వదిలంగా దాచుకొన్నాను. అనుభవం
లోకానికి, సంఘానికి భయపడే నాలాంటి
జీవితాలు ఇలా తెల్లారిపోవలసినదేనమ్మా.
అందుకే నీలాంటి సమాయకులు కొందరు
ఆదర్శదాంపత్యం అంటూ నా దాంప
త్యాన్ని అదలం ఎక్కినా నీకు
నాకు లేదా యిదే తెలిసింది.

ఆడవానికి మగవాడి అంశ ఎంతో
అవసరం.

ఆ బలహీనతని కనిపెట్టి ఆడవా
వటం మగవాడికి నచ్చదా. భర్తను వదిలే
సిన స్త్రీని సంఘంగేరి విచదదు. అలాంటి
పరిస్థితి ఎందుకు కలిగిందో లోకానికి
సంఘానికి అనవసరం. నీలాంటి ధైర్య
స్థులు కొందరు అవ్యవస్థకు పురుషాధి
క్యానికి తల ఒగ్గక ఎదురు తిరుగుతారు.
కాని నీ తలిదండ్రులు, ఈ సమాఖం,
నాలాంటి వారు కొందరు కలసి తిరిగి
నిన్ను భర్తకు అప్పజెప్పతారు ఇదీకర!

ఆ మాటలు పెదపుంపడిననుంచి వచ్చి
నవి కావు. నా అంతరంగంతో నంది
చెలువడిన మాటలు.

పశ్చిమ దిశంతా రంగుల యింద్రజాలంతో అద్భుతంగావుంది.

స్వరాజ్యం నన్నజాబి మెగ్గలుకోసు కుని పెరట్లోంచి లోవలికి రాబోతూ- పక్క వాటాలో కన్పించిన దృశ్యం చూసి ఆగిపోయింది.

నుందరి పొయ్యి గట్టు ముందు నిల బడి ఏదో వొండు తూంది. ఆమె వెనుక నిల్చున్న సుబ్బారావు ఆమె మెడ చుట్టూ రెండు చేతులూ పెనవేసి మొహం ఆమె భుజం మీద ఆన్ని ఏదో గున గునలాడు తున్నాడు.

నుందరి ఏదో తినే వదార్థం అతని నోటికందించింది. అతనువంటితో దాన్ని శారికి వట్టుకునే ఆమెను తనకు అభి ముఖంగా తీవ్రపెట్టుకున్నాడు. ఆమె అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ సుతారంగా పెదవు లతో ఆ పదార్థాన్ని అందుకుంది. సుబ్బా రావు ఆమె నడుం చుట్టూ చెయ్యి వేసి దగ్గరకు తీసుకుని—

ఇక ఆగలేదు స్వరాజ్యం. గబ గబా లోవలికి కొచ్చి తలుపు మూసేసింది.

మనసంతా తనకే తెలియని విధంగా అయిపోయింది.

వాడిలోని సన్నజాజులు గచ్చు నేల మీద జారిపోయినయ్యే. ఏమీ తోచనట్టు

ఆరెండు. గదుల్లోనూ అట్నుంచి యిటూ, యిట్నుంచి అటూ తిరిగింది కాసేపు. గోడకున్న అద్దం ముందు నిలబడి కాసేపు ముఖంచూచుకుంది.

వెళ్ళి మంచంమీద వాలి పోయింది. పక్కవాటాలోకి నుందరి సుబ్బా రావు వచ్చిందగ్గర్నుంచి రాజ్యం మనసు కుదురుగా వుండటంలేదు.

ఆ వాటాలో వాళ్ళుదిగి వారమైంది.

రెండు రోజుల క్రితం—
మధ్యాహ్నం రెండు గంటల వేళ నుందరి పంపు దగ్గర బట్టలుతుక్కుంటూంది.

అతనుఎప్పుడోద్వాడో, వీల్లిలా మెల్లగా ఆమె వెనక్కు వెళ్ళి నిలబడి తలవంచు కుని బట్టలకు నబ్బు పెడుతున్న ఆమె మెడమీద చటుక్కున ముద్దు పెట్టు కున్నాడు.

అదాటుగా వున్న నుందరి వులిక్కి వడి కెప్పున ఆరవబోయి అంతలోనే అతన్ని చూసి ఆగిపోయింది. కళ్ళల్లోకి కోపం తెచ్చుకుని

‘ఏయ్. దొంగా! వుండు నీ వని చెప్తాను’ అని నబ్బు చెయ్యి అతనికి

వెలుగు రేఖ
చిక్కనీతాదేవి

పూయటానికి లేచింది అతను లోవలికి పరుగెత్తాడు.

నుందరి ఆ తన్ని తరుముకుంటూ పరుగెత్తింది.

ధన్ మంటూ తలుపులు ఘోర వడి నాయి.

లో పల్లుంచి కిల కిలనవ్వులు.— మాటలు....

బయట వంపుకింద బకెట్—అందులో నబ్బు రాసిన బట్టలు.

ఆసె అందులో వడేసిపోయిన కొత్త రిన్ నబ్బు.

వాటిమీదరారగా వడుతున్న పంపు సీక్కు—

వంటింటి కిటికీలోంచి చూస్తూ అట్లా ఎంతోనేవు నిలబడిపోయింది స్వరాజ్యం. టాంకు ఖాళీఅవుతే మళ్లా రేవటికి సీక్కుం డవన్న స్పృహ చటుక్కునవచ్చి, తలుపు తెరుచుకుని వెళ్ళి పంపు కట్టేసి వచ్చింది.

వక్రవాటాలోంచి నవ్వులు.... గాజుల గలగలలు....

అప్పుడప్పుడూ మాటలు వినబడు తూనే వున్నాయి.

గడియారంవేపు చూస్తూ ఆశాంతితో ఆలోచనలతో గడిపివేసింది మళ్ళీనుందరి వాళ్ళ వాటా తలుపులు తెరుచుకునే వరకూ.

నిన్నకాక మొన్న అలా చూసింది అయిదర్నీ.

యీ రోజు ఇలా.

ఎంత అన్యోన్య దాంవత్యం?

తను సరిగ్గా మూర్తితో ఇలా ఉండా లనేగా కోరుకునేది.

అయితే శృంగారాన్ని అపురూపమైన

కళగా మార్చుకుని అనుభవించటం చేత గాని మనిషి మూర్తి.

‘వొట్టి బుద్ధావతారం’ అనుకుంది.

మంచంమీదగోడకి ఆకుకునికూర్చుని నేలమీద కుప్పగా వడున్న పూలకేసి చూస్తూ, తన బాల్కనీని, నిస్సారమైన తన రెండేళ్ళ కాపురాన్నీ సింహాస లోకనం చేసుకుంటున్న దానిలాగా కూర్చుండిపోయింది.

చెంచయ్యకు ముగ్గురు కొడుకుల తర్వాత వుట్టింది స్వరాజ్యం గారాబంగా ఆడిందిఆటగా పాడింది పాటగాపెరిగింది.

సినీమాలూ, స్నేహితులు, పుస్తకాలు అండే ప్రాణం పెట్టింది.

అన్నగారికోసంవచ్చిన స్నేహితులతో నిర్భయంగా నిస్సంకోచంగా మాట్లాడేది. పేవన్న బట్టలు ధరించటం, సీట్గా తయారై బడికి వెళ్ళటం, స్నేహితులతో కలిసి కనిపించిన వాళ్ళనల్లా విడిపించటం తప్ప చదువుమీద ధ్యానలేదు స్వరాజ్యానికి.

తల్లి ఉబ్బినంతరోగి. యింట్లో వంటా వార్సూ విధన మేనత్త చూసుకునేది.

రాజ్యానికి వదహారో ఏడు వొచ్చింది దగ్గర్నుంచి ‘యక దానికి చదువుచాలు. పెళ్ళి చేసేయ్యి’ అంటూ తమ్ముడ్ని సాధించటం మొదలు పెట్టింది ఆవిడ.

తల్లి కూడా కొడుకులమాట ఎలా ఉన్నా రాజ్యంపెళ్ళిచూసి కన్నుమూసినా చాలనుకునేది.

అప్పుడే చెంచయ్య సంబంధాలు చూడటం మొదలు పెట్టాడు.

వెళ్ళని తెలిసింది మొదలు కలలు కనటం మొదలుపెట్టింది రాజ్యం.

ఏ సంబంధం తెచ్చినా యితను మరీ నలువనీ, అతను మరీ తెనీతెలువనీ. ఒకతను నరైన మాచింగు బట్టలు వేసు కోలేదనీ, ఒకతను బూట్లు ధరించకుండా హవాయి చెప్పల్లో వొడ్డాడనీ యిట్లా కంకలు వెడతూ వుండేది.

మేనత్త, తల్లి, చివరికి తండ్రికూడా విసిగిపోయారు.

రెండేళ్ళ తర్వాత వచ్చింది రామ్మూర్తి సంబంధం.

మనిషినింపుల్గా స్మార్ట్గావున్నాడు. చూడగానే నచ్చాడు రాజ్యానికి. అయితే అతని వివరాలు విని ముఖం ముడ్చుకుంది.

చదువు పెద్దగాలేదు. ఒక ప్రయవేటు నర్సింగ్ హోమ్లో కాంపౌండరుగా చేస్తున్నాడు.

వొడ్డనేసింది. అంతాకలిసి నచ్చ జెప్పారు

'ఒక్క ఆడపిల్లవని నిన్ను అప్పరూ పంగా పెంచామే. నువ్వుకోరిన సంబంధం తెచ్చి చెయ్యటానికి మేమేం అడ్డదికార్లం కాదు. ఈ ఉన్న ఆదితీయే ఆధారం. ఇంకా అన్నయ్యల చదువులున్నాయి. ఇతను మంచి వాడు. బుద్ధిమంతుడు. వెనకాల కాస్తో కూస్తో అన్నీ పున్నవాడు. ఇంకా చిన్నవాడేగనుక వృద్ధిలోకివస్తాడు. లేదా ఏ వ్యాపారమో చేసుకుంటాడు, ఇంత అనుకూలమైన సంబంధం మళ్ళీ మళ్ళీ రాదు. ఆత్తమామలకూడా మంచి వాళ్లు" అంటూ నచ్చజెప్పి వొప్పించి పెళ్ళిచేశారు.

సెళ్ళవగానే ఓ రెండుగడుల పోర్లను చూసుకుని నెలలోపే భార్యను తెచ్చుకున్నాడు రామ్మూర్తి రాజ్యానికి ఆ ఇల్లు నచ్చలా. పెళ్ళికిముందు పూపించుకున్న ఇంటికి దీనికి ఎక్కడా పోలికలేదు.

ఎవరన్నా వొస్తే కూర్చునేదీ. వడు

కునేదీ అన్నిటికీ ఆ ఒక్క గదే. రెండోది వంటకి తిండికి వంటగది తలుపుతీస్తే రెండ. పోర్స్ కి కామన్ బాత్ రూమ్ - పైపు బట్టలుతుక్కోవటానికి ఆరేసుకోవటానికి చిన్న పెరడు. ఇంటిమందు కొద్దిగా ఖాళీ స్థలం, గోడ. గేటుకి ఒటొకటి ఇటొకటి కొబ్బరిచెట్టు.

ఇల్లు చూసి "ఇంకా నయం వక్కా వాటాలో ఎవరూ లేరు" అని కంది.

మర్నాటినుంచే రామ్మూర్తి దుయ్యటిలో చేరాడు.

ఉదయం లేవగానే కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని ముందు తలపులు బంధించు కుని కాసేపు ఆననాలు వేస్తాడు. తర్వాత స్నానం టిఫిన్ చేసుకుని నైకిలెక్కి హాస్పిటల్ కి వెళ్ళిపోతాడు వెళ్ళేముందు మధ్యాహ్నం భోజనానికి వస్తానని చెప్పి వెడతాడు.

హాస్పిటల్ లో మూర్తికి పూర్వం వని వేషెంట్లు వందలు యింజనీర్లు యివ్వటం వస్తూలైన డబ్బు డాక్టరుగారికి అప్పగించడం - ఇలా ఎన్నో -

డాక్టరుగారికి మూర్తి మీద మంచి అభిప్రాయం వుంది. అందుకే తానులేని సమయాల్లో నిశ్చింతగా హాస్పిటల్ బాధ్యత మూర్తిమీద పెడతాడు.

మధ్యాహ్నం తన కోసం రాజ్యం చూస్తూ వుంటుంది వెళ్లాని ఆలోచన వున్నా పని తెమలక బాధతో కాఫీ తెప్పించుకు తాగి సరిపుచ్చుకుంటాడు.

నాలుగు గంటల ప్రాంతంలో యింటి కొస్తాడు. రాజ్యం యిచ్చిన టీ తాగి స్నానం చేసి బట్టలు మార్చుకుని రాజ్యం ఆడిగే వాటికి జవాబు చెప్తూనే హడా

వుడిగా తయారై మళ్ళా హాస్పిటలు చేరి కంటాడు.

వళ్ళి రాత్రి వాకే రాక.

వగలంతా ఆతనికోసం ఎదురు చూస్తూ వుంటుంది రాజ్యం.

రాత్రి నిద్ర కళ్ళతో తలపు తెసు న్తుంది.

ఆతను లోవరకివచ్చి బట్టలు మార్చుకుని పీట వల్చుకుని కూచుంటాడు.

రాజ్యం కోపంతో ముఖావంగా వడ్డి న్తుంది.

ఆకలితో వుంటాడేమో ఆతను ఆవు రావురు మంటూ తినేసి పేపరు పట్టుకుని వడ్డుక్కురి లో కూర్చుంటాడు.

కళ్ళు మూతలు పడ్తుంటే కోపంతో వుక్రోషంతో రాజ్యం ఆతన్ని 'లేవండి. పడుకుందరు గాని అంటూ మంచం వరకూ చేయి పట్టుకుని నడిపించుకు వెళ్తుంది. లైటార్చి ఆతని వక్కన చేరు తుంది.

నిద్ర కళ్ళతోనే భార్యను దగ్గరకు తీసుకుంటాడు....

తెల్లవారుతుంది.

ఇలాటి దినచర్యతో వారం రోజులు గడిచే సరికి రాజ్యానికి మతి పోయింది. వెళ్ళంటే ఒక రోజు సంబరమా? తాను ఎన్నీ కలలకంది?

ఎన్ని పూహించుకుంది. ఆతనితో నీనిమలు-షికార్లు-కబుర్లు- నే చచ్చగా, గూటిలోని గువ్వల్లాగా, గాలిలో పడు ల్లాగా వు డాలను కుంది.

పుదయం నుంచి రాత్రి వది గంటల వరకూ యీరెండు గడుల్లో గడ

కె.వి.చౌగూర్

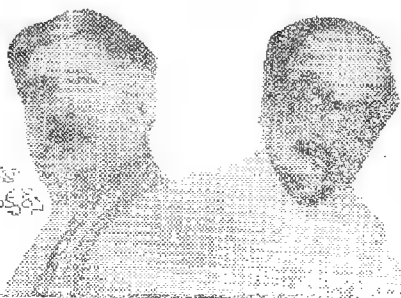
ప్రకాశిత్రయేషన్

శుభలేఖ

సమర్పణ: అట్లరామలింగయ్య నిర్మాణ.వి.వి.శాస్త్రి

విశాఖపట్నం
జూలై 1982
చిరంజీవి

అక్టోబర్

పాండి విచ్చేక్కిపోదూ ఊహలో
 బెక్కికలర్లా కనిపించే కాపురం హస్త
 వంలో బ్లాక్ అండ్ వైట్ల కనిపించే
 సరికి మతి పోయింది

తనభర్తకు తనకన్న, అహస్నిటలూ
 మందులూ రోగులూ అవే ప్రియమైన
 వన్న భావనతో ఆమెలో మంటలు
 రేగాయి మనసులో యితన్ని యిలా
 వొదిలేసి పూరకోగూడదు తనకు నచ్చేలా
 తీర్చి దిద్దుకోవాలి అన్న నిశ్చయానికి
 వచ్చింది

మర్నాడు వుదయం- అతని చేతికి
 ఎన్ ప్లేటుఇచ్చి-కుర్చీ చేతిమీదకూచుని
 మూర్తి ఇంట్లో నేనొక్కదాన్నే రాత్రి
 వరకూ వుండాలంటే తోచటంలేదు'అంది
 అతని క్రాపు సరిచేస్తూ

మూర్తి తెల్లపోయాడు నిన్నటివరకూ
 'ఏమండీ' అంటూ విలిచిన స్వరాజ్యం
 వున్నట్టుండి పేరుతోవిలుస్తుంటే అదోలా
 ఫీలయ్యాడు తన తల్లి ఇలా తనకు
 తెలిసిన ఆడవాళ్ళంతా భర్తన్న ఏమండీ
 అని మన్నిస్తూవిలవటమే అతనికితెలుసు

మరి రాజ్యం చదువుకున్నప్పిల్ల పోనే
 తననోటితో పేరుపెట్టి విలుస్తేనేజాగుంది
 అనకుని నమాధాన పడ్డాడు

"ఏవైనా ఒక్కో తెమ్మంటావా?"
 అన్నాడు

"ఉహూ ఎన్ని వున్నకాలై గంటలో
 చదివి పారేస్తాను తర్వాత? రోజంతా
 ఎట్లా?"

చాలా విచారం భవించింది రాజ్యం
 గొంతులో

అతను తలతిప్పి రాజ్యంవైపు
 చూశాడు

రాజ్యం అతని కళ్ళలోకి ఎంతెన
 కడున్నట్టు ప్రేమగా చూసింది

అతనిమనస్సు ఊణం వశంతప్పింది
 చటుక్కున ఎడంచెయ్యి అమెనడుం
 చుట్టూ పోనిచ్చి దగ్గరకు లాక్కుని
 అందినచోటల్లా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు
 ఆనందంతో పారవశ్యంతో ఫులకించి
 పోయింది రాజ్యం

కొనగోటి స్వర్గులో నాదాల వలకే
 వీణలావుంది ఆమె తనువూ, మనసూ
 "మూర్తి ఈరోజు ఉండిపోరాదూ?"
 అతని కవ్వం దైమ, డ్యూటీ
 గర్తకొచ్చాయి

రాజ్యాన్ని వొదిలేని ఓపిర్ అందు
 కుని త్వరగా లినటం మొదలుపెట్టాడు
 'ఎలా వీలవుతుంది' అంటూ

"ఎలా ఏమిటి? వీలు చేసుకుంటే
 ఆదే అవుతుంది"

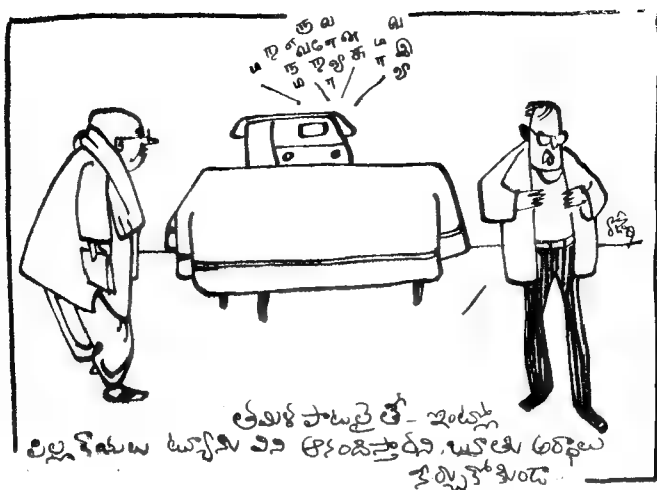
"మన కాలక్షేపం కోసం ఎదుటి
 వాళ్ళని ఇబ్బంది పెట్టకూడదు రాజ్యం
 నీకు తోచకపోతే మళ్ళా చెంతుకీకట్టు"

"ఉహూ నేను పరీక్ష తప్పించదవ
 లేక రాదు ఇంట్రస్టులేక"

అయితే మహిళామండలికి వెళ్లు
 కుట్లా అదీనేరుకోవచ్చు లేక పోతే
 ఏవయినా పిండివండలు చెయ్యి మీవాళ్ళ
 ఇంటికి వెళ్ళివస్తూండు"

అతను చెయ్యి కడుసుక్కున్నాడు
 "పొ నువ్వుచెప్పినవేమీ నాకునవవు"
 అంటూ అతని తలను చేత్తో వెనక్కు
 నెట్టి లేచిపోయింది

అతను కుర్చీమీది తుండు అందు
 కుంటూ రాజ్యం వేపు ఆశ్చర్యంగా
 చూశాడు

ఇంతకన్న ఏం కాలక్షేపం కావాలి?
అతని వుద్దేశం వుద్యోగాలు చెయ్యని
ఆడవాళ్ళంతా తన తల్లిలా యింటి పనులు
చూసుకుంటూ వుంటారని.

రామ్మూర్తి తండ్రి బడిపంతులు.
బడి అయ్యాక సాయంత్రాలు రావివెట్టు
కింద చప్పామీద కూచుని వీల్లలకి
ప్రయివేట్లు చెప్పేవాడు. అతర్వాత
కాసేపు అక్కడ చేరిన వాళ్ళతో కాల
క్షేపం చేసి యింటి కొచ్చేవాడు.

రామ్మూర్తికి బడి, ఆటలు - సరి
పోయేవి.

అతని తల్లి ఏప్పుడూ పాతబట్టలు
కుడుతూనో, బియ్యం ఏరుకుంటూనో,
యిల్లు బాగుచేస్తూనో పాదులు సరి
చేస్తూనో కన్పించేది. అప్పుడప్పుడూ
మంగవాళ్ళ ఇంటికివెళ్ళే నలుగురైదుగురు
ఆడవాళ్ళతో అప్పడాలు చేస్తూనో,
ముచ్చట్లు చెప్తూనో కన్పించేది.

అతనికి రాజ్యం థోరణి వింతగా
తోచింది.

రామ్మూర్తి గడ్డం చేసుకుంటున్నాడు
అప్పుడే స్నానం చేసి వొచ్చిన
రాజ్యం అతని దగ్గరగా వెళ్ళి,
మీసాలు వెంచిలే నువ్వెంతో బాగుం
టావు మూర్తి 'వెంచుకోరాదా' అంది.

పెనక నిల్చున్న ఆమెను ఒక్కసారి
అద్దంలోంచిచూసి మళ్ళీ తనలో నిమగ్న
మయ్యాడు మూర్తి,

'మా అత్తయ్య మీసాలులేని మగాడికి
రోషం వుండడంబుంది'

నవ్వుతూ చెప్పిన రాజ్యానికి,
"అయితే నీకే మంచిదిగా" నవ్వు
తూనే జవాబిచ్చి తుండు భుజానేసుకుని
పెరట్టోకి వెళ్ళి పోయాడు.

రాజ్యం ముఖం ముడుచుకుని
కూర్చుండి పోయింది.

వది నిమిషాలో అతను స్నానం చేసి
వచ్చి బట్టలు వేసుకుని తయారవు
తుంటే 'మూర్తి ఆపొడుగు చేతుల చొక్కా
పాంటు ఏమిటి? 'చక్కా బెల్
బాటమ్ పాంటు వేసుకుని టక్ చేసుకుంటే
బాగుంటావు, ఎంచక్కా అవి కుట్టించు
కోరాదు' అంది అతన్నే చూస్తూ తం
చిక్కు తీసుకుంటూ

'నేను చేసే వుద్యోగానికి పోకిల్లా
తయారై వెడితే బాగోదు' మూర్తి వాని
ధరించి చెప్పల్లో కాళ్లు దూర్చాడు

'ఏం' మీదాక్షరగారు బెల్ పాంటు
బొమ్మల వర్ణలూ వేసుకోవటం లేదా?

అప్పటికే మూర్తి నైకిల్ గేటు
దాటింది

రోజులు గడస్తున్నాయి

అతనిలో అతని దిన చర్యలో మార్పు
తేవాలని రాజ్యం ప్రయత్నిస్తున్నప్పుంది

అతను ఏరోజూ డ్యూటీకి అలస్యంగా
వెళ్ళడు రాజ్యం వేళకు దివిను అందిం
చకపోయినా 'పోసితే అక్కడ నేనేదో
తెప్పించుకుంటాను, నువ్వు మాత్రం
ఆకలితో వుండకు, ఏదన్నా చేసుకు
తిను' అని చెప్పి వెళ్ళిపోతాడు

తాను వెళ్ళకపోతే అక్కడ వనులేవీ
నరిగ్గా జరగవని అతని అభిప్రాయం
నిజం కూడా అంటే అయిదారేళ్ళనుంచీ
ఆ వుద్యోగంతో అతనికి అనుబంధం
ఏర్పడిపోయింది

ఇకవై ఏళ్ళ రాజ్యం మనసు వేరు
జలపాతంలా పురకలు వేస్తూ వుం
పుస్తకాలు - సినిమాలు వాటి తాలూకు
అనుభూతులన్నీ వాస్తవంగా జరగాలను
కుంది

ఆరోజు రాజ్యం అభిమాన నటుడి
సినిమా విడుదలయింది

నరిగ్గా నాలుగింటికిల్లా తయారయి
కూర్చుంది

అతను రాగానే టీ అందించింది

'ఈరోజు హాస్పిటల్ మానెయ్యి
మూర్తి సినిమాకు వెళదాం' అంది

"ఈరోజు డాక్టర్ గారు వూళ్ళోలేరు
రాజ్యం చేసుమానేసే ఎట్లా కుదుర్తుంది?
నవ్వెళ్ళరా" అనేసి హడావుడిగా
తయారై వెల్తూ "డాక్టర్ సొబగులో
వర్చుంది, తీసుకో" అని వెళ్ళిపోయాడు
అతన్నగమనిస్తూ వూడిపోయింది రాజ్యం
అతను గేటు దాటాక కోపం, దుఃఖం
పొటీలు పడ్డాయి

వెధవరోగాలు - ముండ్లూ తనలేక
పోతే అక్కడ గడవదన్నట్టు మాట్లా
డాడ చేసేది మళ్ళా కాంపౌండరు
ఉద్యోగం - ఇది ఎలాగైనా సరే మాస్సిం
చాలి అనుకుంది నిరసనగా

మళ్ళా ఒకసారి ముఖం నరిగి చేసు
కుని తాళం బిగించి రోడ్డుమీదికొచ్చింది
ఎదురొచ్చిన రిక్షా ఆవి కూర్చుని 'నర్తకి
పోయ్' అంది

○ ○ ○ ○

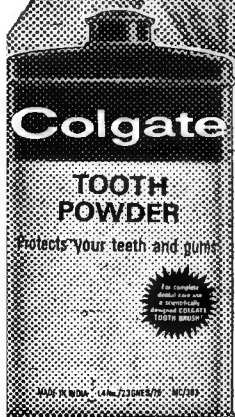
ఆరోజు కావాలనే అతనో పోట్లాట
వేసుకుంది

"ఇవ్వాళ ఏమీ తోచక ఎదురింటి
స్లిడర్ గారింటికి వెళ్ళాను అవిడ మీ
ఆయన ఏంపని చెస్తాడమ్మా అని అడిగితే
చెప్పటానికి నిగ్గతో చచ్చాను, మూర్తీ
నవ్వా పొడజాబు మానేసి పీ వూళ్ళో
పొలం అమ్మేసి ఏదయినా బిజినెస్ పెట్ట
బాగా సంపాదించుకోవచ్చు" అంది

“కర్మశరంగా, గరుకుగా ఉండే
పళ్ళపాడులు మీ పళ్ళకు,
చిగుళ్ళకు
హానికలిగించవచ్చు..”

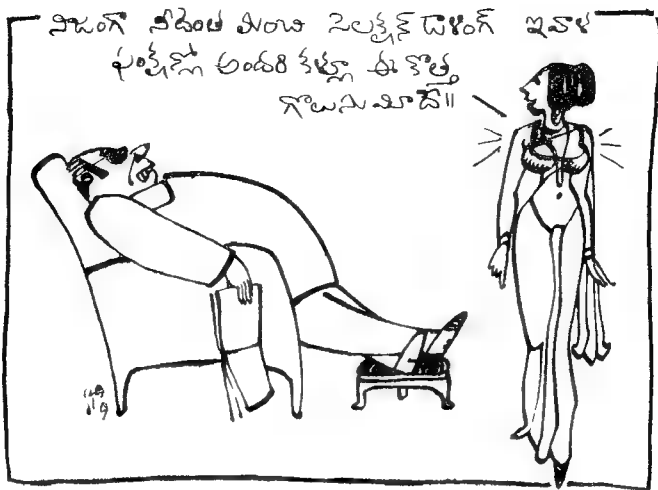
**కొలేట్ టూత్ పౌడర్ తో మీ చిగుళ్ళను,
చెడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి పళ్ళను
కాపాడుకోండి.**

కోలేట్ టూత్ పౌడర్ ఎంతో మెత్తగా ఉండే తెల్లని పౌడర్ అది అత మృదువుగా మీ చిగుళ్ళను తాముతుంది అంతగాకుండా దానిలో ఉండే సున్నితమైన మెరుగునిచ్చే పదార్థం మీ పళ్ళ మీది పొలిపొరలను తొలగిస్తుంది మీ పళ్ళను కుద్రవరచి తెల్లగా చేస్తుంది కోలేట్ లోని వుమ్మలమైన మెరుగునిచ్చే చర్య పళ్ళ నందులలోనికి చొచ్చుకుపోయి వెడు వాననను దంతక్షయకారకములైన నూళ్ళు క్రిములను తొలగిస్తుంది

మీ కుటుంబానికి కోలేట్ టూత్ పౌడర్ తో అధునాతనమైన తీరులో దంతరక్షణ సమకూర్చండి దానియొక్క చల్లని ఎప్పర్ మెంట్ రుచిని వారంతా మెచ్చుకుంటారు

డా.ఎ.బి.గౌడ్

అప్పుడే భోంసేని కుర్చీలో కూర్చున్న మూర్తి

“మా అమ్మా-నాన్నా బతికుండిగా పొలం అమ్మటం కుదరదు రాజ్యం” అన్నాడు యధాలాపంగా

“పోనీ మా నాన్ననడిగి అప్పతెస్తాను తర్వాత తీర్చెయ్యెచ్చు”

అతడు తనదారికివస్తున్నాడనుకుంది

“స్వరాజ్యం నువ్వేమనుకున్నారే నేను చెప్తున్న పనినిద నాకు గౌరవం వుంది అందులో నాకు ఆనందంవుంది అది మానేసి ఏవ్యాపారమో చెయ్యమంటే నావల్లకాదు” పేపరు అందుకున్నాడు

మూర్తి అంతభచ్చితంగా చెప్పేసరికి రాజ్యం అభిమానం బెబ్బిలింది

“అయితే ఎల్లకాలం ఈ కాంపౌండర్ ఉద్యోగమే చేస్తూంటావా?” కోపంగా అడిగింది

‘ఆ ఏ పనీ ఆనప్యాయకంకోదగినదీ

చెయ్యకూడనిదీ కాదు పాకివనితోనహా” భర్తకేసి అశ్చర్యంగా ఆనహ్యంగాచూసి అక్కడ్నుంచి లేచివెళ్ళి విడిగా వక్క పరుచుకుంది ఇది జరిగాక రాజ్యం అత నితో మాట్లాడటం మానేసింది రెండో జుల తర్వాత అలిగి పుట్టింటికి వెళ్ళి పోయింది రాజ్యానికివస్తున్నాడునాలుగోనెం

o o o o

తెండువారాలు గడిచినా రాజ్యం రాక పోయే టప్పటికి తనే మామగారింటికి వెళ్ళాడు మూర్తి,

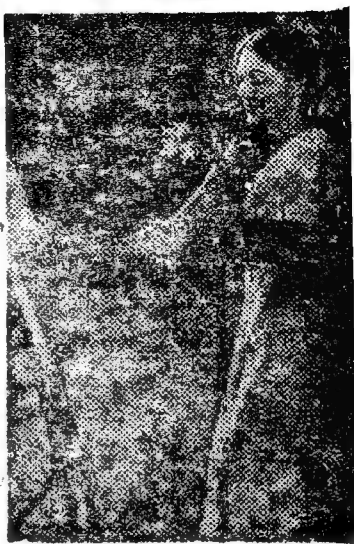
ఆరోజు ఆదివారం సమయానికి చెంచయ్య ఉంటోనే వున్నాడు

మూర్తినిచూసి ‘రావోయ్’ అంటూ ఆదరంగా ఆహ్వానించి కూర్చోబెట్టాడు

“అమ్మాయ్! మీ ఆయనొచ్చాడు కాఫీ వట్టుకురా అని కూతురికి చెప్పి అల్లడితో మాట్లాడేవాడు

చెంచయ్యకు మూర్తి అంటే చాలా

రెక్సోనా మీ చర్మాన్ని సంరక్షిస్తుంది...

పట్టుచుక్కా మెరిసేలా ఉంచుతుంది

రెక్సోనాలో ఉంది సహజసిద్ధమైన
బాలుగు నూనెల సమ్మేళనం—
కాపుషా (రెవదారు కాశి), పరకం రెక్సోనాలో ప్రికా
తెగింది—అది మీ చర్మాన్ని క్లుప్తంగా
పోషిస్తూ ఉంచుతుంది,
పీరింగ్ ఇవ్వవరే
కనిపించు చర్మంపై ఇది
విరివి గుణకంపడేసే
రెక్సోనా మీ చర్మ
సంరక్షణ కోసం
సహజమైన పదార్థం.

రెక్సోనా మీ చర్మ సౌందర్యం కోసం

హిందూస్టాన్ లిమిటెడ్ బాంబే విభాగం

హిందూస్టాన్ లిమిటెడ్ బాంబే విభాగం

అభిమానం. మూర్తి యీ కాలపుకుర్రాడు కాదు. వెషధారణలో, ఎదుటి వ్యక్తితో మాట్లాడటంలో ఎంతో మర్యాద పాటిస్తాడు. ఒక్క దుర్గుణం కూడా లేదు. మూల విధ్యలో రాజ్యాన్ని తీసుకెళ్లానికి వచ్చినట్లు చెప్పాడు మూర్తి. చెంచయ్య లోపలికెళ్ళి కుతురితో ■ మూల చెప్పివచ్చాడు.

రెండు నిమిషాల తర్వాత రాజ్యం పేటో ఏవో డిఫిన్లతో వచ్చి అతని ముందున్న టీపాయ్ మీద వుంచతూ అతనికేసి చూసింది,

అప్పుడేమూర్తి రాజ్యంవంక చూడడు.

రెప్పపాటుకాలం రెండవజతల కళ్ళు కలనుకుని విడిపోయాయి.

రాజ్యం లోవలికి వెళ్ళిపోయింది.

ఆయిదు నిమిషాల తర్వాత

చిన్న అటాచిలో వచ్చి సిల్లున్న రాజ్యాన్ని చూసి లేచి నిలబడ్డాడు మూర్తి.

భొంచెసి వెళ్ళమని చెంచయ్య అంటూన్నా వౌద్దసి మర్యాదగా అన్నగరించి రాజ్యంతో గేటు బయటికి వచ్చాడు.

రాజ్యం మూర్తి వక్కన నిలబడి తండ్రికి విసివించనంత వెల్లగా "మూర్తి వెదరు చల్లగా హాయిగా వుండి నరదాగా మాట్లాడు కుంటూ నడిచిపోదాం" అంది.

"నువ్వు వొట్టి మనిసి వి కాదు. ఒక్క షణము వుండు. ఇప్పుడే వస్తా" అని రయ్యన సైకిల్ మీద వెళ్ళి రిటా తెచ్చాడు.

రాజ్యం ఒక్క సారి అతనికేసి చూసి రిటా ఎక్కి కూర్చుంది.

రిటా ముందు- అతని సైకిలు వెనక వెనుతూండే గేటు బయట నిల్చుని

చూస్తూన్న చెంచయ్య "నా బిడ్డని నుఖ పెద్దవాడి చేతుల్లోనే పెట్టాను" అనుకున్నాడు తృప్తిగా.

అరొజు రాత్రి రాజ్యం కబ్బిర్లు వింటు చాలా సేపు మేలుకుని వున్నాడు మూర్తి.

భర్త సాన్నిధ్య లో పాత కోపాన్ని మరచి పోయింది రాజ్యం.

ఆరా చాలా తొందరగా గడచి పోయినది నిమిషం ౧ డ్డరికి.

రోజులు గడస్తూయి రెండు రోజులు నరిగి వుంటే మూడో రోజు ఏదో విషయం అలిగి కోపగించుకుని ముఖావంగా వుండి పోతుంది రాజ్యం.

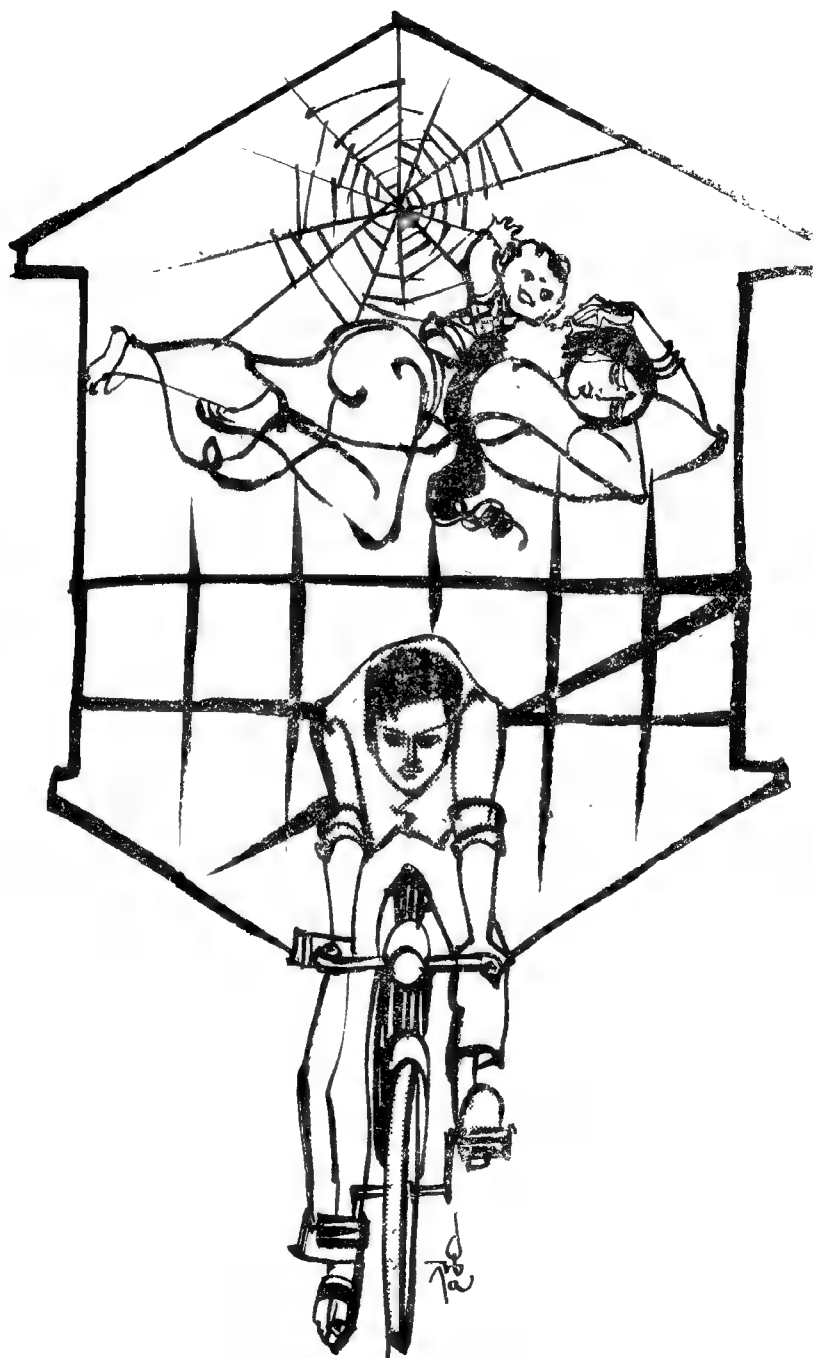
"రాజ్యం! నువ్వెందుకు ఎప్పుడూ ఎలాగో వుంటావు" అడిగాడు ఒకరోజు.

"ఎలా వుంటాను ?

"ఎ.మె. నాకు సరిగ్గా చెప్పటంరాదు. డిల్ గా ఏదో పోగొట్టుకున్న దానిలాగా"

రాజ్యం చర్చగా అతని వైపు చూసింది.

"నిన్ను నీ మూలకి వికారికి తీసుకెళ్ళడం లేదని కోపం కదూ. నవ్వే చెప్పు. నాకు తీరికెక్కడరాజ్యం. చాలా సార్లు ఆలోచించాను. నీకొన యీవుద్యోగం మానేసి నవ్వు చెప్పినట్లే వ్యాపారం వెడదామని. అప్పుడు మాత్రం తీరిక వుంటుంటావా? బాధ్యత యింకా ఎక్కువవు తుంటు. ప్రైగా ముక్కు సూటిగా పోయే నాబోటివాడ. వ్యాపారంతో రాణించలేడు. మోసాలూ జితులూ వుండేగానీ వ్యాపారంలో రాణించలేడు. అవన్నీ నావల్లకాని పనులు రాజ్యం.

ఒక కళంగా నేనీ వుద్యోగానికి బందీనై
పోయాను. అవతావరణం నాకు అతికి
నట్టుగా సరిపోయింది. ఏరోజూ ఎనిమిదయే
నరకి డాక్టరు గారికి విష చెయ్యక
పోలే ఏమిటో వెలితిగా వుంటుంది.
ఆతను చాలా మంచి మనిషి. దేవుడ్ని
నమ్ముడు కాని నామీవెంతో విశ్వాసం.
అపితకూడా చాలా మంచివాడ.

అతని మాటలకు రాజ్యం అడ్డుతగిలి
“అవిడకేం తక్కువ. కావ సినంత
దబ్బుంది. మొగుడు డాక్టరు. జాగా
సంపాదిస్తున్నాడు. ఇంకా ఏం” అంది.

“రాజ్యం దబ్బిక్కడే నుకాన్ని
స్తుందనుకుంటున్నావా. అవిడకి దబ్బుం
దన్న గర్వం ఏ కోశానా లేదు. ఎప్పుడో
తప్ప యిల్లు కదలదు. వుస్తూలతో కాల
క్షేపం చేస్తుందట డాక్టరుగారే చెప్పాడు.
“అవిడ సహకారం లేకుంటే నేనింత
వాడ్ని అయ్యేవాడ్ని కాదు మూర్తి నేను
యితరగా ఎదిగానంటే అందుకు నాభార్య
కొంత కారణం” అంటారు.

రాజ్యం మాట్లాడలేదు.

“రాజ్యం. నామీద మాటిమాటికి
అతక్కు. నా సంపాదన నాది. నేనే నీ
వాడ్ని. ఏది కావాలన్నా కొనుక్కో. నా
పర్మిషన్ అవసరంలేదు. నేనింట్లో వున్న
కాస్సేపూ నన్ను సంతోషపెడదూ నువ్వు
సంతోషంగా వుండి. ఏం?” అంటూ
రాజ్యం వొళ్ళో తలపెట్టుకువడుకున్నాడు.
రాజ్యం మౌనంగా ఆలోచిస్తూ వుండి
పోయింది.

■ ○ ○ ○

నెలరోజులు సాగిన గడిదిపోయాయి.

ఉదయం— మూర్తికి తూర్పు వేళ

యిం. పెన్నుకొనిపించలేదు. దొర్లొ
జేబులూ డ్రాయరు పొరుగులూ వెతుకుతూ
“రాజ్యం నా పెన్ను చూశావా?” వంటిం
ట్లోకి రాజ్యానికి వినవడేలా అడిగాడు.

బదులు రావేదు రాజ్యం ఆ గదిలోకి
వారేదు,

నెళ్ళేపాదావుడిలో ఒ నీచూనుకుంటూ
‘స్వరాజ్యం’-‘స్వరాజ్యం’ అంటూ గట్టిగా
పిల్చాడు.

“వినురుగా—నుడిగాలిలా గదిలో
కొచ్చింది రాజ్యం.”

“ఆరవండి—ఇంకా గట్టిగా—నాలు
గిళ్ళకి వినవడేలా స్వరాజ్యం స్వరాజ్యం
అంటూ. ఛ. సింపటరకూడా నీజాకు,
అందం తెలిదు. వొట్టె అంగి” —

ఒకప్పుడూ అగి తెల్లబోయిచూసి,
అంతలో పేవగుడింద కన్పించిన పెన్ను
జేబులో వుంచుకొని పాదావుడిగా గేటు
దాటాడు: మూర్తి.

గది మధ్య లో నిలబడిపోయింది
రాజ్యం.

ఎన్నిమాటలా, రెచ్చగొట్టికాతన
ఏమీ జనం. అది నిష్కర్షమో మంచి
తనమో అర్థంకాదు రాజ్యానికి.

గంట తర్వాత బట్టలనర్దుకుని రిక్షా
మాట్లాడ కుని పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది—
రోజులు పాటంతట అవే గడస్తు
న్నాయి.

రాజ్యం అలా వెళ్ళిపోవడం, గదికి
తీసుకురావడం ఇద్దరికీ అలవాటయింది.

చెంబయ్య మాత్రం ‘అతని మంచి
తనన్ని అయినగా తీసుకుని న.పుష్పమాటి
మటికి రావటం బాగోలేదమ్మా’ అని
మందలించాడు. సంసారంలో అభిమా

నాలూ కోపాలూ పనికితావు నర్దుకుపోవాలని నచ్చజెప్పాడు

రాజ్యం లెక్కజెయ్యలేదు

మళ్ళా ఒకరోజు ఏదో విషయంలో తగాదా పెట్టుకుని పట్టుంటి కొచ్చింది ఆ రావటం రావటం, మళ్ళా తిరిగి మూర్తి ఇంటికి అయిదునెల్ల బిడ్డనెత్తుకునివెళ్ళింది ఇప్పుడు రాజ్యానికి బిడ్డతోటిదే లోకం కూతురే సర్వస్వం రోజులు దొర్లిపోతున్నాయి తన రెండేళ్ళనుసార పీచితాన్ని నింహవలోకనం చేసుకున్న రాజ్యం కొట్టుర్చింది గట్టిగా, ఎదుటివాళ్ళ కష్టసుఖాలతో పోల్చుకున్నప్పుడే తనెంత సుఖపడున్నదీ అర్థమవుతుంది.

మరిషీనైజం చిత్రమైనది వ్రతమనిషీ ఎదుటి వారిని అచరా నెయ్యటానికి, పరిశీలించటానికి తనతో పోలి చూసు కోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ వుంటాడు అయితే ఒక్కటి మాత్రం నిజం. ఎదుటి వారినిచూస్తూ కూడా తప్పువులు సరి చేసుకునే ప్రయత్నం ఏ ఒక్కరూ జెయ్యరు. వారంరోజులక్రితం వరకూ రాజ్యం బాగానే వుంది. ఒకరకంగా ఆ జీవితానికి అలవాటుపడిపోయింది కూడాను

వదిరోజులక్రితం—వక్కన ఖాళీగా వున్న వాటా తలుపులు తీయించి కుట్రం చేయించాడు ఇంటిగలయన అందలోకి దిగాడు నుందరీ సుబ్బారావును

వాళ్ళ నరసాలూ సరదాలూ చూస్తున్న రాజ్యం గుండెలో అణగారి నిద్రాజమై పుండిపోయిన కోరికలూ ఆలోచనలూ మళ్ళీ తలెత్తసాగాయి తనెంత నిస్సారమైన సంసార జీవితం

గడ పుతూవుందో అర్థమైదు

ఒక్కనిట్టార్పుపడిచి వొళ్ళు ఏరుచు కుంటూ గడియారంవైపు చూసింది 7 గంటలు కావస్తూంది లేచి పిల్లకిపాలు కలుపుకొచ్చింది నిద్రలో కదులున్న పిల్లని లేపి పాలు తాగించి, కాసేపు అటూ ఇటూ తిప్పి నిద్రపుచ్చింది, పిల్లవక్కన చావమీద కూచుని కవ్వగా వడన్న పూలకేసీదూస్తూంది పోయింది.

నన్నజాజి మొగ్గలు తమ నహజ వరి మళాల్ని వెదజల్లుతూవిచ్చుకుంటున్నాయి మోకాళ్ళపైద గడ్డం అనించుకుని కొన్ని కజాలు కూర్చున్న తాజ్యం మంత్ర ముగ్ధలా లేచింది

దారంపుండ తెచ్చుకుని పూలముందు కూచుంది.

మాల కట్టటం అయ్యాక గదంతా ఒకసారి కలయ జూచింది

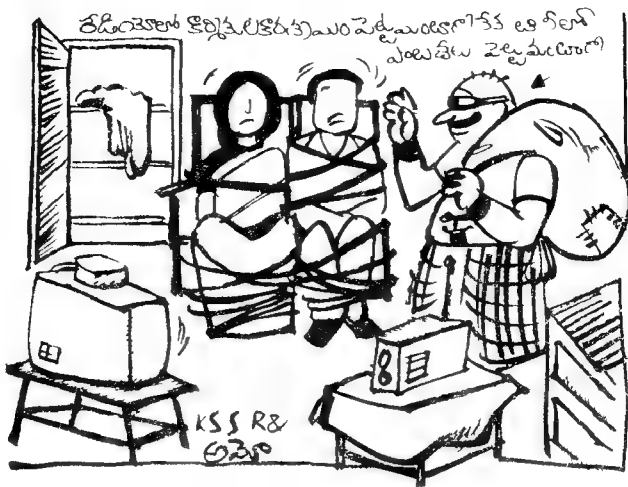
చేతిలో పూలదెండు చేబుల్ మీదవుంచి మంచంమీది దిండు కవరూ దుప్పటితీసి ఇత్తీచేసిన బాంబె డైయింగ్ కవరూ, దుప్పటి వేసి

చేబులు మీద వున్న కాలం చక్క నర్చింది

గదిలో అస్తవ్యస్తంగా వస్తువుల్ని పాత ఆడు వస్తువుల్నియ దాస్థానాల్లో వుంచింది

పెట్టెలోంచి తెల్లగ్లాస్కో ప్రింటు వాయిలు చీర బల్లజు తీసుకుని ముఖం కడుక్కుంటామనుకున్నదల్లా స్నానం చేసి వచ్చింది

అద్దం ముందు పాపు గంట నేపు ముస్తాబయ్యింది

దేబుల్ మీద వూ చించు ఒక్క
నెరి తనివి తీగా అమ్మాణించి జడలో
అలంకరించుంది

ముస్తాబు పూర్తయ్యాక ట్రాన్సిస్టర్
ఆన్ చేసింది

బాలను బ్రగుణ్యం పాలు వస్తోంది
పుష్కరంగా సీకనలక్తుండా మ చంద్ర
కూర్పుని గడియారంకేసి చూసింది
ఎనిమిదిదాటి వది నిమషాలయ్యింది
ఇంకా గంట అకండి వలక అందు
కున పేజీలు తిప్పసాగింది

ఓ పేజీలో వెళ్ళేల కురిసిన వేళ
కథకు వేసిన బొమ్మ చూస్తుంది
పోయింది

అమె వివస్త్రిగా కూర్చుని స్నానం
చేస్తూవుంది యింటి వెనక చురు న్నెల్లో
హటాత్తుగా అక్కడి కొచ్చన యవకుడు
చూపు మరలు కోవటంమర్చి నభ్యత
మర్చి చూస్తున్నాడు

పేజీలు అప్పింది గాలో ఎగిరి పోతు
న్నారు యిద్దరూ చెట్లా పట్టాలు వేసు
కుని

స్వేచ్ఛ కథ పేరు అనబంధాలు
సీరియల్ నవల కోసం వేసిన బొమ్మలో
యిద్దరూ హత్తుకుని కూర్చుని పుస్తాదు
తలగిడని ఆకుని పేజీలు తిప్ప
తుంది

తలుపు కొట్టిన చప్పుడ
దిగ్గన లేచి వెళ్ళి తలుపు తీసింది
ఎదురుగా మూర్తి

నవ్వుతూ అతని వైపు చూసింది
ఒక్కక్షణం అగిపోయి చూడతన
అమె చూపులు మరల్చుకుని కదల

బోయింది

రాజ్యం విల్పాడు

అమె అగిపోయి అతని వైపు
చూసింది

(నశేపం

జిడ్డు పట్టిన పళ్ళెమా?

విమ్ వాడటంలేదా ఏమిటి?

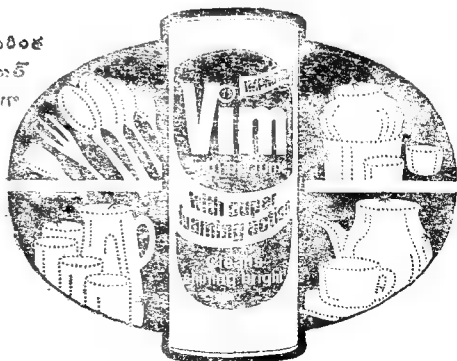

**శుభ్రంచేసే మరే యితర పొడర్కన్నా
జిడ్డును తీసేసే శక్తి మరింతగా వుంది విమ్లో**

శుభ్రం చేసే సాధారణమైన పొడర్లు శిష్టమైన నరిగ్గా తీసేయలేవు.
మీ పింగాణి, గాజు, ప్లేయిన్ లెక్ స్టీల్ పాత్ర సామాగ్రి
పైన పొడర్ కాటాకు అవకాశాలూ, ముచ్చటూ,
మరకలూ మిగిల్చేస్తాయి అది.

విమ్లో శిష్టమైన తీసేసే శక్తి మరింత
ఎక్కువగా ఉంది. అది మీ కెయిర్
మీది పట్టాలనీ, సాత్రంనీ ఎంతగా
శుభ్రపరుస్తుందంటే,
అది తళతళ మెరుస్తాయి.

మీ ఇంట్లోని పాత్రలకి
ఇక విమ్ మెరుపును ఇవ్వండి.

విమ్

తళతళ తప్పు ఏమీ మిగల్గవు

నిర్భయత్వానికి, నిత్య నూతన రచనాశక్తికి నిదర్శనం గోరాశాస్త్రి

తెలుగు పత్రికా రంగంలోని నిర్భయముడు నిజానీతి హృదయస్పందన కలిగి చాసే శక్తి మంతుడ, స్వతంత్ర భావాలతో తొణికిసలాడే ఆలోచనా పరుడు గోరాశాస్త్రి. ఆయన మరణం పత్రికా రంగానికే కాక, సాహితీలోకానికి కూడా తీరని నష్టం.

గోరాశాస్త్రి స్వతంత్ర సంపాదకుడుగా ఒక విశిష్టత సంతరించుకున్నారు. ఆయన ఎన్నిక చేసిన కవితలు - ముఖ్యంగా రెండనపేజీలో ప్రచురింపబడేవి. ప్రత్యేక ప్రారాన్యతతో అందరూ పరిశీలించేవారు. నేడు ప్రతిష్టగల మహాకవులు చాలామంది గోరాశాస్త్రి స్వతంత్ర సంచి వెలికి వచ్చినవారే. రాజకీయ సాంఘిక విషయ అవగాహన, వాటిపై గోరాశాస్త్రి నిర్భయ భావ ప్రకటనలు సంచలనం కలిగించేవి రాజకీయవేత్తలు ఆయన అభిప్రాయంతో ఏకీభవించినా లేకపోయినా గౌరవించేవారు.

రేడియో నాటక రచయితగా గోరాశాస్త్రి రచనల్లో కలం పదునుతనంతో పాటు, వ్యంగ్య చిత్రం ప్రతిబింబించేది. వస్తుదృశ్యము రూపొందించడంలో ఆయనకు ఆయనేసాటి, ఆనంద నిలయం నెలవుల్లో గోరాశాస్త్రి కలంనుండి వెలువడిన ఉత్తమ రచన, 'ఆశ ఖరీదు అణా' దృశ్యనాటకంగా కూడా రూపొందించి వంద పైగా రేడియో నాటికలు

గోరాశాస్త్రి వ్రాశారు. మధ్యతరగతి జీవనంలోని చెరగని మలినరేఖలు స్పష్టంగా చిత్రించి పాఠకులలో ఆవేదన కలిగించి ఒక క్రాంతిలోకం సృష్టికి దోహదం చేసే కలం తీరు ఆయనలోని ఆకర్షణ.

62 వసంతాలు చవిచూచి, పత్రికా సాహితీ రంగాలలో ఒక ధృవ తారగా నిలిచిపోయాడు గోరాశాస్త్రి.

..పోతుకూచి సా బళివరావు

మనమీద కేకంతో ఇచ్చం!

దమయంతి

పదిన్నరయింది ఆఫీసులో అడుగు పెడతూ చూశాను. నీలంసీరమ్మయి.

మేనేజరుతో మాట్లాడుతోంది ఎదురుగా కూర్చుని. ఆశ్చర్యమో ఆనందమో తెలిసి స్థితిలో నా కాళ్ళు ఆగాయి. ఆ అమ్మాయిని వెనకనుంచిగానీ పక్కలనుంచిగానీ వెయ్యిమందలోనైనా చూసి పోబుకోగల సాన్నిహిత్యం నాకుంది. ఆ అమ్మాయిని అలా చూసిన శ్రీనివాసాచార్యుల కళ్ళలో మెరిసిన మెరుపుని నేనైతే చూడలేదుగానీ గ్రహించాను.

అసలెంత తర్వాత మళ్ళీ ఇక చూడజేసేమో అనుకొంటున్న నమయంలో చూసి నవ్వుడు. నాలో కలిగిన ఉద్వేగాన్ని ఆపే శక్తి నాకు లేకపోయింది.

“ఏం బ్రదర్ అలా చూస్తున్నావ్, మేనేజరుగానీ ముద్దిస్తున్నాడా?” అటుగా వస్తూ అన్నాడు కుమార్ - అతనికి నా దగ్గర చనవుంది.

“అదేంకాదుగానీ ఎవరా అమ్మాయి?” అన్నాను కుమార్ అటుకేసి చూశాడు,

“బాగుంది కదూ?” రహస్యంగా అన్నాడు.

“నోయ్యూని అరలు విషయం చెప్పు”

“కొత్త క్లర్కు. ఈరోజే చేరింది” చెప్పాడు.

“మన ఆఫీసులోనే?”

“అక్షరాలా”

“హానైస్” నాలో నేనే అనుకొంటున్నట్టుగా అన్నాను.

“నీకుగానీ తెలుసా ■ అమ్మాయి?” అడిగాడు కుమార్ నన్ను.

“ఊ” అనబోయి “అయి తెలిదు” అన్నాను.

“పేరేమిటి?”

“తెలిదీంకా ఉండు - కనుక్కోసా” కుమారు అదేపనిమీద వెళ్ళాడు.

నీటు దగ్గరకి నడిచాడు. నమ్మలేక పోతున్నాను. కానీ కళ్ళకెదురుగా కనబడుతుంటే నమ్మకండా ఎలా ఉండటం?

ఆ అమ్మాయిని మొదటిసారిగా నీలం రంగు సీరలో చూశాను. చిన్నప్పటినుంచీ నాకు ఆ రంగులే చిరాకు. అటువంటిది ఆ అమ్మాయిని ఆ రంగు సీరలో చూడగానే నీలం రంగుకి ఇంత ఆందంఉదా అనిపించింది. ఆలోచించగా అది ఆ అమ్మాయి కట్టుకున్నందువల్లే అని తేలింది.

నీట్లో కూర్చున్నాను గానీ ఏ పనితో చదవలేదు. లేచి టాయిలెట్ కేసి నడిచాను. అద్దంలో చూస్తూ తల దువ్వుకొని బయటికి వచ్చాను

నా గుండె ఓ శ్రీనివాసాచార్యుల ఆగినట్టుంది.

ఆ అమ్మాయి నాకేసి చూసింది.

అగిన గుండె పరిగి అతివేగంగా
కొట్టుకోడం నాకు నవ్వుగా తెలస్తోంది.

“ఎందుకీలా నావెంట వడతావ్?”

ఆ అమ్మాయి వేసిన ప్రశ్నతో నాకు
లోకం తెలిసింది. పర్వతస్యాను

“నేనా?” అన్నాను అయోమయంగా

“అవును” అంటే తడమకోకుండా.

ఆ అమ్మాయి బింకంచూస్తే ఏడిపించా
లనిపించింది.

“వరొక రెవరూ వడకండా” అన్నాను
నవ్వుతూ.

“షట్వ్”

“.....”

“చూడు నిన్ను చూస్తే నా కనహ్యం”

“కానీ నీ కుమారతం ఆ అభిప్రాయం
లేదు” అన్నాను.

“దయచేసి నావెంట వడకు” అని
చాలా పొగరుగా అంది.

“దయచెయ్యకపోతే?” కావాలనే అడి
గాను.

“ఏం చెయ్యాలి నాకు తెలుసు.”

“ఓ. కె. ప్రొసీడ్ చెన్. ఆర్ డి
బెస్”.

రుసరునలాడుతూ వెళ్ళి పోయింది.
ఏదోబకటి మాట్లాడతూ ఆ అమ్మాయిని
ఆపాలనీ దాంతో ఆమెని మరి కాస్తేవు
దగ్గరగా చూసే అవకాశం ఉంటుందనీ
చేసిన నా ప్రయత్నం ఫలించలేదు.

ఎంతో మంచిగా మాట్లాడాలను కొన్న
నా నిర్ణయాల్ని ఆ అమ్మాయి మాటతీరు
మార్చేస్తుంది. ఆమె గొంతులో ధ్వనించే
పొగరు నన్ను మొండిగా ప్రవర్తించేలా
చేస్తుంది అది నా బంహీనత కావచ్చు.

సీట్లోకొట్టి కూర్చున్నాను కుమార్

వచ్చాడు. హడావిడిగా

“గురూ ఆ : శ్రీమయి పేరు తెలి
సింది” అన్నాడు

“ఏమిటి” నాలో ఆసక్తి నాకు తేలి
కుండానే బయట వడింది.

“చెబితే ఏమిస్తావా?” అడేదో వెద
విషయం అన్నట్టు ఊహించాను నన్ను

“నీ బొంద సీకివ్వడ వేమిటి నవ్వు
చెప్పక పోయినా తెలుస్తున్నా” అన్నాను

“అదీ నీజమే. కాబట్టి నేన చెప్ప
డమే మంచిది ఆ అమ్మాయి పేరు ఆన
రాధ” అన్నాడు. అని నా మొహంలోకి
చూసాడు.

“నరే. పోయి నీటి కురో - మేనె
జర్ చూస్తున్నాడు” అన్నాను. కమార్
వెళ్ళి పోయాడు.

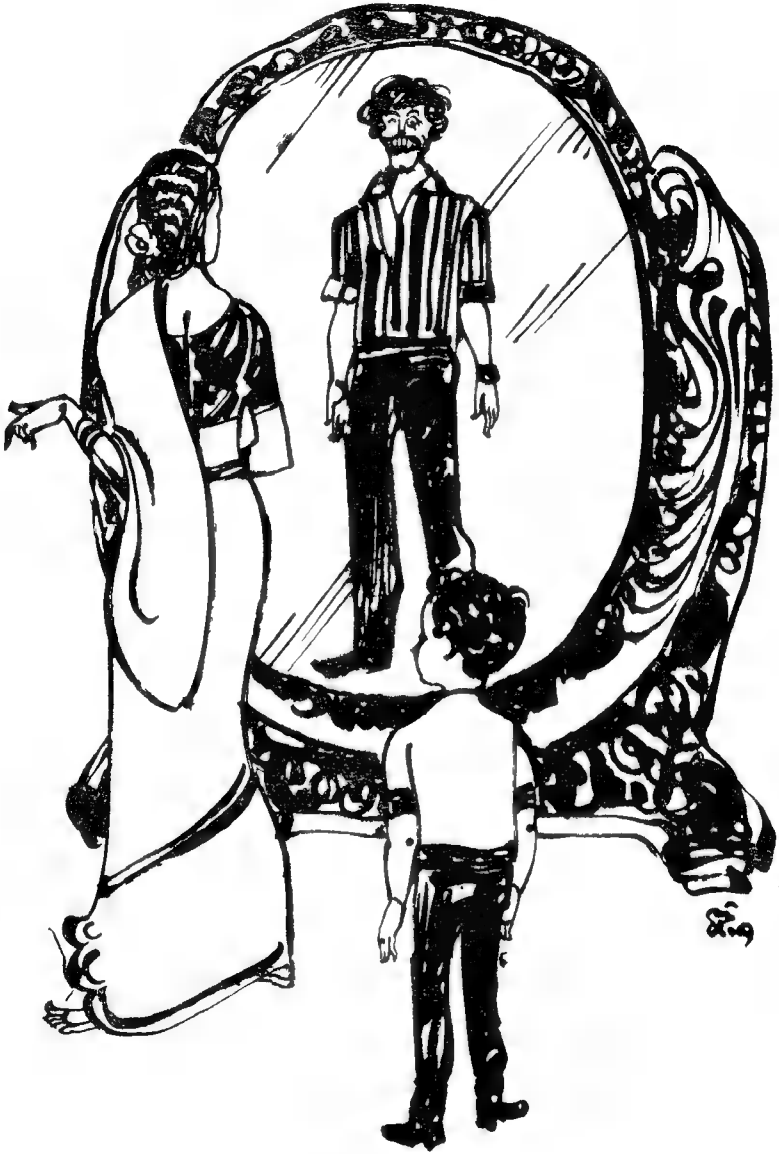
అనరాధ! అందానికి తన పేరు
కానీ ఆ గర్భం...

జేబులోంచి పాకెట్ డ్రై టీకి మొదటి
పేజీలు తీప్పాను, ఇంకా సాధ్యం? అంకు
బట్టడంలేదు అలా ఎంత సేపుకూర్చున్నా నో
తెలిదు.

“సార్ మేనేజరు పిలుస్తున్నారు”
పూర్వ చెప్పాడు-వినిపించింది.

పావు గంట తర్వాత టెలిగ్రాఫ్ సీట్లో
మాడ్చున్నాను. జేబులో పైన కాగితాల
కడులున్నా ఆలోచనలు వసడం లేదు.

అనరాధని మొదటిసారి 123 నెంబరు
బస్లో చూశాను. డ్రైర్ ఇంజనీర్
స్థావులో ఎక్కి కోతి సర్కిల్ దగ్గర
దిగిపోయింది. ఆ అమ్మాయిని చూసిన
మొదటి క్షణం నా మనన ఇదీ అని
చెప్పలేనీ ఓ స్థితికి చేరుకుంది వరిసరా
లని మర్చిపోయి ఆ అమ్మాయిని కళ్ళార్చ

కుండా చూశాన బస నిగేవరకూ. నెలలా
 చూడకపోకే కాణం ఆ అమ్మాయి
 అందమే అని చుట్టువకిల్లలెళ్ళు అను
 కొన్నా, ఆ అభిప్రాయాన్ని అవుననీ

కాదనీ అనగలిగే స్థితిలో లేను నెనప్పుడ..
 ఆ అమ్మాయిని చూసి నవ్వురల్లా రోజూ
 ఇదే పరిస్థితి ఎదురైంది నాకు.
 ఆ అమ్మాయికి విడవకుండా ఎప్పుడూ

అంటిపెట్టుకుని తిరిగే ఓ స్నేహితురాలు ఉంది. గర్వం కేవలం మా ఇద్దరి సొత్తు అన్నట్టుగా ఉండేది వాళ్ళ ప్రవర్తన బస్ లో. అందమూ, గర్వమూ ఒకేచోట కలిసి ఉంటాయన్నమాట వాస్తవమైతే ఆ అమ్మాయి అందగత్తెననీ, ఆ అందగత్తెకి గర్వం అభరణమనీ ఒప్పుకుని తిరిగింది.

అదేనాకు బాధకలిగించిన విషయం. ఆ అందమైన నల్లని కళ్ళలో పొగరకి బదులుగా వినయం తొంగిచూస్తే .. అనుకుంటాను నేనివ్వటికీ. ఆమెకి నేనుగుర్తున్నాననీ నేనంటే తనకి కోపమనీతెలుసు. అందుకు నేనేం చెయ్యాలి?

ఆమెని చూడకుండా, చూస్తే, మాట్లాడకుండా ఉండలేని నా బలహీనతని ఎలా దారికి తేవాలి?

రోజూ బస్ లో మూడోసీటు దగ్గర నిలబడి తనని చూస్తుండటం ఆమెకి తెలుసు. దానికి నూచనగా మొహంలో చిరాకు స్పష్టంగాకనిపించేది. నా గురించి స్నేహితురాలితో ఏదో చెప్పడమూ ఆ పిల్ల తలతిప్పి నాకేసి చూసినప్పుడూ ఏదో అనడం అన్నీ నాకు తెలుసు. ఆమె నా పట్ల చూపే విముఖత కొద్దిరోజుల్లోనే నాకు అర్థం అయినా నా ప్రవర్తనలో మార్పు రాకపోవడం నాకే అచ్చర్యాన్ని కలిగించేది.

ఆ రోజు బస్ లో ఎప్పటిలా నుంచున్న నేను ఆమె పుస్తకాల మధ్య నుంచి ఏదో జూపివేడటం గమనించాను. అందుకని చూశాను. బస్ పాస్. విమన్స్

కాలేలో విఎస్సీ చదువుకోందని తెలిసింది, పేరు చూసేంతలో ఆమె చూసింది. ప్రవచంలో వున్న అనవ్యవహారికతనీ తన మెహంలోకి ఎరవు తెచ్చుకుందా అనిపించింది నాకా క్షణంలో.

“ఇది మీదే అనకుంటాను...”

నమాట పూర్తికాకముందే నా చేతిలోని బస్ పాస్ ని దాదాపులాక్కున్నట్టుగా తీసుకుంది. కనీసం థాంక్స్ యినా చెప్పకుండా గభాల్ని అటుతిరిగి నుంచుంది

నేనొక జులాయి వెధవననీ తనని గమనించడమే నావని అనీ ఆమె అభిప్రాయం దానికి తగినట్టుగా బస్ లోనే కాకుండా విడిగా మేషిద్దరం అక్కడక్కడ ఉండినట్లుండటం జరిగేది. ఇద్దరం ఒకేరూట్ లో ఉండటం కారణం కావచ్చు.

ఓ ఆదివారం సాయంత్రం ఏడు గంటల ప్రాంతంలో సుల్తాన్ బజార్ దగ్గర బస్ స్టాండ్ లో నుంచున్న నాకు ఆమె కనిపించింది.

ఒంటరిగా ఆ సమయంలో అక్కడ చూడడంతో ఆశ్చర్యంతో పాటు ఆనందమూ కలిగిన మాట నిజం.

ఆమె నన్ను చూసింది, ఓక్షణం అగి తిన్నగా నా దగ్గరకొచ్చింది. ఆమె ధైర్యం ఆక్షణంలో నా కర్ణం కాలేదు “చూడు మిసర్. ఆడపిల్ల వెనక పడటం తప్ప నీకేం వస్తేదా?”

ఈసారి నిజ గానే అశ్చర్యపోయాను. అంతలో నాకో సందేహం కలిగింది. మా ఇద్దరం ఎవరికి వెనక ఎవరు పడుతున్నాం అని. ఆమె మొహం చూస్తే

నవ్వొట్టండి నాకు ఉడికించాలని పించింది.

“ప్రస్తుతానికిదే వని” అన్నాను.

రోపంగా చూసింది నాకేసి.

“జాగ్రత్త త్వరలో మరో పని తగ్గొచ్చు హాస్పిటల్లో” అని అక్కడ మరో క్షణం నిలవకుండా జనంలో కలిసి పోయింది.

ఆమె చూపులో, మాటలో ఎంత గర్వముందో ఆ నడకలోనూ అంతే గర్వ ముందసపెట్టింది ఆ క్షణంలో ఆమెని చూస్తే. అయితే నీటిలో ఒంట దిగా తిరిగే ఆడపిల్లనికీ ఆ మాత్రం ధైర్యం ఉండటం అవసరం అని కూడా అసిపించింది.

కానీ వరీక్షలు అయిపోయి ఆమె ఐస్ లో రావడం మానేసిన రోజున నా

మనసు వడిన అవస్థ నాకీ రోజుకీ గుర్తుంది.

అనురాధని మళ్ళీ ఇలా చూస్తానని అనుకోలేదు. ఆఫీసులో ఆమెని చూసి నవ్వుడు మొదటనే నెంత ఆశ్చర్య పోయనో నన్ను చూసి అనురాధ కూడా అంతే ఆశ్చర్యపడి వుండాలి

“నీకీ విషయం తెలుసా?”

లంచ్ అవర్లో కుమార్ అన్నాడు నాలుగు రోజుల తర్వాత

“ఏ విషయం?” అన్నాను ఏమీ వట్ట నట్టుగా

“అనురాధకి వెళ్ళియిండిన్న విషయం”.

“వ్యాద్? నిజంగా!” ఈసారి నా ఆనక్కిని ఆవలీకి పోయాను. అనురాధ మొహం చూడటమే తప్ప మిగతావి

100 ml బాటిలు కొని

87 పైసలు ఆదా చేసుకోండి

‘క్రివేణి’ ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగు

100ml పాలిథీన్ బాటిల్స్లో దొరుకుతున్నది.

100ml బాటిలు 1కి వెల రు. 2-80

60ml బాటిలు 1కి వెల రు. 2-20

(స్టాంప్లు పుస్తకాల అదనం)

వినియోగ దార్శనీక ప్రయోగముగాను ప్రచురించుచున్నాము.

తమ సహాయులు :

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

751, తిరువత్తియూరు హైరోడ్, మద్రాసు-600081

వట్టించుకోనందుకు నన్ను నేను అట్టు కున్నాను.

“అలా ఆశ్చర్య పోతున్నావ్ నీకే మాత్రమేరా ఆశపండిది ఉండేమిటి. ఎందుకైనా మంచిది అలాంటివేం పెట్టుకోకు. అవిడి కనలే ముక్కు మీద కోపం-ఆవైన బోల్లంత గర్వం”

అనేని సహధానంకోసం చూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు కుమార్.

అయితే కుమార్ చెప్పిన ఈవిషయం కూడా నాలో మార్పుని తేలేక పోయింది.

ఎందుకు నేనంటే ఆమెకంటేకోపం? ఏమిటి నేను చేసిన సేరం? నాకేసి ఎందుకంత ఓర్వగా జూస్తుంది?

ఓ కొక్క కక్క మనిషిని చూస్తే ఓకొక్క రకంగా అసిపిస్తుందికాబోలు. అది నా అవృష్టమూ ఆమె దురదృష్టమూనా?

ఆరోజు అనురాధ ఆఫీసుకి రాలేదు. రోజూ అనురాధని చూడటం అలవాటై ఆమె కనబడక పోతే మనసంతా ఆదోల ఏమీ తోచక పిచ్చివట్టికట్టుగా ఉంది. మర్నాడు ఆమె రాకకోసం చూస్తూహాల్లో నుంచున్నాను. గుమ్మంలో ఎదురైంది అనురాధ.

“ఏమిటలా చూస్తావ్?” చీదరించు కున్నట్టుగా అంది.

“మీ మొహాన్ని” అన్నా టక్కున. ఆమె వాలకం నేను ఏం మాట్లాడుతున్నానో తెలీకుండా చేస్తోంది.

“ఏచిగ్గా వాగకు. తల్పుకుంటేనిన్ను ఏమైయిరా చెయ్యగలం” అంది.

“నంతోషం. అంటే నన్నికాతల్లకో తేదన్నమాట”.

“ఛీ! ఇక్కడ కూడా నీ మొహం ఎదురవుతుందనుకొంటే అనలీ ఉద్యోగంలో చేరేదాన్ని కాదు” అంది ముందుకు నా స్తూ.

“ఇప్పుడైనా పించిపోయింది లేదు. వదిలిపెట్టవచ్చు.”

అగి చురుక్కున చూసింది. తర్వాత అంది.

“సీ...ంటి వాడికి భయపడేంత వీరికి దాన్ని కాదు”

“నాకు తెలుసా సంగతి.”

“ఏమిటి?”

“మీ ధైర్యం గురించి”

“ఇంకా తెలుసుకోవల్సింది చాలా ఉంది. ఇప్పుడు నన్ను రక్షించుకోదానికి మరో మనిషి పూర్వరని గుర్తుంచుకో” అంది.

“తప్పకుండా. నీ పొరపాటు న ఎప్పుడైనా మర్చిపోలే?” ఆమెతో పాటు ఓ టిగు ముందుకి వేస్తూ అన్నాను. “అనుభవిస్తావు” చ ర చ రా వెళ్ళి పోయింది.

ఆ మొహంలో ఎంతకనీ, ఎంత ద్వేషం! ఏమిటి నేను చేసిన పాపం?”

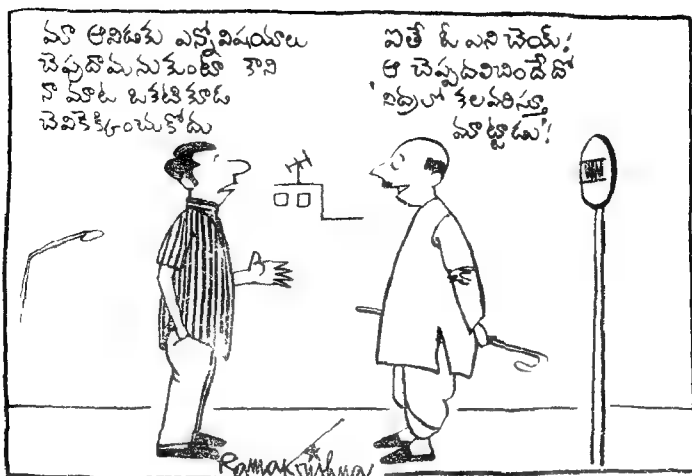
వారంరోజుల తర్వాత -

ఆఫీసు నంచి బయటకొచ్చి నడస్తున్నాను. పని ఎక్కువగా ఉండి లేటయింది, అలసటగా చిరాగ్గానూ ఉంది. పది నిమిషాల నడస్తేగ్గాని బస్టాప్ గాదు

“ఎయ్ మిస్టర్”

వివరో విచిచారు వెనక్కి తిరిగి చూశాను. ఎవరూ లేరు. తిరిగి నడక సాగించాను.

“నినే”

మా ఆవిడుపు ఎన్నోవిషయాలు
చెప్పదొమ్మనుకుంటూ కాని
నా మాట ఒకటి కూడా
చెవికెక్కించుకోదు

ఐతే మీని చెయ్యి!
ఆ చెప్పదొమ్మందేదో
'నిన్ను' కలవరిస్తూ
మాట్లాడు!

Ramakrishna

అగి వక్కకి చూశాను
అతను నాకేనే వస్తున్నాడు అతన్ని
దివరకు ఎక్కడా చూసినట్టు లేదు
ఎవరై ఉంటాడు అని ఆలోచిస్తున్నాను
"గంగాధర్ నువ్వేమి?"

అతని ముఖాశోకి పరీక్షగా చూశాను
గురురాజేంద్రుడు

"అవును మీరెవరు?" అన్నాడు

"నేనేవరో తర్వాత తెలుస్తుంది
ముందు పద" అన్నాడు చదుస్తూ. నేను
అనుసరించాను చదుస్తూ

"నీకు తల్లి తండ్రులుగారా?" అడి
గాడు

"లేదు" అతని గురించి ఆలోచిస్తునే
చెప్పాను

"వెళ్ళాం పిల్లల?"

"అవును" అతన్ని గురించే అంచనా
వేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను.

"అన్నదమ్ములు, ఆక్క చల్లెళ్లు?"

"ఎవరూ లేరు"

"అందుకే సిద్ధి వేషాచిస్తున్నావా?"

నుటిగా నాకేని చూస్తూ అన్నాడు.

"అందే?"

"సిన్ను వడేని తల్లిలా నీగురించి
ఏదేమిటా వట్టించుమనేవాళ్ళు లేరని
వెర్రి వేషాచిస్తూ వా అని" తీక్షణంగా
చూశాడు నాను అరం కాలేదు

"ఏమిటి నీతో మాట్లాడటం?"

అన్నాడు

"కాబోయ్ ఆటపిల్లల్ని అల్లరి
పెట్టడం" అన్నాడు

ఎవరై ఉంటాడితను? అగరాధ
నావైకి వంపించి ఉంటుందా? నాలో
తెగింపు చోటు చేసుకుంది

"నా ఇష్టం, అడగటానికి సుస్వప్నం?"
అన్నాను మొండిగా

"నీ ఇష్టమూ. అయితే ఇది నా ఇష్టం"
అయ్యూ మరో మూడుకోసం ఆగకుండా
అరచేత్తో నా దవడి వగిలేలా కొట్టేడు.
తేరుకొనేలోగానే ఎడంచేత్తో, కాలర్ పుచ్చు
కుని మొహంపై నా భుజాలపై నా ఎడా
పెడా కొట్టేశాడు. నాకు కళ్లు తిరిగినట్టు

యింది. ఒళ్ళు తూలతుంటే వడకండా నిలదొక్కుకునే ప్రయత్నంచేశాను.

“జాగ్రత్త మళ్ళీ రాధకోలికాచ్చావా ఇంతకంటే ఘనంగా సన్మానిస్తాను సిన్ను” అని జరిగింది నేను అర్థంచేసు కొనలేగానే గజజబ్బ అడగులేస్తూ వెళ్ళి పోయాడు

అప్పుడు చూసుకున్నాను నా ముక్కు నుంచి రక్తంకారుతోంది కన్ను అప్పటి కప్పుడే వాచిపోయి కనిపించటం మానేసింది ఎముకలన్నీ పిరిగొట్టినట్టు బాధగా ఉంది. రోడ్డు సర్కారువల్లంగా వుంది. కొంతదూరం నడచి ఆటోఎక్కి రూంకి చేరుకున్నాను.

○ ○ ○ ○

అమీర్ పేటలో బస్సుదిగి నాగార్జున నగర్ కాలనీకి వెళ్ళాను. నన్ను చూడగానే నరళ అంటి చిన్నబుచ్చుకుంది మొహాన్ని

“ఏం బాబూ, ఆరోజు తీరిక లేక పోయిందా?” అంది నిష్ఠూరంగా. నాకు తెలుసు అంటికి కోపం వస్తుందని

కొడుకు డాక్టరు అతని వెళ్ళికోసం తొందరపడతోంది. వుడ్డినరోజుసాకుతో గొప్పవాళ్ళందరినీ పార్టీకి విలిచింది పోయిన ఆదివారం. అవిధంగా కొడుక్కి సంబంధం వెతుక్కువచ్చని. ఫోన్ చేసి ప్రత్యేకంగా చెప్పినా నేను రాలేదని కోపం

“తీరికలేక కాదు అంటి చాలేక రాలేదు.”

“అదే? అంది.

“నీకు తెలుసుగా” నవ్వాను అదోలా.

“లోపలికిరా” అంది. అవిడ వెనకే

వెళ్ళాను

“చూడు, ఒంటరి వాడివికావడం నీ

నేరంకాదు. నిన్ను తమలో కలుపుకోలేక పోయేవాళ్ళది తప్ప” అంది. ఫిజ్ తలుపు తెరిచి మంచిసిట్లు నా కందిస్తూ.

మంచిసిట్లు తాగాను. ప్రాణంలేచివచ్చి ట్టయింది అంటి చేత్తో వీదిచ్చిన అలాగే ఉంటుంది ఈ ప్రపంచంలో నాకు అట్టియ్యలై ఉన్నారంటే అది నరళ అంటి ఒక్కతే అవిడలో తల్లి ప్రేమని చూడగలిగాను.

“బాధపడకు రాలేదన్న బాధతో అన్నాను” అంది నాతలమీద చేయ్యేసి నిమరుతూ

“లేదు అంటి అదినా బలహీనత. విడి విడిగా వంద మందిలో మాట్లాడుగలను కానీ అందరితో కలసి, అందరి ఎడతావి ఒక్కరితోనూ మాట్లాడలేను అందుకే నలుగుర్లోకి రాలేను”

“ఘోం చేసావా?” అడిగింది నాకేసి చూస్తూ

“ఊ” అన్నాను.

“నిన్ను చూస్తుంటే అన్నం తిన్నట్టు లేదు అదేం అలా ఉన్నావ్ ఒంటలో బాగో లేదా?” అంటూనే నా నుదుటి పైన చెయ్యివేసి చూసింది. అవిడ చేతిని అలాగే వట్టుకున్నాను

“వద అన్నం తిందువుగాని” అంది

“ఒద్దు అంటి ఆకలి లేదు”

“అది అబద్ధమని నాకు తెలుసు ఆకలి మొహం ఒక్క తల్లికే తెలుస్తుంది. నేనూ ఒక బిడ్డకి తల్లినే” వద” అంది

“అంటి ఓ మాట అడగనా?” ఘోం చేస్తూ అన్నాను.

“అదుగు”

"ఏదైనా మనిషివైతూ దాన్ని రోజూ మానుండాలంటే ఏ చెయ్యాలి?"

అంటే ఒక్క సారి నా మొహంలోకి మాసి అంది

"అది మనది కాకపోతే సొంతం చేసుకోవాలి"

"అది మరొకరి సొత్తు అయిపోయి నవ్వుడు?"

"మనమే వని గట్టుతుని వెళ్ళి చూస్తే సరి"

"అది వాళ్ళ కిష్టం లేనవ్వుడు?"

"మన ఇష్టాన్ని చంపుకోవాలి"

"అది సాధ్యం కానవ్వుడు?"

"ఏమిటీ ప్రశ్నలు - ఎందు కడగు తున్నావ్ ఇవన్నీ?" అంది అంటే

"నమాధానం చెప్పు అంటే"

"వస్తువుని మిగల కుండా నాశనం చేస్తే మనశ్శాంతి దొరుకు తుంది అంటే ఆ పని నెయ్యాలి"

"నో అంటే అది వీలుకాదు - అది నాశనం కావాటానికి వీలేదు ఎక్కడ

వున్నా అది బాగుండటమే కావాలి"

"అప్పుడు ఒకటే మార్గం మనమె దానికి దూరంగా మళ్ళి అది మనకళ్ళ బడుకుండా, దాని జోలికి పోకుండా ఉండాలి. అది సాధ్యం కాక పోయినా తప్పదు"

నేను ఆశోచించాను.

"గంగా ఏమిటలా ఉన్నావ్ ఒంటో బాగుందా?"

అంటే కంగారుపడింది నా వాలకం చూసి.

"థాంక్స్ అంటే" అన్నాను.

"అయిరా ఏమిటిదంతా?" అడిగింది

"తర్జునలో తెలుస్తుంది"

"నిన్ను చూస్తుంటే నా కడుపు తరుక్కుపోతుంది గంగా ఇక లాభం లేదు. నీ బాధ్యతకూడా నీకిష్టం లేక పోయిలా నేకీతీచుకుంటాను" అంటున్న నరళ అంటేనిచూస్తుంటే ఈవిడనితల్లిగా పొందిన మురళి ఎంత అదృష్టవంతుడని వింటింది

“అంతశ్రమ అక్కరేదు అంటి. నమయఁ మించిపోయింది” అన్నాను

“ఏమీ కాదు. నమయం ఎప్పుడూ మించిపోదు. మించకుండా మనం చూసుకోవాలి” అంది.

రాత్రి పొద్దుపోయేవరకూ కూర్చుని లేచి వచ్చేశాను

○ ○ ○ ○

మనసంతా చిరాగ్గా ఉంది. ఏవఁ చేసినా శాంతం అనేది లేకుండా అయింది, ఫలితంగా ఒకచోట స్థిరంగా నించోలేక పోతున్నాను. ఏవనిమీదా మనసుల్నించేయలేపోతున్నాను. అశాంతగా వుండి వీడ్చి పడుతుండేమోనని భయంగానూ వుంది. మనసులో అసలు ఆలోచనా అనేవి లేకుండా ఖాళీగా బండబారిపట్టుగా ఉంది

దైరీ తెరిచి మొదటి పేజీ తిప్పాను

గత కొన్నిరోజులగా ఒరిగిన సంఘటనలూ కలిగిన మామూలూ తలుచుకుంటే ఎందుకిలా జరిగింది అన్న ప్రశ్న తలెత్తింది.

ఆరోజు నా వైన అకారణంగా చెయ్యి చేసుకున్నది అనురాధ భర్త అని తెలుసుకున్నాను. ఓ శనివారం మధ్యాహ్నం ఆఫీసు అయిపోయిన తర్వాత అనురాధని స్కూటర్ పైన తీసుకువెళుతుండగా చూశాను జరిగినదంతా అనురాధ ప్రోద్బలంపడే అని మొదట ఊహించక పోయినా ఆ తర్వాత ఆఫీసులో అనురాధ ప్రవర్తన దాన్ని బలపరిచింది. ఆ సంఘటన తర్వాత అనురాధ తను ఏదో సాధించినట్టు మరింత గర్వంగా తలెత్తుకు తిరగటం చూశాను ఎప్పుడైతే నా ఎదురు వడి నవ్వుడు మరి పొగరుగా నా శోలికొనే

ఏం జరుగుతుందో చూశావుగా అన్నట్టు నిర్లక్ష్యంగా ఓ చూపు పాఠాని మరి వెళ్ళి తోంది.

ఆ చూపునే భరించలేక పోతున్నాను, అనురాధ మొహంలో నాకు నచ్చనిది అదొక్కటే

పదిరోజులు నెలవు పెట్టి రూంలో కూర్చుని ఆలోచించి ఓ నిర్ణయాని కొచ్చాను ఇంత జరిగిన తర్వాత ఇంకా ఆలోచించడం మంచిది కాదనిపించింది. దైగ్యం చెయ్యాలి తప్పదు. గత నెల రోజులుగా నేను చేస్తున్న ప్రయత్నం ఫలించింది. ఇక నిర్ణయం ఒక్కటే మిగిలింది

రెండురోజులు ప్రయత్నించిన మీదట అనురాధని ఒంటరిగా కలుసుకోగలిగాను రికార్డు రూంలో,

“అనురాధ ” విలిచాను. నా గొంతు నాకే వింతగా ధ్వనించింది

తలఁపి చూసింది అనురాధ ఆ కళ్ళు నిప్పులు కురుస్తున్నాయి. వాటికి నేను బలైపోక తప్పదనిపించింది ఇంకా అనన్యంచేస్తే.

“ఏం. ఇంకా బుద్ధిరాజేదా?” అంది.

నేన నమాధానంచెప్పలేదు, నా చేతిలో వున్న కాగితాన్ని ఆ మెకి అందించబోయాను

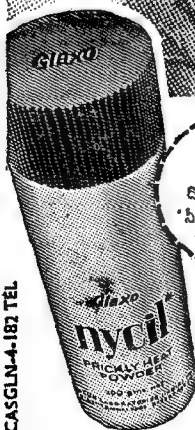
“ఏమిటిది, ప్రేమలేఖ?” అలా అడగటం ఆమె ఒక్కదానికే చాతనపుతుందనిపించింది. తనకి నావట్లవున్న ఏవ్యాఖ్యానాల్నంతటిని తన గొంతులో నెలవుకొని అడిగింది.

“చూస్తే తెలుస్తుంది”. చేతినిముందుకి చూపి అందుకోమని చూపులతోనే అర్థం

**"మమ్మీ, ఈ దురద,
మంటను ఎలాగైనా ఆపవూ!"**

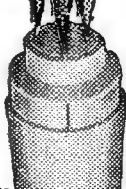

నైసిల్
ఉపయోగించండి
అతి శీఘ్రంగా
ఉపశమనమునిచ్చే
చెమటకాయల పొడర్.

2 కళాం
కట్టిలలో
కొడుకులుండి.
'నీలం' మరియు
'చందనం.'

నైసిల్
తేచుకోండి
చెమటకాయల
బాధ మరిచిపోండి.

- దెవద యుక్త-నైసిల్
1. అధిక మైన చెమటను నిరోధిస్తుంది.
 2. చెమటను పీలుస్తుంది.
 3. దుర్గంధాన్ని కట్టించే సూక్ష్మ జీవులను నాశనం చేస్తుంది.
 4. చర్మమునకు హాయి 'గొల్పుతుంది.

చాను.

“అనవసరం” ఖచ్చితంగా అంది.

“ప్రీట్”

అనరాధ కంవరంగా చూసింది....
నా ఉనికినే భరించలేనట్టు చీదరింపుగా చూసి.

“ఛీ” అంది. అంటూనే నాచేతిలోంచి కాగితంమడతని లాక్కుని ముక్కలు ముక్కలుగా చింపి నా కళ్ళముందే డస్ట్ బిన్ లో వేదేని విసురుగా బయటికి వెళ్ళిపోయింది.

అయోమయంగా నుంచున్న నాకు కుమార్ రాకతో తెలివవచ్చింది. అనరాధ చర్య నా గుండెని తూటు పొడిచింది. ఆమె ఆలా చేస్తుందనిగానీ చెయ్యగలదనిగానీ నేనూహించలేదు.

“ఏం బ్రదర్ ఒట్టో బాగోలేదా?”
కుమార్ అడుగుతున్నాడు.

పినిపించుకునే స్థితిలోను. సమాధానం చెప్పకుండా ఆఫీసునుంచి బయటకు వచ్చి ఆటో ఎక్కి సరాసరి రూంకి చేరుకున్నాను.

నా అవస్థని ఎవరి చెప్పకోను? ఏమని చెప్పకోను? వున్న ఒక్క అవకాశము లేకుండా చేసింది అనరాధ.

అనరాధ ఆఫీసుకి వచ్చి అయిదు రోజులైంది. నాలో ఆరాటం పెరగ సాగింది. ఏదో జరిగింది. ఏం జరిగింది? ఏందుకు రావడం లేదు? ఒక వేళ ఉద్యోగం మానేస్తే? ఉహూ అలా జరగదు. మరైతే ఆఫీసుకి రాక పోడానికి కారణం?

అనారోచనలు ఒక రూపాన్ని చేరక ముందే ఆరో రోజున ఆఫీసు

కొచ్చింది అనరాధ. మనిషి చిక్కి పోయింది మొహం నీరసంగా కళాపీఠంగా ఉంది ఆ రోజంతా ఆమెని చూస్తూనే గడిపానేను నేన. అకృష్ట జరగ లంటే ధైర్యం చెయ్యాలి. ఆ ధైర్యం సాయంత్రం ఆఫీసు మూసే సమయానికి వచ్చింది.

అనరాధ నీటు దగ్గరకి నడిచాను ఇంటికి వెళ్ళ బోయే ప్రయత్నంలో ఉంది.

“మితో మాట్లాడాలి” అన్నాన.

అనరాధ తలెత్తి నాకేసి చూసింది. ఆ కళ్ళలో భావాన్ని అర్థం చేసుకోడానికి ప్రయత్నించి ఆఖరుసారి ఓడిపోయాను
“ఏమిటి?” అంది

“ఒక్క అయిదు నిమిషాలు కూర్చోండి” అన్నాను. అనరాధ చుట్టూ చూసింది అప్పటికే ఆఫీసు లో చాలామంది వెళ్ళి పోయారు.

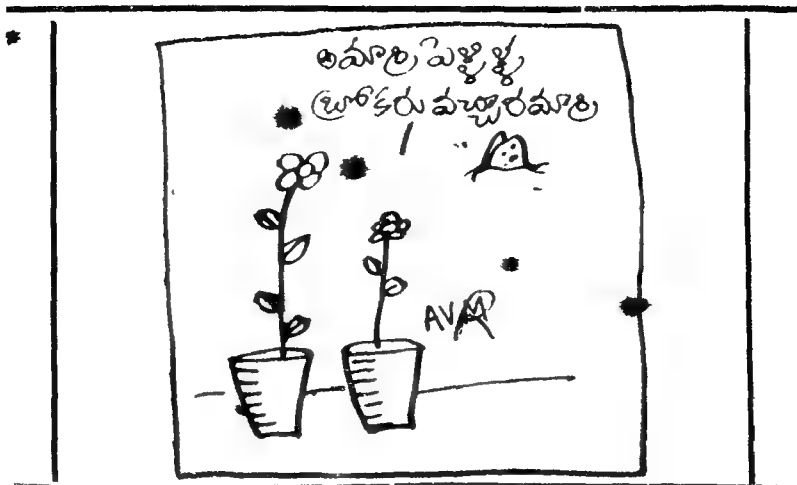
“పిల్లేదు నేను వెళ్ళాలి” అంది మొండిగా.

“వెళ్ళే ముందు అయితో నిమిషాలు కూర్చోక తప్పదు. నేను చెప్పేది వినకా తప్పదు” అంత ధైర్యం ఎలా వచ్చిందో నాకు తెలీదు

అనరాధ సిస్సహాయంగా చూసింది. ఆమె మొహంలో కొత్తగా భయంచోటు చేసుకుంది,

“భయంలేదు నేనేం చెయ్యను”

అయిష్టంగానే కూర్చుంది అనరాధ
“నేనేదైనా చెయ్యదల్చు కంటే అటువంటి అవకాశాలు అది వరకు చాలా వచ్చాయి” అన్నాను అనరాధ మాట్లాడ లేదు, ఎటో చూస్తూ కూర్చుంది.

“ఇది చూడండి”

జేబులోంచే పాకెట్ డైరీ తీసి
మొదటి పేజీ తిప్పి ఆమె కిచ్చాను.

“ఏమిటది?” అందుకుని చూసింది

“ఫోటో”

“ఎవరిది?” తెల్లబోయి చూస్తూ
అడిగింది

అచ్చగుద్దినట్లు మీ పోలికలే వున్నాయని
ఆశ్చర్యంగా ఉందికదా?”

“ఎవరీమే?” మళ్ళీ అడిగింది.

“మా అమ్మ”

“వ్యాట్!?”

“అవును. మీవట్ట ఇష్టాన్ని పెంచు
కోవడానికి, మీరు అనప్యాయం చేసుకుంటు
న్నారని తెలిసినా మీ ముహూర్తానికి అశగా
చూడటానికి కారణం, మీవట్ట నా అభి
ప్రాయం అర్థమైందనుకొంటాను.”

ఆగి ఆమె మెహంలోకి చూశాను
మృదునంగా ఫోటోకేసి చూస్తూ కూర్చుంది.
మొహం పాలిపోయినట్లుగా వుంది. ఆమె
మనసులో తుపాను రేగడంతోదని నాకు
తెలుసు.

“నాకు ఊహవచ్చే సమయానికి మా
అమ్మ ఈ లోకంలోలేదు. ఏకజాన
మిమ్మల్ని చూశానో మీ మొహంలో మా
అమ్మరూపం, నా మనస్సులో అమ్మ
గురించిన ఆలోచనలు కదలసాగాయి.
అన్నవాళ్ళు లేకుండా పెరిగాను తల్లి
ప్రేమ ఎలావుంటుందో తెలిదు రోజూ
మిమ్మల్ని చూస్తూ అమ్మని వూహించు
కొంటూ ఆనందపడేవాణ్ణి కానీ నా వ్రవ
రన ఎటువంటి పరిణామాలకి దారి
తీస్తుందో బాగా తెలిసింది మిమ్మల్ని
చూడకుండా, మీతో మాట్లాడకుండా బతక
లేననుకున్నాను. కానీ తప్పుదు. మీకు నా
వట్ట వున్న అభిప్రాయం తెలిసింది. ఇంత
కంటే ముందుకిపోవడానికి మీకు మరో

అవకాశాన్ని వ్వస. నేను ఎక్కడవున్నా
 మీరు సుఖంగా ఉండటమే నాకు కావాలి
 నీంది. అందుకే నేనీ ఊరు వదిలివెట్టి
 వెళుతున్నాను. ఏన్నో అనందాలు నాకు
 దూరమవుతాయి జీవితంలో. అందులో
 ఇదొకటనుకుంటాను. వస్తాను గిడ్డె."

చెప్పడం చూశాను అయిదు నిమిషం
 పాలోముగించి అక్కడ మరొక్క క్షణం
 నిలవకుండా బయటికి వచ్చేశాను.
 నా సెనక అనురాధ మొహాన్ని చూడ
 చూడటానికి, ఆమె భావాల చదవడానికి
 ఇప్పుడు నాకు అవకాశం లేదు

గెలవండి
 రు. 20,000

మొదటి బహుమతి : రాజ్ కున్ మోటార్ సైకిల్, టి.వి మోడల్ మొత్తం 21

లేక రూ. 5000/- (పంచ్ ఒకటి)

కన్సోలేషన్ బహుమతి : సగంధరకే ఆమ్మకం అభివృద్ధి

ప్రకారం 101 జపాన్ మోడల్ ట్రాన్సిస్టర్

సంస్థాపకాలదే తుది నిర్ణయం.

6	11	4
5	7	9
10	3	8

వైస ఇచ్చినవిధంగా కాగితంపై 9 చతురస్రాలు గీయండి. కనుండి 13వరకు
 అంకెని వుపయోగిస్తూ, నిలువుగా, అడ్డంగా, ఐమూలంగా మొత్తం కూడితే 21
 రావాలి. ఒక అంకె ఒక్క సారి ఉపయోగించాలి. మొట్టమొదట మాకు అందిన
 ఎండ్రికి సఫారీనూడ్ ఉచితంగా ఇస్తాము ఎండ్రిలు 15 రోజులలోగా మాకు చేరాలి.

INTERNATIONAL AGENCY (J.)
 Chhapeti ALIGARH

రచయితలకు ఒక ముఖ్య గమనిక

జ్యోతి, భాగ్యలక్ష్మి నవలల పోటీకి పంపే రచనలకి మా ఎడ్రస్ స్పష్టంగా
 జ్యోతి మానవక్రిక, పి. బి. సెం 1824, హైదరాబాదు-20
 అని వ్రాయవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

పర్వత కలం

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

అక్టోబరు 28.

అక్టోబర్ 22న తాతకు సాయంత్రం
నాలుగున్నగతి నీలంబంబు నీక కట్టుకుని
45 సంబర్ గున్నులో కల్పన తాతీన్
బస్ హామ్ గింబ రాణి గంజ్ దాకా
ప్రయాణం చేసిన యువతిని ప్రకటన
చూస్తే, దురుని తన తరువాత తెలుప
వలసిందిగా కోరుతున్నాను అందుకు
అయ్యేకన్నా భర్తా.

—కళ్యాణ్.

అక్టోబర్ 31.

నా చెరు మా దేనికి?

—నీలంబంబు చీరమ్మాయి.

నవంబర్ 3.

కనీసం పేరును చెప్పండి.

—కె.

నవంబర్ 7.

ఎందుకు ?

—నీ. చీ. అమ్మాయి.

నవంబర్ 11.

ఎందుకీ ఇ. తమంది చదివే దిన
పత్రికలో ప్రకటిస్తే జాతులదని చెప్పటం

లేదు. మీరు విచిత్రంగా వాడున్నారు.
తప్పగా అర్థంచేసుకోకండి.

—కె.

నవంబర్ 20.

ప్రీజ్ మీ చిరునామా లేదా ఫోన్
నంబర్ (వుంటే) చెప్పండి అర్జెంట్.
మీకు వివాహం అయిందా?

—కె.

నవంబర్ 28.

లేదు.

—నీలంబంబు చీరమ్మాయి.

నవంబర్ 30.

డిసెంబర్ 1 నా పుట్టినరోజు.

డిసెంబర్ 5.

రేపే నా పుట్టినరోజు. సాయంత్రం
సాయంత్రం ఏడుసంచి ఏడున్నర దాకా
హోటల్ ఎమర్సన్ లో మీకోసం ఎదురు
చూస్తుంటాను. ఈ పూజో వంటరిగా
బ్రతికే నాకు రేపు రాత్రి కూడా వంటరిగా
భోజనం చేయాలనిలేదు. ఎదురుచూస్తూ
టాను. డిబిల్ మీద “విక్ ఎడ్” అనే

మెగజెన్ వుంటుంది. తేలిక గురు
వట్టచున్నాను. —కె.
డిసెంబర్ 9.

మీరు రానేలేదు ఈ దినపత్రిక
చూడలేదా? చెప్పండి.
—కె.

డిసెంబర్ 12.

చూసాను. ముక్కు మొహం తెలియని
మీరు ఎలవగానే రాత్రిపూట ఎలా వస్తా
ననుకున్నారు?

—నీలంరంగుచీరమ్మయి.

డిసెంబర్ 18.

కనీసం మీ పేరయ్య చెప్పండి. నేన
మీ ఇద్దరి ప్రకటనలు గమనిస్తూనే ఉన్నాను.
అదగ్గానే పేరు చెప్పాను వర్యాద.
—దేవకి.

డిసెంబర్ 18.

వచ్చే ఆగిరాదం అంటే 20 తారీకున
అక్కడే ఉదయం వనికొంటుంది. సింహ బద
కొండున్నరదాకా మీకో నువ్వు మాస్తూం
టాను. మీతో మాట్లాడాలి. తప్పక గడి.
—కె.

డిసెంబర్ 20.

మిస్టర్ కల్యాణ్. ఈ పేపరు నేను
రెగ్యులర్ గా చదువుతాను. రెస్టారెంట్ లో
మీ ఇద్దరినీ చూశాను కానీ వలకరించే
లోపే ఆటోలో వెళ్ళి పోయారు. ఆ
అమ్మాయి పేరు చెప్పనలసిందిగా కోరు
తున్నాను. —రామారావు.

డిసెంబర్ 24.

నే చెప్పను, మీరు అమ్మాయి కాబట్టి.
అమ్మాయి అయితే చెప్పేవాడిని. చెప్ప
వద్దని ఫోన్ చేసి చెప్పిందా అమ్మాయి.
కె.

డిసెంబర్ 27

నేనడగ తన్నాను. చెప్పండి. ఆ
అమ్మాయి పేరు తెలుసుకోవాలని వుంది
నాకు.

—నమీర్. ఎస్.

డిసెంబర్ 31

మీరు అమ్మాయి కాబట్టి చెప్పచ్చుకాని
రామారావుకి కూడా తెలుస్తుంది. ఆ
అమ్మాయి తన పేరుని పేపర్ లో పబ్లిష్
చేయద్దని మ ప్రకటన చూసాక ఫోన్
చేసి చెప్పింది. మ ఫోన్ నంబర్ చెప్తే
న్యాయంగా నాకలరం వినచ్చుమీరు. దేవకికి
మీకు, రామారావుకి, నాకు మాతన సంవ
త్సర శుభకాంక్షలు

—కె.

జనవరి 4.

మా ఇంట్లో ఫోన్ లేదు మా
అన్నయ్య పీ అండ్ బి లో వనిచేస్తున్నాడు.
ఫోన్ గ్రామ్ బుక్ చేసే నంబర్ ని రేపు
మద్యాహ్నం రెండ, రాత్రి పది మధ్య
చేసి చెప్పండి. అవిఫ్ లో వుంటాడు. పేరు
మునుస్వామి

—నమీర్. ఎస్

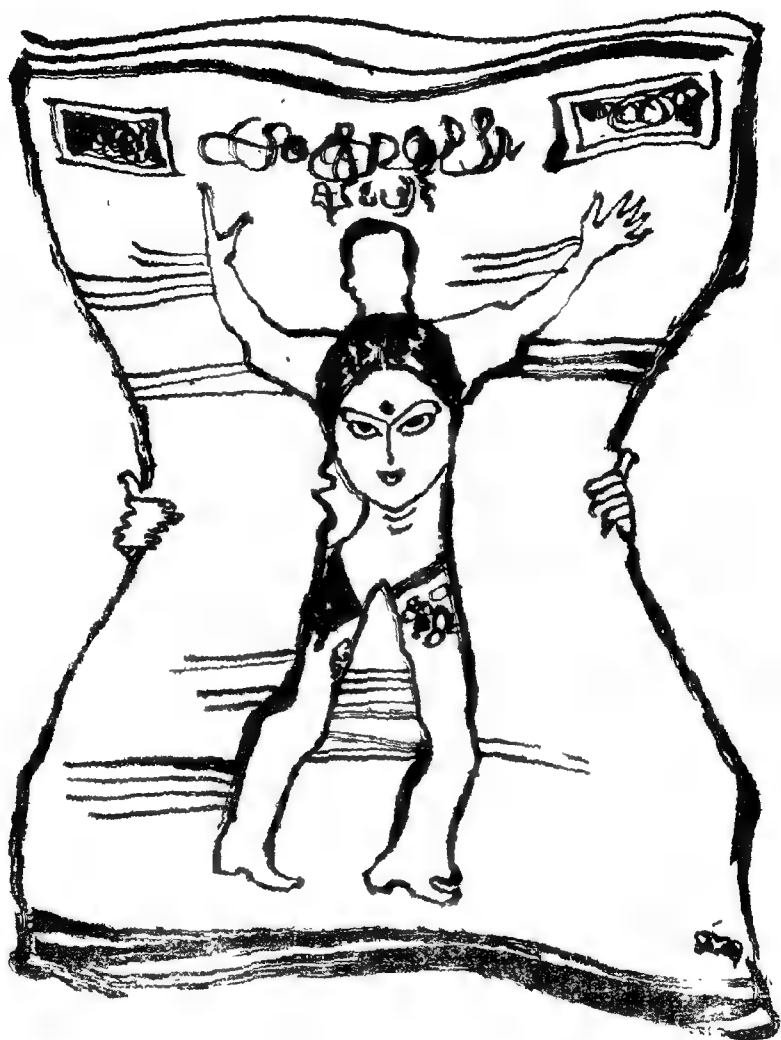
జనవరి 8

ఆ అమ్మాయి నాతో అన్నయ్యకి చెప్ప
ద్దంది. తన పేరు మొగవాళ్ళుకి చెప్తా
నని ఎలా అనుకున్నారు? మా అన్నయ్య
నమీర్ అనే ఆడపేరు పెట్టుకున్నాడని
ఆ అమ్మాయి అభిప్రాయ పడుతోంది.
సార్.

—కె.

జనవరి 8

జనవరి 8న దాదాపు రెండు వందల
మంది ఫోన్ చేసి కల్యాణ్ మీకు ఆ

అమ్మయివేరు చెప్పాడా? అని" అడిగారు ఆదా మొగ ఆనేక మంది. జనవరి 8 నూటపైభై ఫోన్ కాల్స్ వచ్చాయిట, నేనప్పుడు డ్యూటీలో లేను-నాకు ఎవరూ ఫోన్ చేయకండి.

—మునుస్వామి

జనవరి 11

ప్రస్తుతం మణిపూర్ లో వన్న నా భార్య వుద్దిన రోజున గ్రీటింగ్ ఫోనో గ్రాం పంపుదామని జనవరిన సాయంత్రం నాలుగున్నరనుంచి తొమ్మిదిదాక ఫోన్ గ్రామ్ బుక్ చేసే నంబరు ఓ అరవై

అయిదుసార్లు ప్రయత్నించిగా దొరకలేదు. అది ఎంగేజ్ అవడానికి కారణం తెలిసింది. వబ్లిక్ ఫోన్ ని తన వ్యక్తిగత మయిన పనికి నమీర్ లాంటి వాళ్ళు వుపయోగించు కోవడం అన్యాయం అక్రమం. అధిష్టం.

—రావులపాటి సుబ్బారావు.

జనవరి 31

నిశ్శబ్దంగా వున్నారే? మీరిద్దరూ తరుచు కలుసు కుంటున్నారా? లేదా? ఏమైంది? చెప్పండి.

—దేవకి.

ఫిబ్రవరి 14

చెప్పండి. ఏమైంది? క్యూరియాసిటీ త చచ్చిపోతున్నాను నేను.

—దేవకి.

ఫిబ్రవరి 28

వాళ్ళిద్దరూ ప్రేమలో పడినట్లున్నాయ. పేవర్ చూసే తీరిక ఏక్కడ ఉంటుంది! —రామారావు

మార్చి 4

సుబ్బారావుగారూ, కాస్త ఒళ్ళు సగ్గర పెట్టుకోండి. జాగ్రత్త.

—నీలం రంగుచీర అమ్మాయి.

మార్చి 8

కవాడిగూడలోనే మా ఇల్లు. నీలం రంగు చీర కట్టుకునే ఆ అమ్మాయి పేరు సునంద. మావక్క వీధిలోనే వుంటుంది. వెళ్ళియింది కూడా.

—దమయంతి

మార్చి 13.

నా పేరు సునందేంకాదు. నేను మీ పక్కవీధిలో వుండటంలేదు. ఆ చీర వండక్కి వచ్చివెళ్ళిన మా అక్కయ్యది

కట్టుకున్నా నవ్వుడు. నాకు నీలంచీర లేదు. ఎప్పుడూ ఇక కొన్నాకోను. నేను అవివాహితను.

—నీలంరంగు చీరమ్మాయి.

మార్చి 17.

కొన్ని లక్షలమంది పాఠకులు నీరియల్ నవలకోసం చూస్తున్నంత అసక్తిగా మీ వివరాలకోసం ఎదురుచూస్తున్నాం. మీరు రోజూ, లేదా ప్రతీ ఆదివారంకలుసు కుంటున్నారా? చెప్పండి.

—జి. అప్పారావు (దిక్కడవల్లి)

మార్చి 21.

జి. అప్పారావుగారి ఆప్రాయంతో మేము ఏకీభవిస్తున్నాం

—కృష్ణారావు అండ్ ఫ్రండ్స్ (మాసాచ్ టాంక్)

మార్చి 21.

ఈనెల 17న అప్పారావు జి. గారు రాసింది నబబే. మీ వివరాలు తెలియ చేయండి.

—యం. ఎన్ ఆర్ మూర్తి (తు.)

మార్చి 21.

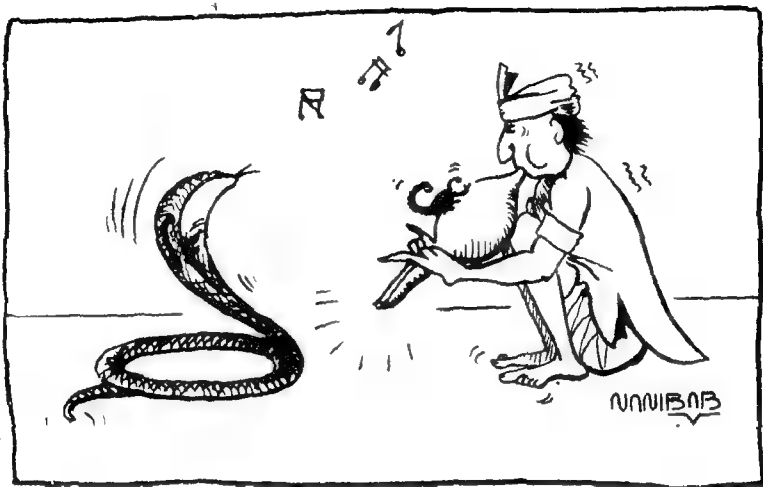
జి. ఏగారు రాసింది నమ జనం. ఈ వార్తా దినపత్రిక మనందరిది మనకి తెలుసుకునే హక్కుంది రోజూ కొంటున్నాముగనక,

—నత్యస రాయణ, చందానంబర్ 068891/81-82.

మార్చి 21.

నా మనసులోని మాటని అప్పారావు గారే చెప్పేసారు. 17వ తారీకు. వారికి నా కృతజ్ఞతలు.

—శ్రీనివాస్, బి.కాం. (తృతీయ)

ఎడిటోరియల్

మార్చి 21.

ఈ రోజు వర్సనల్ కాలంకి డిమాండ్ పెరిగింది. ప్రకటనలన్నీ అంగీకరిస్తే ఎడిటోరియల్ తీసేయాల్సి ఉంటుంది. అంచేత ఈరోజు రాజీప్ గాంధీ ఆంధ్రప్రదేశ్ పర్యటనగురించి రాయల్స్ వున్నా, వర్సనల్ కాలం మీద రాయల్స్ న ఆవస్యకత ఏర్పడింది,

ఇలా 'వర్సనల్ కాలం' మీద ఎడిటోరియల్ నాకు తెలిసి ఇంతవరకు ఎవరూ రాయలేదు. కళ్యాణ్ అనే అబ్బాయి అయిదునెలల క్రితం ఓ రోజు నీలంపేర కట్టుకున్న ఓ అమ్మాయిని బస్ లో చూసి ఆ వివరాలు రాస్తూ ఆమె పేరు, చిరునామా అడిగితే ఆ అమ్మాయి చెప్పడానికి నిరాకరించింది. పుట్టినరోజున భోజనానికి పిలువగా ఆమె తిరస్కరించింది. కానీ ఇతరులు కల్పించుకోవడంతో తర్వాత వెళ్ళిందనిచెప్పక తప్పదు.

ఆ తర్వాత ఆమె పేరడిగినా, ఏమోదని అడిగినా ఆ ఇద్దరూ పాఠకులకి తృప్తి కరమైన నమాధానం ఇవ్వటంలేదు

పాఠకుల తరపున నా తరపున వారి రియపరికి ఏ జరుగుతుందో తెలియ చేయవలసిందిగా కోరుతున్నాను. నేనందుకోసం వర్సనల్ కాలంలో ఆరులై నదాకా ఛార్జ్ చేయమనికూడా తెలియచేస్తున్నాను.

—ఎడిటర్

ఉత్తరాలు - లేఖలు

మార్చి 25.

21న ఎడిటర్ సర్వేశ్వరావుగారి ఎడిటోరియల్ మీ (మా) దనవత్రికకి పోలేద్.

—కంచిమూతి శోభనరావు, (తెలి)

ఈనెం 21 పఠాడికు ఎడిటోరియల్ తో నేను ఏకీభవించాను. మన ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వంలో ఎవరి బ్రతుకు వారు బ్రతికే హక్కు ఉన్నప్పుడు వారికి ఇష్టం

లేకుండా అప్రేమికు లిద్దరినీ తమ గురించి చెప్పమని అడగడం సమంజసం కాదు.

—చిట్టి, విశ్వన్, రాధ, రేణుక, ఆర్. ఎస్. సంధ్య, సుదర్శన్, (చినమునగాల గ్రామం).

కళ్యాణ్ గారికి,

ఎడిటోరియల్ చదివావుగా? మీరిద్దరు కంటి ఓ లేఖని రాస్తే ఖర్చులేకుండా ఇదేకాలంలో ఎడిటర్ గారు ప్రచురిస్తారు. ఎడిటర్ గారూ మిమ్మల్ని అసి వేయమని కోరుతున్నాను. మా వూళ్ళో చాలామంది ఆ లేఖని చదవాలని ఆత్రుత పడుతున్నారు.

—కె. యాదగిరి (మెడక్)

ఆర్యా,

వర్సనల్ కాలంలో గత ఆరు నెలలుగా జరుగుతున్నది శ్రద్ధగా పరిశీలిస్తున్నాను. దేవకి, రామారావు, అప్పారావు, జి. మొదలైనవాళ్ళంతా కేవలం అచ్చులో తమ పేరు చేసుకోవాలనే తపనతోనే ఆ ప్రకటన లిద్దాగని అభిప్రాయపడుతున్నాను ఇలాంటి ప్రకటనలని అంగీకరించకండి.

—మునగపాకల రామస్వామి, (కర్నూల్)

ఏప్రిల్ 1.

నీలంసీర అమ్మాయి పేరు చెప్పను. మేమిద్దరం ఈనెల అయిదో తారీకు మొజాంజూహి మార్కెట్ సమీంలో ఉన్న ది రిజిస్ట్రార్ ఆఫ్ మేరేజెస్ కార్యాలయంలో వివాహం చేసుకోబోతున్నాం అని చెప్పడానికి సంతోషిస్తున్నాం. అందరూ ఆహ్వానితులే.

ఏప్రిల్ 5.

ఆ నూతన దంపతులకు మా శుభాకాంక్షలు. నేను హైదరాబాదు వాసినై వుండేతప్పక హాజరయివుండేవాడిని.

—పి. ధనిష్ట, డామా అర్చిస్టు (గన్నవరం)

ఉత్తరాల శీర్షిక

ఏప్రిల్ 8.

మీ దినపత్రిక ద్వారా ఓ వివాహం కుదరడం అపూర్వం. కంప్రైజులేషన్స్. వారి ఫోటోలు ప్రచురించవలసిందిగా కోరుతున్నాను.

—వత్సలమణి (హైదరాబాద్)

ఉత్తరాలు

ఏప్రిల్ 9.

నేను ఈనెల అయిదోతారీకున శత్రువు పెట్టి రిజిస్ట్రార్ ఆఫ్ మేరేజెస్ ఆఫీస్ కి వెళ్ళాను కాని కళ్యాణ్ కి ఆమ్మాయికి వివాహం జరగలేదక్కడ ఎందుకువారు విరమించుకున్నారో అర్థం కాలేదు.

—డి సాయికృష్ణ (నీకింద్రాబాద్).

ఇలాంటి ఉత్తరాలు మరో ఎనభై ఏడు వచ్చాయి. ఈరోజు ఎడిటోరియల్ చూడండి. సం॥

ఎడిటోరియల్

....ఈ విషయంలో ప్రధానమంత్రి శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ మరోసారి ఆలోచించి తగు నిర్ణయం తీసుకుంటారని ఆశిస్తున్నాం.

ఏప్రిల్ అయిదో తారీకు కళ్యాణ్, నీలంసీర అమ్మాయి వివాహం కవర్ చేయడానికి మా ప్రత్యేక ప్రతినిధిని

“బడికి వెళ్లే
బిల్లుల్లో పదింటి
దిగుగురికి పిప్పి
పట్టన్నాయి.”
(—మ్యూల్ వర్క్, మార్చి 1978
అంతియం రెంటల్ అపోసిటువన్)

దంటి నొప్పి దంత వ్యయనికీ నూదన.
మీ నోటిలో ఉండే నూళ్ళుచీనలు ఆనోరవ
తునకలను పోనికర మైన ఆహ్లాదంగా మారుస్తాయి.
ఆ ఆహ్లాదు మీ పళ్ళమీద దాడిచేసి వాటిని
బొప్పి కలిగించే పిప్పి పట్టగా మారుస్తాయి.

వాడండి ఫ్లోరైడ్ గల సిగ్నల్ 2 పిప్పి పట్టగోను అరికట్టేది

ఫ్లోరైడ్ గల సిగ్నల్ 2 దంత వ్యయాన్ని రెండు విధాలుగా అరికడుతుంది.
పిప్పి పళ్ళకు కారణమైన నోటి ఆమ్లాలను తయారుచేసే నూళ్ళుచీనలను
నిరోధిస్తుంది, పంటి ఎనామెల్ తో కలిసి దాన్ని మరింత గట్టి పరుస్తుంది—
పిప్పి పన్ను కాకుండా మరింత బాగా నిరోధించ గలిగేలా. దానికి కారణం,
పిప్పి పట్ట కాకుండా చూసే ప్రత్యేక పదార్థం ఫ్లోరైడ్, అద్వితీయమైన
సిగ్నల్ సూత్రకరణలో అత్యుత్తమంగా పనిచేయడమే.

ఇప్పుడే—మరీ అలశ్యం కాకుండానే—తెచ్చుకోండి సిగ్నల్ 2. అది
మీ కుటుంబంలోని వారి పళ్ళ పిప్పి పట్ట కాకుండా కాపాడుతుంది.

పిప్పి పట్టను నిరోధించడంలో మరే టూత్ పేస్టు దీనికి సాటిరాదు.
(టాండాస్టాన్ రిపరవారి విశిష్ట ఉత్పత్తి.)

LINTAS-SG2-23-1718 TL

అహం(భావం)

నా అర్థాన్ని మోము
వెన్నెలలు వెదజల్లు
పున్నమి చందమామ అయితే-
తన్మూల కాంతిరేఖల
భాను బింబము నేను.
నా కులకాంత కాటుక కనులు
చిక్కని మమ్మెద బారులై తే-
వాని ప్రాదుర్భావ కేంద్రమగు
చిన్ని కనుపాప నేను.
నా నారి కురులు జగతిలో
జడివాన కురియు కారునల్లని
మొయిలై తే-
దాని అంచున తళుక్కుని మెరియు
విద్యుత్కారిణి నేను,
నా సుదతి హనమ్మొక
విదియ చంద్రునిబోలు
వెలుగురేఖ అయితే-
దాని శిరమున దాల్చు
మహేశ్వరుడ నేను.
నా యిల్లాలి నొసట
కుంకుమరేఖ
అగ్నిరేఖ అయితే-
నేను నిత్యాగ్నిహోత్రుణ్ణి.

ఆర్. ఎల్. నరసింహం

రిజిస్ట్రార్ ఆఫ్ మేరేజెస్ ఆఫీస్ కి పంపాం.
వారి వివాహం చేయటానికి కనీసం
పాతికమంది వచ్చారు. రానిది వారిద్దరే.
కారణం తెలియలేదు. వివాహం చేసు
కుంటామని వారి పేరుమీద ముందర
రూల్స్ ప్రకారం నోటీసు నెలకొత్తం
ఇచ్చారని రిజిస్ట్రార్ చెప్పారు. తమ
వివాహం గురించి వారిద్దరూ తిరిగి ఆలో
చించుకోవడానికి ఈ నెల వ్యవధి అని

వారు రాకపోతే వద్దనుకుని వుండవచ్చని
రిజిస్ట్రార్ మా ప్రసిద్ధికి తెల్పారు.
కొందరు వారికోసం చిన్న ఓన్న బహు
మతులు కూడా తీసుకుని రావడం మా
ప్రతినిధి గమని చాడ. వారు తీసుకునే
సిద్ధయం మంచిదే అని అభిప్రాయం. వారు
వివాహం చేసుకోదానికి ఇంక ఇరవై
ఆరు రోజుల వ్యవధి వుంది. —ఎడిటర్.

ఏప్రిల్ 18.

మా వివాహం గురించి తెలియజేసిన
తారీకు పాఠకులు మరోసారి గమనిస్తే
మేం కావాలని అబద్ధం చెప్పలేదని గుర్తిం
చొచ్చు. అరోజు ఏప్రిల్ ఫస్టు కాబట్టి
ఓన్న తమాషా చేసాం. అంతే. మా
వివాహం ఈనెల ఇరవై ఏడు తారీకు
రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో జరగడాతోంది.
దయచేసి బహుమతులు తీసుకురాకండి,
అందరూ ఆహ్వానితులే.

....నీలంబీరమ్మాయి, కళ్యాణ్.

ఏప్రిల్ 20'

అప్రేమికుల సెన్సెటివ్ హ్యూమర్ ని
మెచ్చుకోకుండా వుండటానికి పోతున్నాను.
—ఎస్. శేషాద్రి (రెడెర్ జడ్జ్)

వార్త

ఏప్రిల్ 27.

రేపు వుదయం వెలువడే పేపర్ లో
కళ్యాణ్, నీలంబీర అమ్మల పెళ్లి
ఫోటో, ఆమె పేరు ప్రకటించబోతున్నాం.
ఇవాళ మధ్యాహ్నం రెండుపావుకి
వారిరువురి వివాహం జరిగింది. సాక్షి
సంతకాలు జి. అప్పారావు, దేవకివిశాఖ.
దాదాపు నలభైమంది ఆ వివాహానికి హాజ
రయ్యారు. ★

రోమూ శోభిలి

"నాన్ డిటెన్షన్" పదాతి
వల మనకెంత ఉపయోగ
మో తెలుసా?

ఏడవ తరగతిలో శామన్
పరిశ్చ! ఇకడే నామదాన
భోద దగడోపాయాలు
ప్రయోగించి సులభంగా
ఎనిమిదవ తరగతిలో
ప్రయోగం నిపాదవచ్చు!!

- జయశాన్ -

విద్యార్థులు శ్లోసులు
ఎలెండుయితో చాలు!
భిర్రాశ్లోసువరకూ పోయిగా
పాసయి పోవచ్చు!!

మళ్ళీ ఎనిమిది నుండి
పదవ తరగతి దాకా
విద్యార్థులకే! బోల్డంత
విస్త్రాంతి!!

పదవ బరగటి శామ్మూ
పరిశ్రమలో శాంబం
శ్రమ పడేది! శత్రులూ
శతూరూ చూపించి
"చూచివూడ" రాస్తే చాలు!
పది సెగినట్టే!!

ఈనక ఇంటురు దిగ్గి
పోస్తున్నాయేషను
సాయిలూ కూడ పై
సూత్రాలే బాగా పనికి
వస్తాయి! శుభ్రంగా
పి.జి దిగ్గి చేతికొస్తుంది

శామ్మూ "నానకలెన్ద్రక్"
వల్ల పంజనమయోగమో
అర్థమయినానో!!

శేను! అటు విద్యార్థు
లూ యిటు ఉపాధ్య
యలూ 'పనిచేప్పింది!!
(ప్రారంభదశనుండి
పుస్తకాల ప్రయోయం
లేకుండా పి.జి దిగ్గిడా
చదువు చల్లగా సాగి
పోతుంది!! మన విద్య
విధానంలో మనం చాలా
ప్రగతి సాధించామన్నమాట!

అల్ల... గోడరీ...!

చాలోచ్చిడి

అల్లనోరయణరొవు

బన్ను కడిలించి- ఇంటి ముఖం వట్టింది. బన్నులోకి చూస్తోంటే ఎన్నో సీట్లు బాణీగా కనిపిస్తున్నాయి.

మూర్తి మనసొకసారి బావురు మంది.

అక్కడ-అదిగో. ఆ డ్రైవర్ సీటు వక్కన ఉన్న సీట్లో రాజు కూర్చునే వాడు. ఆ సీటు కోసం ఎంత గొడవ పడ్డాడో- "మాస్టారు! ఆసీట్లో నేను కూర్చుంటానండీ. అక్కడి నుంచి అన్నీ చూడొచ్చు!" అని అడిగాడు రాజు. నరే నన బోయేంతలో మరో కుర్రాడు ఆ సీటు తనకు కావాలన్నాడు. ఆ తర్వాత మరొకడు.... ఒక సీటు కోసం ఎంత పోటీ....! ఆఖరికి తను లాటరీ వేశాడు. రాజుకే వచ్చింది. రాజు సంబరం ఆకాశాన్ని అంటుంది. అనంతో ఎంతో అంతా అతని ముఖంలో కొట్టొచ్చినట్లు.

కానీ.... ఏడి ఆరాజు ఇప్పుడు? ఆ సీట్లోలేదే?

—ఏమై పోయాడు ?

అతనిలోటు కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది కానీ అతను కనపడడం ?

అలాగే- ఇదిగో, ఇక్కడ ఈ డోర్ వక, సీట్లో మురళి కూర్చునే వాడు. ఇప్పుడు ముగళి లేడు. ఆసీటు బావురు మటు ఉంది.

అనలు బన్ను బన్నంతా అలాగే ఉంది. ఎందుకీలా ఇంత బావురు మంటోంది బన్ను?

—ఎందు కింత శృబ్ధంగా ఉందీ ప్రయాణం?

ఇంటి నుంచి వస్తున్న షణ్డాల్లో ఎంత నందడి, ఎంత ఉత్సాహం, ఎంతగోరి! ఎన్నిపాటలు, ఎన్ని ఆటలు, ఎన్ని మాటలు!!

ఏమై పోయాయి అసన్నీ ఈ షణంలో! ఇందరు పిల్లల్లోనూ ఇంత నిస్సత్తువ దేనికి?

ఇందరు పిల్లల్లోనూ ఇంత చిర్బీవం గూడు కట్టు కొందో??

—ఆ ఘోరం తలచుకుంటే....

కళ్ళు సీళ్ళు నింపుకొంటున్నాయి. మనసు ముక్కలై పోతోంది. ఏమీ చేయలేక పోయిన దౌర్భాగ్యం ఏడిపిస్తోంది.

వద్దు-వగవాడికి నైతం ఇంత శిక్ష వద్దు.

ఎంత సంబరంగా ఉండాల్సిన తిరుగు ప్రయాణం ఇది! ఇలా జీవం కోల్పోయి...

ఎక్కడో ఎప్పుడో తనే- ఏదో జన్మలో ఏదో పాపం చేసి ఉంటాడు. లేకపోతే ఇంతటి హెరం తన చేతుల మీదగా జరిగి ఉండేది కాదు!

ఎలా జరిగి పోయిందో తెలుసుకోవాలి మీద, కన్ను మూసి కన్ను తెరిచే లోపున....

-అంతా ఆయి పోయింది.

-ఖచ్చితంగా నెల రోజుల క్రితం ఈ పాపానికి పురాణి రాయని తనే వేశాడు. ఆ రోజు స్టాఫ్ రూ లో కూర్చుని మాట్లాడుతూంటే అన్నాడు తనే- "పిల్లల్ని పిక్నిక్ తీసుకెడితే బాగుంటుంది, వాళ్ళకూ మనకూ ఈ రోటీన్ బోర్ కొద్దిస్తోంది!"

గొప్ప అయిడియాలు వస్తాయండి మీకు! అంది కుమారి వేళా కోళంగా.

మూర్తిమనసు నొచ్చుకొంది- "అదేం అలా అంటారు?" అడిగాడు.

"కాకపోతే ఏమిటండీ? ఈ కుర్ర మేళంతో ఇప్పుడే ఇక్కడే వేగ లేక పోతున్నాం కదా- ఇంకా అది చాలక, వాళ్ళతో పిక్నిక్- తిరిగి వచ్చేసరికి జీవితం మీద ఆకాలా చచ్చి పోతుంది!"

కుమారి వద్దటి తప్పనిసించింది. తన పిల్లల్ని పెంచడం చేతకాక పిల్లలే వద్దు అనుకునే తత్వం అది. చక్కగా చెప్పితే ఎందుకు వినరు?

ఇలాటి వాళ్ళకు నచ్చ చెప్పటం కష్టం. తనచేసి చూపిస్తాడు. -మనసు లోనే నిర్ణయం తీసుకొని హెడ్మ్యాస్టర్ తో

మాట్లాడాడు.

ఆయన తన ఆలోచనలకు సరే నన్నాడు. కానీ.... "తీసుకెళ్ళటానికి ఎవరూరారు మూర్తి! ఎవరికీ వాళ్ళు తమకీ బాధ్యత వద్దనే వాళ్ళే కానీ- అందుకే నాకు ఈ ఆలోచన మాదు నాలు గేళ్ళ నుంచీ ఉన్నా అమలులో పెట్ట లేక పోతున్నాను!" అన్నాడు.

"మీరు ఊ అనండి, నేను తీసు కెడ తాను! నాతో ఎవరైనా వస్తారేమో నేను స్టాఫ్ రూంలో కనకొంటాను!"

"ఆనంగతి తేల్చుకోండి! మీరొక్కరూ ఇందర్ని కాదు కోవటం కష్టం, మీకు కొంత సాయం ఉండే. మీరు నిర్ణయపడితే అప్పుడు మిగతా విషయాలు ఆలోచించు కోవచ్చు"

ఆలోచించుకోవడానికి ఏముంది? అను కున్నాడు మూర్తి కానీ.... స్టాఫ్ రూంలో ఏ ఒక్కరు నిర్ణయపడలేదు. ఈ బాధ్యత నెత్తిమీద వేసుకోవడానికి - ఊహ- తనతో వంచుకోవటానికి!!

అఖిరికి తనే-తనొక్కడే....

కుమారి నవ్వేసింది- "మీకేమండి- మీరు ఒంటరి పక్షులు - ఎక్కడికంటే అక్కడికి ఎలాఅంటేఅలా వెళ్ళిపోగలరు. కానీ మాకూ కాదుగదా!" అంది. అన టంలో వ్యంగ్యం ఉంది. కానీ తన మన సులో ఉన్న బాధను లేవే ప్రయత్నమూ ఉంది.

నీతపోయి నాలుగేళ్ళయింది. కేశవు డొక్కడే మిగిలెడు తనకు. వాడూ ఇప్పుడు తనతో స్కూల్లోకివస్తుంటాడు. ఉదయం లేచిలేపగానే వంటప్రయత్నం చేసుకోవటం, వంటపూర్తయ్యాక ఇద్దరూ

కలసి భోజనం చెయ్యడం.
 స్కూలుకు చేరటం-సాయం
 త్రం వరకూ అదే సరి
 పోతుంది. దీపాలు పెట్టి
 వేళకు గుటికి చేరుకుని
 వళ్ళి వంట. తర్వాత
 నిద్ర - జీవితంలో ఛార్మ్
 లేకపోయినా - ఏ డో గా
 జరిగిపోతున్నాయి !

దీన్నే కుమారి "ఉంటరి పక్షులు" అంటుంది! పైకి స్వేచ్ఛగా ఉంటున్నట్లు కనపడినా - ఆ స్వేచ్ఛ చెనుక ఎంత గుండెకోత ఉందో ఎలా చెప్పాలి? ఎవ

౧౩ వాళ్ళు ఊహించుకోవాలి కానీ.... కుమారిల టి మూర్ఖురాలికి చెప్పి ఒక టి చెప్పకపోయినా ఒక టి!! అందుకే తను అలాటి ప్రయత్నం చేయడం సీత జ్ఞాపకాలనుంచి తన తప్పించుకోవాలంటే, కేళకుడికి కొంత సంతోషాన్ని కలుగజేయాలంటే-తను పిల్లల్ని ఏ క్లిక్ కు తీసుకెళ్ళకతప్పదు-గర్భయించుకున్నాడు మూర్తి.

హెడ్మాస్టరు కూడా నరే నర్తారు. బాగా ఆలోచించి ఏ ఊరికి వెళ్ళాలో, అక్కడ ఏ పిల్లల్ని ఆకట్టుకునేవి ఉన్నాయో అన్నీ ప్లాన్ చేశాడు స.

తన ఊహలు విని స్టాఫ్ హాంలో అందరూ తలోరకంగా వ్యాఖ్యానించారు

"రాజమండ్రియా? ఏముండీ ఆ వుళ్ళో చూసేండు కు?"

కుమారి నవ్వుతూ జవాబిచ్చింది-
"తేకేం ఊడు ఆ చివరినుంచి ఈ వర వరకూ పెద్ద గోదవరినడ ఉంది. అది చాలదూ!"

"అంటే...తీసుకెళ్ళి గోదరినిచూపిస్తారన్నమాట ఇంకా కి" ఇంకోరు వాఖ్యానించారు.

"చూపిస్తే ఏం లాభముండీ, అందిలో దింపి తెస్తే వాళ్ళకు కనీసం గోదారి లొత్తే వా తెలుస్తుంది!!"

వేళాకోళం అదీ కానీ పైన ఎక్కడో కనవడని ప్రదేశాల్లో మనం ఎక్కలేని ఎత్తుల్లో, మన ఊహలు చేరలేని ప్రదేశాల్లో 'తథస్టు దేవతలు' ఉంటారట! వని పిల్లలగురించి కూడా ఇలా దారుణమైన వేళాకోళాలు చేయడం.....!

ఇల టివాళ్ళగురించి తను వట్టిండు కోడు.

జలాటి వాళ్ళకు రాజమండ్రిలో ఉన్న విశేషాల గురించి చెప్పిలాభంలేదు అక్కడ... ఆంధ్రసాహిత్యానికి నాంది పలికిన ప్రాంతమది. ఆంధ్రదేశానికి వెన్నెముకలా ఉన్న గోదావరితల్లి ఉన్న ప్రాంతమది. శిక్షరమ్ముక్క రాయాలంటే అపనరమైన కాగితాల్నిచ్చే పేవరో పిలుస్తే, వట్టుపడి! అదే అంటే-ఏమంటారో తెలియకాదా- 'కాగితం ఎలా ఉంటుందో చూపేముందు వలకలు ఎలా ఉంటాయో చెప్పండి. దానికొనం ఏ మార్గాపురమో తీసుకెళ్ళండి ఈ కోలమూకను!' అంటార. ఇలాటిజనాన్ని ఏంచేసి దారి మళ్ళించగలం?

అందర్నీ తలోసారితల్లు కొని తుర్పు తిరిగి దణ్ణంపెట్టకోవాలి తప్ప-గత్యం తరంలేదు.

ఎవరో అంటేనేం, ఏమనుకొంటేనేం- పథకానికి ప్రయాణానికి హెడ్మాస్టరు గారు వచ్చ జెండా ఊపారు.

వని మొదలయింది.
ఎవరెవరు వస్తారో ముందువాళ్ళపేర్లు వేసుకోవటం, డబ్బులు వసూలుచేయటం, తర్వాత స్కూలుతరపు కాగ్యక్రమానికి ఉన్నతాధికారుల ఆనమత తెచ్చుకోవటం, అవతల ఊళ్ళలో అవసరమైన ఏర్పాట్లు చేసుకోవటం....అన్నీ జరిగిపోయాయి.

బస్సుకూడా మాట్లాడేశారు.
బస్సులు బయలుదేరేప్పుడు హెడ్మాస్టరు దగ్గరకొచ్చి అన్నారు- "మూర్తి- చాలా కాలంగా ఉన్న కోరిక నాకు ఇది. వదిమంది పిల్లలతో పదిపూళ్ళ తిరగా

వనమహాత్మ్యం

చదివిన చదువులకు, చేసే ఉద్యోగా
కూ ఏ పొంతనలేని పద్ధతిలో ఎదుగు
రారు ఈ ప్రపంచంలో! ఒకరు నైన్నలో
ట్టా పుచ్చుకొని కూరలషాపు పెడతారు,
మరొకరు యం. ఏ. అయి వీడి వక్కన
శీకొట్టు పెడతారు, మరొకరు తనలాగ
దిగీఎదగని బీచరు ఉద్యోగంలో చేర
రారు. చేరిన రోజున బీచరుగానే ఈ
ఉద్యోగం ఆఖరిరోజు వరకు ఏమాత్రం
దగక బీచరుగానే మిగులుతోంది.

మారే ప్రపంచంలో కూడా మారని
ఉద్యోగాలు కొన్ని అలాగే ఉంటాయి
బోలు!!

-రాజమండ్రి చేరేవరకు ఆ లో చ
లు అలాగే సాగాయి మూర్తికి. ఒక
షయంపై నికడగా ఉండక, ఒక
షయాన్ని గురించి ఏదీ తేలక....

ముందే చేసుకొన్న ఏర్పట్ల ప్రకారం
ల్లలను ఓ హైస్కూలులో దింపాడు
మూర్తి. క్లాసు ఎంతగోం చేసినా

ఇక్కడ మాత్రం అందరూమంచి క్రమ
శిక్షణతోనే ఉన్నారు. ఇదే క్రమశిక్షణ
వీరికి జీవితంలోనూ అలవడితే ఇంక
కొదవ దేనికి ఉండదు. కానీ ఈ చిన్న
పిల్లలు పెరిగి పెద్దయేలోగా ఎన్ని శక్తులు
వీళ్ళ మీద వనిచేసి, వీళ్ళను ఎదేశకు
దింపుతాయో, ఏదిశకు తిప్పు తా యో
ఊహించుకోవటం ఇప్పుడు కష్టం.

హైస్కూల్లో పిల్లల్నిదింపి "జాగ్రత్తగా
ఉండండి" అని ఒక్కటికి వదిలి సార్లు
హెచ్చరించి మరీ గేటుదాటి వచ్చాడు
మూర్తి.

వెళ్ళి-పిల్లల్ని ఎక్కడికి తీసుకెళ్ళా
లని నిర్ణయించు కొన్నాడో అక్కడంతా
తగిన ఏర్పట్లు చేసేందుకు మూర్తి కది
లాడు. పేవరు మిల్లులో వబిక్ రిలేషన్
ఆఫీసర్ తో కలసి, మిల్లులోపలికి వెళ్ళిం
చుకు వచ్చివస్తూ కోరాడు ఆయన వసి
పిల్లల గురించి విసగానే సంతోషంగా
అనుమతించి, కూడా ఒక గైడ్ ను ఏర్పాటు

చేసేందుకు కూడా సిద్ధపడ్డాడు. అలాగే అక్కడే ఉన్న కేంద్ర ప్రభుత్వ పరిశోధనాలయంలో కూడానూ!

అన్నీ అయ్యాయి అనుకుని నిశ్చితంగా గాలి పీల్చుకోగలిగే దైం దొరికింది మూర్తికి.

తీరిగి వచ్చి-గేటులోంచి స్కూల్లోకి వెళ్ళాక -అక్కడ-నరిగ్గా అక్కడే ఉంది ఆదుర్ముహూర్తం ఏదో! ఎక్కడో తెలిసి ప్రాంతంలో ఉండే అతీత శక్తులు ఏవో కొన్ని రాజును ఆవహించినట్లని వింటింది. అందుకే అడిగాడు. దగ్గరగా చేరి, అతి నెమ్మదిగా -

“మాస్టరూ! ఈ ఊళ్ళో గోదావరి ఉంది. కదండీ!”

అవునన్నాడు మూర్తి

“గోదావరి పెద్దనది కదండీ!”

మళ్ళీ అవునన్నాడు మూర్తి

“నే నెప్పుడూ గోదారిచూడలేదండీ!”

“ఈసారి చూద్దవుగానిలే!”

“గోదావరికి అవతల వక్కా ఉండే ఊళ్ళవాళ్ళు ఎలా వెడతారండి? ఈత కొట్టా?”

నవ్వాల్సింది మూర్తికి.

“ఈతకొట్టనక్కర్లేదు. లాంబీలు ఉంటాయి!”

“లాంబీలా? అంటే? -” చిన్నతనపు ప్రశ్నలు. ఓకిగ్గా జవాబు చెప్పేకొద్దీ ప్రశ్నల సంఖ్య పెరుగుతాయే తప్ప తగ్గవు.

“లాంబీలంటే-పడవలాటిది! నౌక, ఓడ, పడవ, లాంబీ, దోనె-ఇలా అన్నీ ఒకరకమైనవే!”

“మరి వేరేదరు వేరైందెందుకుపెట్టారు?”

నిజమే-వేరు వేర్లుఎందుకు? ఇహుశా దాటాల్సినదాన్ని బట్టి కాబోలు! లేక పోతే దీని సైజుబట్టి కాబోలు!!- ఏం చెప్పాలి. ఆలోచిస్తూ ఊణగడిచి, తర్వాత అన్నాడు మూర్తి- “ప్రశ్నకు నమాదానం నువ్వు చెప్పనాకు!”

రాజు తెల్లపోయి చూసి తర్వాత అన్నాడు- “రవాణా సౌకర్యాలు అనే పాఠంలో ఉంటుందేమోనండీ!”

“అదే చదివి చెప్తున్నానే?” అన్నాడు మూర్తి నవ్వుతూ.

“మాస్టరూ, నాకు లాంబీ ఎక్కాలని ఉందండీ!”

నిజమే, వీల్లలకు లాంబీ చూపిస్తే.... మంచి ఆలోచన! తనకు తట్టలేదు అనుకున్నాడు మూర్తి.

“నరే, రేపు పొద్దున్నేవెడదాం, గోదావరికి! అందరినీ సిద్ధంగా ఉండమని చెప్పు!” అన్నాడు మూర్తి.

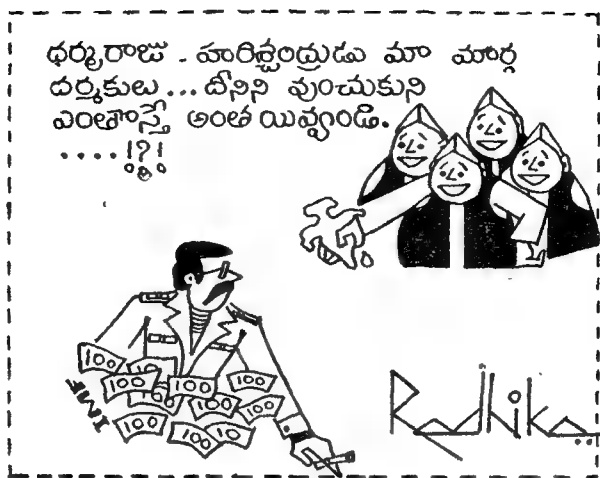
రాజు హుషారుగా వెళ్ళిపోయాడు.

మర్నాడు లాంబీల రేవుకు చేరుకున్నారు కాంట్రాక్ట్ బస్సులో. లాంబీలరేవు ఆరోజు కొంచెం రక్షగానే ఉంది. రైల్వే కం రోడ్ బ్రిడ్జ్ వేశాక లాంబీల రేవు వెలవెలబోతోంది. అందరూ ఊణాలమీద అవతల వైపుకు బస్సుల్లో చేరగలిగే టప్పుడు గుంటసేపువట్టే ఈ లాంబీని ఎవరు ఎక్కుతారు?

అయినా వీల్లలందరినీ లైనులోనుంచో బెట్టి లాంబీకి టికెట్టుకొని ఒక్కొక్కరి లాంబీలోకి ఎక్కించాడు మూర్తి.

లాంబీలో బయటవాళ్ళు ఎక్కారు. లాంబీ కదిలింది.

నీటిని నెమ్మదిగా వెనక్కు తోసు

కొంటూ లాంసీ ముందుకు పోతోంది.

గోదావరి నిండుగా నెమ్మదిగా ప్రవహిస్తోంది. ఎంత చల్లని తల్లి! రాష్ట్రంలో ఈ తల్లి చలవ వల్లే ఎండి గింజల కయి కొంత లోటు తగ్గుతోంది. ఇటు ఈ గోదావరి తల్లి, అటు కృష్ణమ్మ తల్లి లేకుంటే....-మూర్తి ఆలోచనలన్నీ రక రకాలుగా ఉన్నా.

ఇంతలో ఏం జరిగిందో ఏమో- తెలియకనే- ఉన్నట్టుండి లాంచీ లోంచి కేకలు వినిపించాయి. ఎవరో బెబ్బలాడు కోవటమో ఏమో మూర్తికి అర్థంకాలేదు. కొంచెం దృష్టి అటు వైపు మళ్ళించేలోగానే-లాంచీపైనుంచి ఎవరో ఉన్నట్టుండి నీళ్ళలోకి దూకారు.

"లాంచీ మునిగి పోతోంది రోయ్!" -ఎవరో కేకేసారు.

వెంటనే పెద్ద పెట్టున గోల, కేకలు- లాంచీ అంతా ఒక వక్కకు ఒరిగి పోతున్నట్టుంది.

-ఆబెబ్బతో అందరూ రెండో వక్కకు పరిగెట్టారు.

ఈసారి లాంచీ రెండో వైపుకు తిరిగింది.

కేకలు, గోల, గగ్గోలు-వెడబొబ్బలు. ఆ కేకలన్నిటినీ కంబోలు చేసే దు కన్నట్టుగా లాంచీ ఒక్కసారిగా తిరగబడింది.

—గోదారి షణం కిందటి వరకు నెమ్మదిగా ఉన్న తల్లి-ఇప్పుడు అలలాగా అతగా లాంచీలోకి దూసుకొచ్చేసింది.

ఏం జరిగిందని ఆలోచించే తోపునే...

—అంతా జరిగి పోయింది!!!

తల మునకలుగా నీళ్ళు - ఊపిరి పీల్చు కోవటానికి వీలేనంతగా నీళ్ళు ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తుండగా-మూర్తికి ఉన్నట్టుండి పిల్లల సంగతి గుర్తొచ్చింది. గుండెలవినీ పోయాయి అతనికి.

—ఏమైపోయారు వాళ్ళంతా? ఒక్కసారి తెలివి తెచ్చుకొని. అటూ

ఇటూ చూశాడు

కేకలతో, వరగులతో - బతకాలనే
తావత్రయంతో, బయట వడాలనే ఆకాం
క్షతో - ఒడ్డుచేరాలనే తొందరతో - జీ
తంమీద ఆశ అందరిలోనూ కనిపిస్తోంది

ఎవరి చేతనయినట్లు ఎటు తమ తమ
ప్రయత్నాలు చేసుకొంటూ రు.

— మూర్తి ఒక్కసారి నీళ్లలోకి
మునిగి మళ్ళీ లెచాడు కొండంత ఆశతో
పైకి చెప్పలేనంత నమ్మకంతో - నబడని
దేవుళ్ళ మీగ నమ్మకంతో, కనిపించే
వనిపావని మీద నమ్మకంతో చేతికి
అందిన వాళ్ళను చేతికి అంటున్న ఒడ్డున
పడేయాలనే ఆకాంక్షతో

ఒకరు - ఇద్దరూ పిల్లల్ని పట్టుకొన్నాడు.
మూర్తి వాళ్ళకు దొరక్కుండా వాళ్లు
చేతిలోంచి జారిపోకుండా లక్కొచ్చి
ఒడ్డునపడేశాడు

మొదటిసారి ఒడ్డున చేరిన మూర్తి
ఒక్కసారి గోదావరికి సీమాశాసనం. క్షణం
క్రితం తల్లిలా లాలిస్తోందన్న కొన్న నది
ఈ క్షణంలో కోపంతో బునలుకొడుతు
నట్లుంది. కోరలు చూపి అలలుపైకెత్తి
అంకినవార్ని అందుకోవాలనే ఆశగా ఉన్న
టుంది. నది నీళ్ళల్లోంచి పైకి లేస్తున్న
చేతులు, కొట్టుకొంటున్న పిల్లలు

మూర్తి మళ్ళీ నీళ్లలోకి దూకాడ.
బప్పు ఆగింది ఎందుకో మూర్తి ఆలో
చనలూ తెగిపోయాయి. ఉన్నట్టుండి
గతంలోంచి వర్తమానంలోకి వడ్డాడు.

బప్పు డ్రైవరు కిందకుగిగి ఎవరో
ఏదో అంటున్నాడు. తొంగిచూస్తే బండి
ఏదో ఆడ్డాగొన్నట్లుగా ఉంది వాటితో
కాబోలు ఈ తగవు!!

తగవుంటే భయంవేసింది మూర్తికి

ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాక - అనల అపు
డుంటుంది కదా! మొత్తం వద్దాల్సిన
మంచి లెక్క లెచీకుండా పోయారు
కొందరు బతికినా సీరనంతో చావును
అనుభవిస్తూ ఉన్నరు - తను ?

తన నంగతి చెప్పనే ఆకర్షిస్తేదు.

అనుకోకుండా తలకెత్తుకొన్న వ్యవ
హారం ఎదురు లొగింది

కుముద ఏమంటుంది? - 'ఇందుకే
మేం వద్దన్నాం - విచారకాదా!' అంటుంది
కాబోలు!!

కాకపోతే ఇంతక్రిత మే అన్నట్లుగా
“చూసే ఏలా భయని, ఏకంగా గోదారిలో
లింపి మరీ ఎవ్వరుకదా!” అంటుందేమో!

ఏమన్నా - జరగాల్సినది తన చేతుల
మీదుగా జరిగింది ఇప్పటికే ఈ వార్త
అంచెలంచలుగా ఊరు చేరిఉంటుంది. బట్టి
బట్టికట్టిన వాళ్ళను వాళ్ళ వాళ్ళకు అప్ప
జెప్పలే ఆ తర్వాత ఇంకేమైనా మిగి
లితే, దాన్ని గురించి ఆలోచించవచ్చు.

కానీ -

ఆలోచించేందుకు ఏమైనా మిగులు
తోందా?

మొదడంతా - రేపటిజీపితంలా, ఇన్నాళ్ల
ఒంటరి బతుకులా - భూన్యంగా ఉంది.

ఎవరికి ఏం చెప్పాలో ఎలా చెప్పాలో
కూడా అర్థంకాని స్థితిలో

నర్మగావం చేరింది బప్పు

స్కూలు దగ్గరికి అప్పటికే కొందరు
చేరారు అంటే ఈ వార్త అప్పటికే
నేరిందన్నమాట ఈ ఊరు!!

ఖాళీ బస్సులోంచి ఒకరొకరుగా
దిగ రవిల్లలు. ఒక్కొక్కరు దిగుతోంటే

■ తల్లిదండ్రుల ఆనందం చెప్పలేనంతగా ము4ంమీద కనిపిస్తోంది. 'అ దృష్ట వంతులం!' అనే ఖావన వాళ్ళలోంచి దర్శనం ఇస్తోంది.

"మాబాబు ఏడండీ!..." "మావీలాడు రాలేదే?" "శివంరాలేదా?" - "మిగిలిన వాళ్ళు ఏరండీ?" - రకరకాల ప్రశ్నలు మొదలయ్యాయి.

ఒక్కసారి అందర్ని ఎదుర్కోవటం కష్టం-విషయం విన్న హెడ్మాస్టరు వచ్చి ముందు మూర్తిని వెళ్ళిపోమన్నారు. "ఇక్కడ ఉంటే నీకు చాలా కష్టం! ఎవరెలా ప్రవర్తిస్తారో చెప్పటం కష్టం! ముందు సువ్వు వెళ్ళిపో మూర్తి!" అన్నారాయన.

"వెళ్ళిపోతే.....!" అనిపించింది మూర్తికి ఇంకా కానీ....తనవల్లజరిగిన పొరబాటుకాదని. ప్రమాదం - ప్రమాద

వశాత్తు జరిగింది. తను ఏ రకంగా బాధ్యుడు! అందుకే వెళ్ళననిచెప్తూ ఉండి పోయాడు.

"ఇంకా కొందరు దొరికే అవకాశాలు ఉన్నాయండీ! ఆ కంప్యూటర్ కోందరు తప్పిపోయి ఉంటారు. మరి కొందరు ఇంకోరితో వెళ్ళిపోయి ఉంటారు!...."

"మరికొందరు చచ్చిపోయిఉంటారు! కదండీ" అన్నారెవరో - మూర్తికి భయం వేసింది ఆ కంఠస్వరానికి.

అటు తిరిగాడు -వట్టాభి అంటున్నాడు ఆ మాట! వట్టాభి ఉద్దరు కొడుకులూ తనతో వచ్చారు కానీ అరిగి వచ్చేటప్పుడు తాను కనీసం ఒకడైనా - వెనక్కు తేలేకపోయాడు. ఎంత ప్రయత్నించాడు. తాను, కానీ....

ఎవరూ సాయం చేయకపోయారు వట్టాభి నుడుటిపీద గీతల్ని వంకర

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే! స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోడ్

75 సంవత్సరములకు పైగా సుఖజీవనమునకు లోడ్ టానిక్ ను వాడని స్త్రీలు ఎంతలో!

ఉచిత వైద్య పరిపాటు ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన చిరానమునకు ఈ టానిక్ ను పూర్తిచేసి మీ జాబితా కంపెండ్.

----- ✂ -----
 పేరు: _____
 చిరానము: _____
 PIN: _____

కేసరి కుటీరం ప్రైవేటు లిమిటెడ్

హైదరాబాద్, మద్రాసు-4

వినియోగం: కిరానాను జనరల్ స్టోర్స్ లోనివినియోగం - పరిశుభ్రంగా

తీసేందుకు! తన వ్రయత్నాలు విఫలమైనాయి.

“అదికాదండీ!....” న చ్చ చెప్పబోయాడు మూర్తి.

“నచ్చచెప్పటం దేనికండీ! సరిగ్గా చెప్పండి. మా బాబులు ఇద్దరూ - ఇద్దరి కిద్దరూ గోదారిపాలయిపోయారా?”

—నూటిగా ప్రశ్న.

మూర్తికి భయం వేసింది అతనూటిగా అతను వేసిన ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పాలంటే!

కానీ....

నేను....నా చేతనైనంత ప్రయత్నించా నండీ!...” మూటలా వేర్చుకొంటూ అన్నాడు మూర్తి.

బాగా చెప్పారు! మీచేతనైనంత ప్రయత్నించి, మీవిల్లాడిని రక్షించుకోగలిగాను!”

మూర్తి మనసొక సారి వణికింది.

అంటే....!-?

“బ్బె, అది కాదండీ!....!”

ప. పట్టభిగారూ, మీరు పొరవడు తురు!-” కలిపించుకొంటూ అన్నాడు హెడ్మ్యాస్టర్ గారు.

పొరబడటం కాదండీ, అది జీవిత సహజం! ఏ ప్రాణికైనా ముందు తన వారిని రక్షించుకోవాలనే తపన ఉండితీరుతుంది! మూర్తిలోనూ అంతే!” పట్టభిగారు కఠినం తీవ్రంగా ఆకంఠంతో బాధ ఉంది. అని అప్పుకొన్నా ఆగడం లేదు అందుకే స్పష్టంగా మాటలలోంచి కూడా ఆ బాధ బయటపడలేదు.

మూర్తికి జరిగినదేంగతి గర్తించింది -ఎక్కడ ఉంటే ఆ వ్రయత్నం తన చేతల్లో! పొరపాటునైనా తన చెళ్ళనే రక్షించుకోవాలనుకోలేదే! ఎవరు చేతికి

అందితే వారిని లాగి బయట వదేశాడే తప్ప....

బయట వడ్డవారిలో తనకేళవుడు ఉండటం యాదృచ్ఛికం!!

—ఎవరికి చెప్పాలి ఆసంగతి! ఎలా చెప్తే నమ్ముతారు అవిషయం!

నిజాన్నీ చెప్తే, నమ్మక పోతే....నిజానికి నిజాన్ని నమ్మక పోవటం కన్నా నిజానికి లోకం చెయ్యగలిగే అవమానం లేదు.

ఒక్కసారి నిజం కూడా తనను తాను రక్షించుకోలేక పోతుంది కాబోలు! నిలకడ వీధి తేలాల్సిన నిజం క్షణాల మీద ఎలా తేలుతుంది?

కానీ- ఈనిజం ఇలా నిజంగా చలామణి అయ్యే అవకాశం లేకుండానే పోతుంది కాబోలు!!

-మూర్తికి తల కొద్దేసినట్టు ఉంది. బాధ. గుండెల్లో రంపపు కోత. ఎక్కడెక్కడో మూల మూల నుంచి నిన్న హాయక చేతకానితనం.

తలవంచుకుని పచ్చేశాడు మూర్తి. ఏం చేస్తే నమ్ముతారు ఈ నిజాన్ని! ఏం చేస్తే తాను చేసింది సరైనది ఒప్పుకొంటారు?!

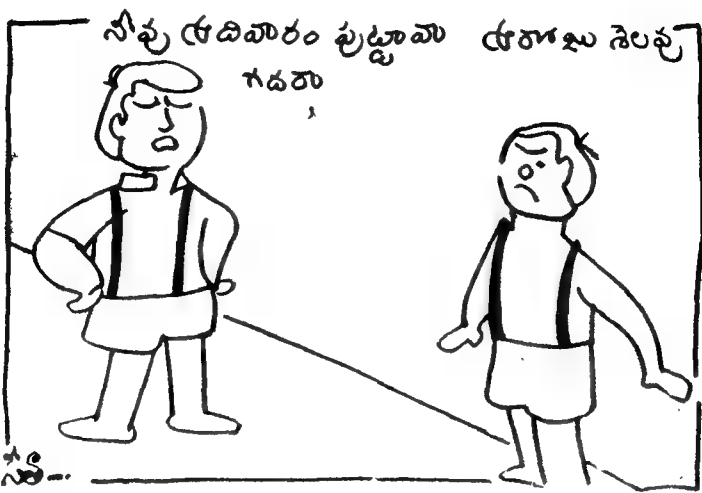
ఇందికి వచ్చి, తోచనతో తల మునకలై....

అఖరికి....

“కేళవా!” అని కేళేశాడు మూర్తి. కేళవు వచ్చి లొడ్డాడు చెప్పండి” అంటు

మూర్తి ఓ కాగితం వీధి నాలుగు వాక్యాలు బరచరా రాసి ఇచ్చాడు ఇది తీసుకెళ్ళి పట్టభిగారింట్లో ఇయ్యి!” అన్నాడు.

కేళవుడు సరేనంటూ కదిలాడు.

అక్కడ.... కేశవుడు ఆ ఉత్తరం పట్టాభి ఇంట్లో ఇస్తాడు. పట్టాభి ఆ ఉత్తరం విప్పతాడు. అందులో- 'మీరు నన్ను నమ్మలేదు. నేను ఏ ఆలోచన లేకుండా చేసినవనిగి దురాలోచనను, స్వాధ్యాన్ని అంటగట్టారు. ఆ క్షణంలో నాకు చేతికి అందిన వాడినే బయటకు తెచ్చాను. కానీ ఎంచి కాదు, మావాడని వెతికి కాదు! ఆ క్షణాలు అలాటివి. నా వరాయి అనే ఆలోచననే రానివ్వవు. పోసీండి, మీరెలాగు నా మాట నమ్మక పోవచ్చు. కానీ మీరు ఇద్దరు పిల్లల్ని పోగొట్టుకొన్నారు. కాదనను నావల్లనే జరిగిందనకొన్నారు మీరు. అదీ తప్ప నను. కానీ అడుకొనే క్షణాల్లో, అడుకో వాల్సినక్షణాల్లో మానఃత్వం ఎలా న్యవర భేదాల్ని మృప్తిపొందుతో మీకు అనుభవం లోకి తెస్తాను! మీకు మీ పిల్లల్ని ఎలా గై నా తెచ్చి ఇవ్వలేను. ఇకపై బతికి నంత కాలమూ ఈ నిం మోస్తూ బతక

లేను. అందుకే ఈ రెండు నమన్యలకూ ఒకే పరిష్కారంగా- నా కేశవుడిని మీకు అప్పగించి వెడ్తున్నాను. నేనూ గోదావరి లోనే ము ని గా ననకొండి...." అని ఉంటుంది ఆ ఉత్తరం చదివిన పట్టాభి నివ్వెరపోయి, తర్వాత తేరుకొని, తన ఇంటికి వరుగున వస్తాడు. కానీ అప్పటికి తాను ఎక్కడ ఉంటాడు? - ఎక్కడో తెలిసి ఆ గమ్యానికి చేరటానికి కదా ఈ ప్రయాణం.

అనుకుంటూ మూర్తి లేచి తలుపు గడియ వేశాడు.

తర్వాత శవలాగ ఇంటి మధ్యకు నడిచాడు.

ఒకసారి ఇంటిదూలంకేసి చూశాడు. కనిపిస్తున్న దూలాన్ని చాటి, ఆపైన ఉన్న కప్పునుచాటి, ఆ కళ్ళు ఏదో గమ్యాన్ని వెతుకుతున్నాయి. అతనికి- క్షణంనేపు గోదావరి తనను ఆహ్వానిస్తూ పిలిచినట్లుగా కనిపించింది.

నీతియక ప్రవేశము

అరెకపూడి (కోడూరి) కౌసల్యదేవీ రామకృష్ణ

(జరిగినది)

చెల్లెలు ప్రేమతో ఇచ్చిన ఓంగరాన్ని గర్వంతో చిన్నచూపు చూసింది శశి వకుళకి జ్వరం తగిలిన నందర్యంలో శ్రీమంత్ చేసిన సేవ, హసీమాన్ ప్లాన్ వకుళకి జీవితంమీద ధైర్యాన్నిచ్చాయి అక్కడ మహేష్ నిజన్వరూపం తెరజూరి నట్టు బయటపడుతోంది ఇంటికి నరిగా రాకపోడం అమ్మయిలతో స్నేహం, అడిగినందుకు శశికి చీవాట్లు బెదిరింపు షాక్ తగిలినంతయింది అత్తగారు తనని నిర్లక్ష్యంగా చూడడంతోటి

- ఇక చదవండి -

అదేమిదే? తోవలికి రావూ?

లేదక్కా, చెబుతున్నానుగా ఇక్కడే ముప్పావు గంట అయిపోయిందని! శ్రీమంత్ బజారులో నాకోసం ఎదురు చూస్తుంటాడు తను ఆపీసునంది నెలవు అప్పులు చేసి అదే బజారుకు వస్తానన్నాడు నన్ను నరిగా తొమ్మిదిన్నరకు బట్టల షాపులో వుండమంటే ఇక్కడే వదిలిపోయింది

అరె!" నొచ్చుకుంది శశిరేఖ ఆ నౌకరు దరిద్రుడు నాకిప్పుడే చెప్పాడు సీవు వచ్చినట్టు ఏమనుకోకు!

ఛ, అవేం మాటలు? వెళ్తాను

అలా చిక్కినట్లన్నావేమిటి?"

నవ్వింది వకుళ నీ పెండ్లివాటినండి జ్వరమే నాకు నిన్ను తగ్గింది వెళ్తున్నాను

కినుచూపు మేరవరకూ చెల్లెలిని చూచి వెనడిరిగిన శశిరేఖ, పైన నవ్వులు విని తలెత్తి చూసింది.

తోడికోడక్కడ!

వారి ఐశ్వర్యమంతా శరీరంమీదనే వున్నట్లున్నది అలంకరణ ఒక్కొక్కరిదీ!

వారి నవ్వులు తనగుంచేసేని గ్రహించిన శశిరేఖ ఉడికిపోయింది.

ఎకావికిన మేడమీదకు వెళ్ళింది.

“అమ్మ మీ చెల్లెలే నిజంగా? పెండ్లిలో చూసి ఎవరైనా దూరపు బంధువు లేమో అనుకున్నారే!”

తోడికోడక్క గర్వపు మాటలకు నమాధానంకూడా ఈయలేదు శశిరేఖ.

ఆ ప్రక్కనే సోఫాలో కుషన్స్ నరిజేస్తూన్న నౌకరును చూచి ఉగ్రురాలై పోయింది శశి.

“ఒరేయ్, నాకోసం ఎవరూ వచ్చినా వెంటనే వచ్చి చెప్పాలి. మా చెల్లెలు వచ్చిన గంటతర్వాతనట్రా నీవు నాకు చెప్పేది?”

వాడు ఏమాత్రం బెదురు లేకుండా సగర్వంగా నిలబడి చెప్పాడు:

“ఎవరికోసం ఎవరు వచ్చినా ముందు పెద్దమ్మగారికి, అయ్యగారికి చెప్పి, వారు చెప్పమంటేనే మీకు చెప్పాలి. పెద్దమ్మగారు ఆటయానికి పూజలోవున్నారు. ఆదయ్యక చెప్పి మీకాడికొచ్చేనరికి ఆటనెమైపోయింది. నా తప్పేం లేదు.” అనేసి నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోయాడు.

“నా విషయంలో అదేం పనికిరాదు. వెంటనే వచ్చి చెప్తుంటు, తెలిసిందా?”

అని ఒక గావుకేసి పెట్టి, కోపంగా తన గదివేపు నడిచిన శశిరేఖనే నఖశిఖ వర్ణంతం తీక్షణంగా చూస్తూ కూర్చున్నది అత్తగారు శశిరేఖ గుండగగరనే.

అమ్మను నరకుజేయక గదిలోనికి పోబోయిన శశి ముఖం గుమ్మానికి ఢీకొన్నది.

తలుపులకు తాళం!

తాళం చూచినందువల్లనో, తలకు తగిలిన బెబ్బవలనో తల ఎరిగినట్లే అయ్యింది. తేరుకుని చూచేసరికి గంభీరంగా హేళనగా చూస్తోంది అత్తగారు స్థిరంగా సోఫాలో మరింత నర్దుకు కూర్చుని,

“బయటివాళ్ళెవరూ లోనికి రాకూడదని తాళం వేయించాను. వెళ్ళిపోయిందా ఆ వచ్చిన వీల్?”

“వీల్లకాదు. నా చెల్లెలు”

“ఏంపని యిక్కడ?”

“ఏం మీ చెల్లెలప్పుడూ మీయింటికి రాదా? లేకపోతే మీకు చెల్లెళ్ళే లేరా?”

“అవుజెయ్యి,” తర్జని చూపి బెసిరింపు న్వరంతో అన్నది పెద్దామ్మ.

“ఈ తలబిరుసు మాటలకు యిక్కడ తావులేదు. చెప్పినట్టు వినడమే!

మరో విషయం-నిన్నగాక మొన్న వచ్చినదానవు-ఈ యింట్లో ఎప్పటినుండో వుంటాన్న నౌకర్లు వాళ్ళు. వాళ్ళమీద ఎప్పుడూ అధికారంగా మాట్లాడకు. నా మాటలనూ నన్ను నిర్లక్ష్యం చేశావంటే ఈ గదికే కాదు-వీధిగేటుకే తాళం వేస్తాం. తెలుసుకో. నీవు కొత్తదానవు గనుక-తెలియదు గనుక ఈసారికి ఊమిస్తున్నాను”

తాళం తీసి వెళ్ళిపోయింది,

నివ్వు తొక్కిన కో చందంగా వున్నది శశిరేఖ పరిస్థితి.

కోతికి చిండులు వేయడానికి చెట్టుచేమలైనా వుంటాయి; ఆంక్షలు లేకుండా ఇండ్లకప్పులూ, గోడలూ ఎక్కి గంతులు వేయగలదు, చేతికందినవన్నీ కోసి నాశనం చేయగలదు. కానీ తనకు అడుగు తీసి అడుగు వేయడానికి, అవసరమైన ప్రాణవాయువు పీల్చుకోవటానికి కూడ ఎన్ని ఆంక్షలూ తెలుసుకున్న శశిరేఖ పరిస్థితి వర్జనాతీతం.

మధ్యాహ్నం రెండుగంటల సమయంలో ఫోన్ మ్రోగడంతో అదరివడి కూర్చున్న తావునుండి లేచింది శశిరేఖ.

ఏమిటి? ఉదయంనుండి యంతవరకూ తాను ఇలాగే కూర్చున్నదా?

“ఏం శశి? బజారుకు వస్తావా? కారు వంపనా?” మహేష్ అడుగుతున్నాడు ఫోన్లో.

“ఏం చెప్పాలి?” అలోచిస్తోంది శశిరేఖ.

“యూ నిల్లి గర్. జీవితాన్ని సంతోషంగా గడుపు ఎక్కువ అలోచించకు ఓ గంటలో నేనే వస్తాను. గెడ్ రెడీ మై డాకింగ్!”

శశిరేఖ సమాధానం వినకనే ఫోన్ పెట్టేశాడు.

ఔను. సమాధానం వేరే ఏముంటుంది గనుక? ముందే అష్టదిగ్బంధనం చేసి వివాహం చేసుకున్నాడు; అతడిమాట వినడంకన్నా శశికి మరో గతి లేదని అతడికి నిశ్చయంగా తెలుసు

“వకుళ అంతా గ్రహించే వుంటుంది. తన అక్కను చూడడానికి తాను నేరుగా లోనికి పోను వీలులేని యింట అక్కస్థితి ఏమిటో బాగా అవగాహన అయ్యేవుంటుంది. ఈసారికి అంతా శ్రీమంత్కు చెప్పివుంటుంది కూడా! అతడేమని భావించుతాడు?”

శ్రీమంత్ తలవుతో నిటారుగా అయ్యింది శశి. మందకొడిగా వున్న ఆమె మనసు నెవరో ముల్లుగర్రతో పొడిచినట్లే అయ్యింది. కనీసం శ్రీమంత్ దృష్టిలో ఎగతాళి కాకుండా వుండేందుకైతే తాను ఈ మేడివండు సంసారాన్ని సాగించాలి.

“కాల క్రమాన మహేష్లో మార్పు తెవాలి! ఈ చిట పటలు ఎంత కాలం గనుక! వేరే వెళ్ళి పోతే తామిరువురే చిలుకా గోర్వంకల మాదిరి-ఎవరి గోలాలేని ఎత్తైన స్వర్గంలో విహరించుతాం!”

ఒక విధమైన ఆత్మ వంచనతో మనస్సునూ, అభిమానాన్నీ జోకొట్టి, ముస్తా

రెండు చక్కెరలను పైగా తమ రుసులతో పాఠకులను ఉద్దేశించి పంపిస్తాము.

ప్రత్యేక రుసులతో శ్రీమతి ఆరికలూరి (కొండ్లూరి) కృష్ణారావు దేవి రుసుల

చెట్టు-బాంబు	6.00	బొంబావనం	7.50	పచ్చిపప్పు	12.00
విక్ర	6.00	చిట్టచిపావళి	7.50	చేయ్యకావం	6.00
గుడ్డం	10.00	కల్లవీడ్డం	6.00	అన్నపానం	6.00
చిలలు-చిల్లాలు	12.00	చిక్కు	6.00	చాపకాగితం	6.00
పూజాకాగితం	15.00	చక్కెర	20.00	సప్తాహం	6.00
గుడ్డం	10.00	పంపులీడ్డం	12.00	చుట్ట	6.00
కట్ట	6.00	కొత్తకాగితం	12.00	చుట్ట	6.00
గుడ్డం	12.00	బాంబావనం	10.00	చుట్ట	6.00

వివాదానికి బాధ పడకుండా - ప్రకటనలకు
 ప్రకటన 2 రోజులకు 1 రూపాయి ప్రకటన 10
 పంపిస్తాము - ప్రకటనలకు V P పాపం పంపిస్తాము.

ప్రత్యేక రుసులతో శ్రీమతి ఆరికలూరి (కొండ్లూరి) కృష్ణారావు దేవి రుసుల

బుకు ఉపక్రమించింది.

నుడిగాలిలా ప్రవేశించాడు మహేష్

“ఏమిటి నువ్వు భోజనం చేయలేదా?”

■ ప్రశ్నతో ఆప్యాయత లేని అధికారమే ధ్వనించేది. “ఎందుకు చేయలేదు?”
రెట్టించాడు

“మఱచే పోయాను” అన్నదీ శశిరేఖ మేజాపై మూత పెట్టబడి వున్న భోజనపు వశ్యేన్ని చూస్తూ “ఎవరు తెచ్చి ఇక్కడంచారో నేను చూడనే లేదు.” అన్నది తిరిగి

“ఏం అంత వరాకు! ఎందుకంత నెన్సిటివ్ గా మారావు మాయింటి కొచ్చిన దగ్గర్నుంచీ?” దుస్తులు మార్చుకొంటూ అడిగాడు.

“మా ఇల్లు!”

వ్యంగ్యంగా, సవనవ్యంగా విన్పించిందా వదం శశికి.

“ఇక్కడ జరుగుతున్న వాటికి నిజంగా మతి పోతోంది తెలుసా?” అన్నది కొవంగా.

“ఏమైంది? ఏం జరిగింది?”

“మా వుద్దంటి వారు అడ్డమైన వాళ్ళునట! వారు ఈ గదులలోనికి రానే కూడని తాళం కూడా పెట్టారు మీ అమ్మగారు! ఇవెవరు నమోదగలరు?”

“ఎవరోచ్చారు?”

“వకుళ! దానిని పోర్టికోలోనే నిలబెట్టి మాట్లాడి వంపించాను. గతిమాలిన దానిలాగా!”

నిర్ధాంతపోయినట్లు చూచిన మహేష్ అంతలోనే తేరుకున్నాడు!

“చిన్న విషయాలు పెద్దవిగా తీసుకోకు, నేను చెప్తానగా వాళ్ళకు! తెలియక ఆలా చెసివుంటారు!”

నొకరును అప్పటికప్పుడు విలిచి చెప్పాడు “శశికోనం ఎవరై నా ఆడవారు వస్తే అభ్యంతర పెట్టకండి”

“వాడిక్కాదు చెప్పాల్సింది మీ అమ్మకు!” అంటూ ఖన్నున లేచింది శశి!

“ఆడవాళ్ళేమిటి- నుగవాళ్ళేమిటి- ఎవరై నా వస్తారు. మీ ఎవరి ఆకాంక్షలూ నాకు అవసరం లేదు”.

“అవసరం వుంది! అంతే!” ఖచ్చితంగా పొగరుగా అన్నాడు మహేష్!

“వద, చెయ్యలేదు. అవతలి నాకోనం ఎందరో కాచుకూచున్నారు”

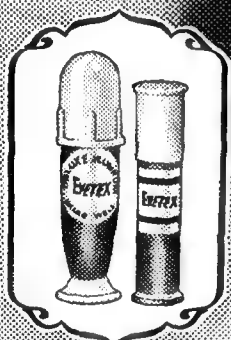
బీర్వానుండి డబ్బు కట్టలుతీసి బ్రిఫ్ కేస్ లో నింపుకొంటూనే వదివడిగా బయటకు నడిచాడు. “కమాన్” అంటూ, అంతలో మరలా వెనక్కువచ్చి ఏదో జ్ఞప్తి వచ్చినట్టు శశిని నఖలిఖ వ్యంగ్యంతం వరీక్షగా చూశాడు.

“ఛీ! ఆ చీరతో వస్తావా?”

మంగళకరమైన వెన్నెల మోమును
మెరుగు పరచటానికి

బాటెక్స్
మాట్ ఫిస్చ్ ట్రీలకం

దీనివలనా వాగ్విక యువకులు కొర దలచిన అలెక్స్
రకం నాగిమణుల పైపు విధానాన్ని అద్భుత
సాంద్ర్యాన్ని ప్రసక్తులు చేపట్టడమే కుర్చుకుంటున్న
14 రంగులతో నిమగ్నమవుతున్నా. కొద్దియే
వధానంలో తిరుగుచేయడం అలెక్స్ రకం
సర్వాంగ విజయంక పొందేయ కలుగజేయును

బాటెక్స్
సో సువర్ణరమణీయం
సర్వాంగ విజయం
ఉన్నదమే మౌనం

అవనిల్ బాటెక్స్
బెంగళూరు 500013

జి.ఎస్.ఆర్. బాటెక్స్, బెంగళూరు

“దీనికేం? రెండవేల రూపాయల షీర్!” రోషంగా అన్నది.

“అది మా స్టేట్స్ ముందు దిగదుడుపు!” అంటూ ఖీర్యా తెరచి తన కిష్టమైన నీర తీశాడు.

“అబ్బ. మరి అంత పెద్ద నీర బజారు కెందుకు?”

“అవనరం గనుకనేనా ఖరీదైన స్నేహితులంతా వస్తారు.”

“బజారుకా? స్నేహితులెందుకు?”

“చూస్తావుగా? ముందు కట్టుకునిరా”.

“నాకా రంగు ఇష్టంలేదు.”

“దాని రంగూ, ఖరీదూ నాకు చాలా ఇష్టం! అది నాల్గవేలనీర, మహేష్ శ్రీమతి-రాజభూషణంగారి కోడలు కట్టవల్సిన నీర!”

బయటకు నడిచాడు బాబాలుగదలి. మార్గాంతర మేమున్నది గనుక? కోరలు పీకిన పాము చందంగా వున్నది శశి సీతి.

“మనం ఆ దురి ఎదుటా నవ్వుతూ వుండాలి! నూతన దంపతులం! ఆమాడ ముఖం కాస్త మార్పు!” అన్నాడు కారును బజారులో ఒక దుకాణం ముంగిట ఆవుతూ.

ఆ ఊరికల్లా పేరెన్నికగన్న బంగారు వెండి నగల దుకాణంఅది! అప్పటికే వచ్చివున్న కుమార్ నూ అతడి శ్రీమతిని, మరో పెద్ద ఉద్యోగిని అతడి భార్యనూ శశి గుర్తించగలిగింది.

వరస్పరాజువాదాలు అయ్యి అందరూ లోనికి నడిచారు.

“హే! ఈ నీర ఎంతబాగుంది! మీ అందం రెట్టింపు అయ్యింది!” అన్నది శ్రీమతి కూమార్ శశిని, అంతవరకూ అనుభవించుతున్న; మానసిక మధన అంతా మయమై శశి మనస్సు మత్తిల్లింది.

“తనకెంత గుర్తింపు నలురిలో!”

“మీ వెడలోని హారంలో ముత్యాలు చాలా విలవైన వనుకుంటాను?”

మరొకామె ఆరాగా అడిగింది.

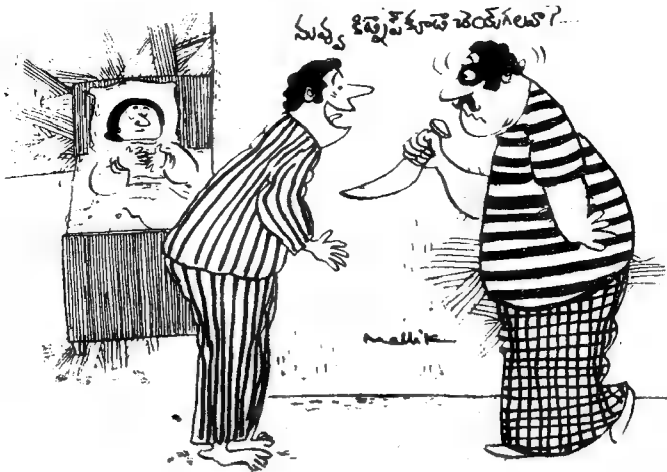
అందుకు సమాధానం మహేష్ చెప్పాడు.

“హ్యూర్! అది బాంబే నుండి తెచ్చాను. మీకు నచ్చితే తీసుకోండి. మేం మఱలా చేయించుకుంటాము.”

“ఓ! థాంక్స్” అన్నదామె, ఆమె భర్త నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

అలా మాట్లాడుతూనే ఆ యిద్దరు స్త్రీలూ అక్కడి ఖరీదైనా నగల నెట్టు వరిశించుతున్నారు. ఓవంక చలోక్తులు విసురు కుంటానే వురుపులు కూడా నెలె ష్చన్ లో పాల్గొంటున్నారు. దుకాణం వారు అతి మర్యాద వినయాలు ఒలికించుతూ ఓవిగ్గా అన్నీ చూపుతున్నారు. శశిరేఖకు ఏమీ అర్థం కావడం లేదు.

నిన్నగాక మొన్ననే కదా అటు అత్తింటి వారూ, ఇటు వుట్టింటివారూ పోటీలు

వడి రకరకాల నగలు యిచ్చారు తనకు వివాహ సందర్భంలో! మరి మఱలా ఈ నగలేమిటి? మహేష్ చాలా డబ్బు తెచ్చివున్నాడు బ్రిష్ కేసులో.

మఱలా అతడూ, అతడి స్నేహితులూ కలసి తనకు మరిన్ని నగలు బహుమానంగా యిస్తున్నారనుకుని ఆశపడింది లోలోన. ఆ ఆశతో అవమానాలన్నీ మఱచి, అతి ఉత్సాహంగా నవ్వుతూ త్రుళ్ళుతూ మాట్లాడ సాగింది మిగిలిన వారితో.

ఒక్క నెక్లెస్, రెండేసి జతల గాజులూ తీశారు ఆ ఇద్దరు స్త్రీలూ, ఆ ఖరీదు మొత్తం యాభై అరువేలూ మహేష్ చెల్లించాడు. ఇట్లు తన పేరున తీసుకుంటూ,

కొన్న నగలను అప్పటికప్పుడే ధరించుతూ, “బట్టల కొట్టుకు వెళ్దాం” అన్నది మినెన్ కుమార్.

“మీరు మెచ్చే బట్టలు, మీరు ఊహించినంత గొప్పవి — రేపు ఉదయం వది గంటలకు మీ బంగళాను జేరుతాయి. ఇప్పుడు మాత్రం హోటల్ కు వెళ్దాం, టేబుల్ మన కోసం నిన్ననే రిజర్వ్ చేయించాను.” అని అతి వినయంగా కొద్దిగా వంగి అనునయంగా మనవి చేశాడు మహేష్ ఆమెకు.

ఆమె వదనం విప్పారించి; మహేష్ ప్రతిపాదనను ఆమోదించింది ఆహ్లాదంగా.

“ఈరోజు స్పెషల్ డ్యాన్సుప్రోగ్రాం వున్నది. హోటల్ ప్రొప్రైటర్ మా మిత్రుడేలేండి!” అన్నాడు మహేష్. కుమార్ నవ్వుతూ మహేష్ జబ్బుచరిచాడు.

“కుబేరుడవు! నీ మిత్రులు కాని వారెవరులే మహానభావా ఈ రాష్ట్రంలో!”

మహేష్ గర్వంగా బై నర్దుకుంటూ శశిశేఖ వైపు చూశాడు.

ఆమె మాత్రం అంతా అయోమయంగా చూస్తూ వింటోంది.

“పాపం మీ శశికి అంతా శ్రాత, ఏమీ మాట్లాడటంలేదు!” అని నవ్వింది రెండవ శ్రీ

మహేష్ వసి రాని నవ్వు నవ్వి ఒక్కసారి తీక్షణంగా చూచాడు భార్యను. అటు తిరిగి ఆమెతో అన్నాడు! “అదేలేదు రోహిణిగారూ! మా శశి చాలా ఫార్వర్డ్! పెండ్లి ఇప్పుడైంది కానీ, మేం ఏనాటి నుండో భార్యాభర్తలం! ఎటొచ్చి-మీరేమో అడ్మినిస్ట్రేటివ్ అఫీసర్ గారి భార్య! ఆమెగారేమో ప్రాజెక్టు ఇన్ ఛార్జ్ గారి భార్య! అంచేత మీ హోదాలకు కాస్త జంకుతోంది శశి అంటే!”

రోహిణి, శ్రీమతి కమార్ వడివడి నవ్వారు. లజ్జా హీనంగా పురుషులు శృతి కలిపారు.

“అబ్బ! అంత చాక చాకంగా ధైర్యంగా మహేష్ ను స్వంతం చేసుకున్నా గంటే అఖండలేనే శశిగారూ మీరు! తప్పక మీ స్నేహం చేయాలిందే!” అన్నది రోహిణి చంచలంగా కనలను ప్రవృక్షా.

“రేపు మధ్యాహ్నం శశిని మాయింట్ కి వంపండి. సాయంత్రంవరకూ ఆక్కడ మేము అందరం నరదాగా గడపుతాం” అన్నది కమార్ భాగ్య.

“ఘ్యూర్ ఘ్యూర్! అలాగే” అంగీకరించాడు మహేష్, భార్యను నామ మాత్రంగా కూడా సంతృప్తించకనే!

తానూ ఒక మనిషని గుర్తింపు లేదు; తన అభిప్రాయానికి, వ్యక్తిత్వానికి విలువ లేదన్న మాట! అడిగే శ్రీల ధోరణి అలానే వున్నది; అంగీకరించిన తన భర్త ధోరణి అలానే వున్నది!

శశి వదనం జేపురించింది! అంతలో మహేష్ వినరిన వాడిచూపు ఆమెను అదరిపడేట్లు చేసి, ముఖాన లేని నవ్వును పులిమింది, వాళ్ళంతా ఏవేవో విషయాలు మాట్లాడుకుంటున్నారు. శశి అనానకంగా చూపులు బయటకు సారించి, రోడ్డున పోయే మమవులనూ వాహనాలనూ చూడసాగింది.

అరే! శ్రీమంత్. వకుళ!

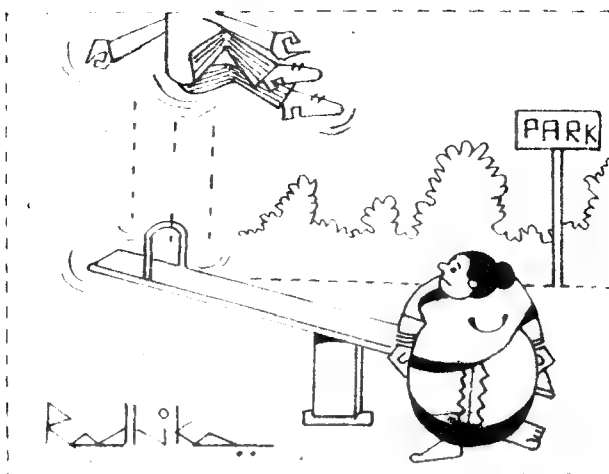
ఎదురుగా వున్న చిన్న షాపునండి నవ్వుకుంటూ, ఏదో అతి ఉత్సాహంగా మాట్లాడుకుంటూ వస్తున్నారు. వకుళ చేతిలో చిన్న పాకెట్టు వుంది.

అందులోని చీరను భార్యా భర్తలు మఱలా మఱలా తీసి చూచుకుంటున్నారు.

వకుళ కనులలో ఆనందం, ఆవూర్వ కళా నృత్యం చేస్తున్నాయి.

“ఇది నాకు చాలా బాగుంటుంది!” అని శ్రీమంత్ అంటూన్నట్లుగా అతడి పెదవుల-చేతుల కదలికలు చెప్తున్నాయి ఎదుటి దుకాణంలో నుండి గమనించుతూన్న శశిరేఖకు.

దారి ప్రక్కన ఆగి వున్న త్రోపుడు బండి దగ్గర రెండు ఐస్క్రీం కప్పులు కొని ఒకటి వకుళకు యిచ్చి తానొకటి తింటూ యధాలావంగా చుట్టూ చూస్తూన్న

శ్రీమంత్ ఎదుటి దుకాణం వ్రక్క ఆగి వున్న కార్లనూ టీపులనూ చూచి సాలోచనగా దుకాణంలోనికి వరీక్షగా చూచాడు.

మహేష్ వ్రభృతులు శ్రీమంత్‌ను చూడలేదు, తమ మాటలలో మునిగి వున్నారు. శ్రీమంత్ మాత్రం శశిరేఖతోనహా అందరినీ చూచాడు. శశిముఖం త్రివ్వకొంగి.

తల పంకించుతూ, చేతిలోని ఐస్ క్రీం వూర్తిగా తినకనే పారవేస్తూ, “వదవకుళా” అని ఆమె భుజం చుట్టూ చేయి వేసి నడిపించుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

శశిరేఖకు ఒడలంతా కారం అంటుకొన్నట్లే వున్నది.

శ్రీమంత్ వకుళలు ఎంత నవ్వుతూ త్రుళ్ళుతూ ఆనందంగా వున్నారు! ఆమె భుజంచుట్టూ చేయి వేసి నడిపించుతూన్న శ్రీమంత్‌లో ఎంతటి ప్రేమాప్యాయతలు! వకుళ నవ్వులో లోకంలోని ఆనందమంతా వర్షించుతోంది.

వారు కొనుక్కుని మురిసిపోతున్న చౌకరకం చీర ఓ అరవై-డెబై రూపాయల ఖరీదు మించదు! వకుళ కట్టిన చీరకూడ ఓ మాదిరిగానే వున్నది.

తాను చుట్టుకొన్న నాలువేల ఖరీదుగల చీరదైన చూసుకొన్న శశికి అది వేయి నాగలను పడుగు వేకలుగా నేసినట్లే కన్నట్టి ఒళ్ళు జలదరించింది.

ఈ క్షణాన తను ధరించిన నగలూ, దుస్తులూ అన్నీ కలసి రెండు లక్షల పైన విలువ చేస్తాయి. ఇటువంటి దుస్తులూ, నగల సెట్టూ ఇంకా వున్నాయి యింటిలో. తాను అక్కడ ఖరీదు చేస్తూన్న నగలు అరలక్షను మించాయి. తన భర్త నిత్యం లక్షలతో అడుక్కొని, లక్షల పైననే నడచే నవంన్నడు!

అయితే, సాధారణ నెలజీతంపై బ్రతికే మనుషుల ఆనందం, ఉత్సాహం

తనలో లేవు!

“మీ శ్రీమతి ఏవో కంటలు కంటూన్నదా మహేష్? సారీ! నవదంపతుల మధ్య మేము అడ్డుగా లేముకదా!”

రోహిణి కంఠం నైరన్తరా విస్ఫురించింది. వెళవెంటనే తక్కినవారి నవ్వులు విన్పించగా, ఉలికిపాటుతో తన వరధాన్యానికి నిగ్గిలుతూ చూసింది శశిరేఖ.

“పద మహేష్. త్వరగా భోజనాలు చేసి ఇల్లు జేరితే మీ ఆపడ వరధాన్యం తగ్గుతుంది” అన్నది సునీత చనువుగా.

“అ... ఏకవచన ప్రయోగాలు చేస్తున్నారేమిటి? వాళ్ళకు నగలెందుకు కొన్నావు నవ్వు?”

రోహిణి, శ్రీమతి కుమార్ మరెవరో తెలిసినవారితో హోటల్ లో మాట్లాడు తూండగా శశి భర్తను నిలదీసినట్లే అడిగింది, తన సందేహాల గురించి.

“వాళ్ళ దయవల్లనే మనకు కంట్రాక్టులు వచ్చి, మనం కోటికి వడగలెత్తు తూన్నా! కోటిలో వేలు ఎన్నోవంతు? ఉడతా భక్తి! అంతే! నరే ఇక మరచిపో తర్వాత వివరంగా చెప్తాలే!” అన్నాడు మహేష్.

మహేష్ జీవిత నాణెపు బొమ్మనే యితవరకూ శశి చూచివున్నది, నేడు ఆమెకు ఆ నాణెపు మరొకవైపు కూడా అర్థం కాసాగింది. అడ్డదారిని వేలకువేలు విసురుతాడు. ముళ్ళనంచులలో లక్షలు మూటగడ్డా!

నాట్యం చూస్తూ, టంటూ త్రాగుతున్నారేకానీ కుమార్, మహేష్ శివరాలు ప్రాజెక్టుకు సంబంధించిన క్రొత్త కాంట్రాక్టు వనికి సంబంధించిన టెండర్స్ విషయ మైన చర్చలలో మునిగిపోయారు.

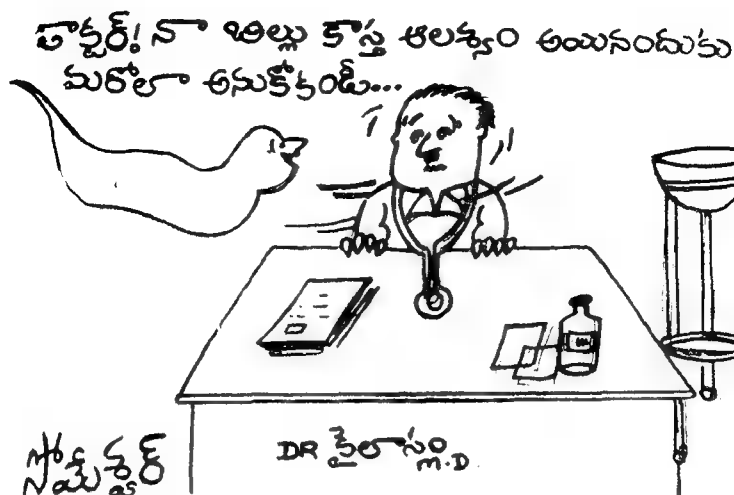
ఎవరై నా తెలిసిన వారు చూస్తున్నారేమోనని జాగ్రత్తగా కాపలాకాస్తూ, మధ్యమధ్యన ఏవో చొప్పదంటు ప్రశ్నలతో శశిని విసిగిస్తున్నారు కుమార్ శివరాల భార్య లిద్దరూ.

త్రాగిన వాళ్ళ సాధారణంగా ఒళ్ళు తెలియని స్థితికి జేరుకుని పడిపోతారనేది శశికి తెలిసిన విషయం. అయితే శివరాంగనీ, కుమార్ గనీ నాలుక కూడా మొద్దు బారకుండా లక్షణంగా ఉన్నారు అయిదోగ్గాను తాగుతూకూడ! మహేష్ వారిని తల దప్పినంత నిగ్రహ శక్తితో ఉన్నాడు వారికంటే ఎక్కువ త్రాగుతూకూడ. మటన్, చికెన్ అబగా తింటున్నారని సునీతా రోహిణి!

చచ్చితోపాటు అన్నపాన సేవలకూడ ముగిశాయి. “ఐస్క్రీం తిందాం” అంటూ మరలా బేరకు అడ్డరిచ్చింది రోహిణి.

“ఏం ఆలా చూస్తున్నారు? ఐస్క్రీం తినుకోండి” అంటూ ఓ ప్లేటు శశిరేఖ ముందుకు త్రోసింది కుమార్ భార్య.

“ఏమిటాలోచిస్తున్నారు? ఐస్క్రీం తిని చల్లబడిపోతారని భయమా? అక్క రేడు ఆ భయం, మా మహేష్ మదికూడు!” అని వెకిలి నవ్వు నవ్వసాగింది రోహిణి.

నవ్వలేక నవ్వాడు మహేష్.

శశిరేఖ జుగుప్సతో తల వాల్చుకున్నది. అందరి దృష్టి తనపై కేంద్రీకృతమైనదని ఆమెకు తెలుసు.

“హీ! టీస్కో శశి!” మహేష్ అన్నాడు.

గత్యంతరం లేక ఐస్క్రీం తింటోంది శశిరేఖ! ఆమె ఆలోచనలు ఎక్కడో వున్నాయి.

తానూ శ్రీమంత్ ఎప్పుడూ ఐస్క్రీం తేగతినేవారు. నిజానికి అంతగాతినే అలవాటు లేదు శ్రీమంత్ కు. అయినా తాను ఆఫర్ చేస్తో తృప్తిక రించేవాడు కాదు. “సీకోనం” అనేవాడు కొంచెగా.

అంత యిష్టమైన వస్తువూ నేడు సరళం లాగా వున్నది శశిరేఖకు, శ్రీమంత్ వకుళ రూపాలు కనులలో మెదురుతుండగా, ఎయిర్ కండిషన్ రూంలో కూడా శరీరం కుతకుత లాడిపోతోంది.

అందరూ తినడం ముగించి లేచారు.

“ఏమిటలా వున్నావ్?” అన్నాడు మహేష్ వెనుకకు మిలిగిపోయిన శశి వద్దకు మరలా తిరిగివచ్చి.

“వాళ్ళు నిన్నంతచనవుగా ‘నవ్వు, నవ్వు’ అంటే నాకుకంవరంగావున్నది!”

“ఏదీకారు!” మహేష్ తేలికగా అనేశాడు. “నా పెంపుడు కుక్క నా మీద కాట్లు ఆన్సి, తోక డీపీ విశ్వాసం ప్రకటిస్తుంది. ఏళ్ళూ అంతే! చచ్చినట్టు నేను పెట్ట మన్నచోట సంతకం పెడతారు, నేను విసిరిన తిండి. నగలూ చూచుకొని!” బిల్లు

మొత్తం నాలు వందల డెబ్బై చెల్లించి, సర్వర్ టిప్ ఇరవై ఇచ్చాడు మహేష్.

“అబ్బ! చాలా అయ్యిందే?” అన్నది శశిరేఖ మహేష్ తో.

“అటువంటి చౌక బారు మాటలు మాట్లాడకు”. కోపం నిగహించు కంటూ పిల్లె నంత మెల్లగా భార్యకే విప్పించేట్లు అన్నాడు.

“మనకు వెండితెలుపు సందర్భంలో పార్టీ, బహుమానాలు వాళ్లు మనకు యిచ్చేది అటంచి, ఈవ్వు ఎదురివ్వడమేమిటి వాళ్ళకు?”

“ఔను. నా వివాహ సందర్భంలో నా ఆశ్రితులందరినీ నేను సంతోషపరచు తున్నాను. నాతోడి ఖరీదైన జీవితం యిది— అడ్డం చేసుకో. అడుగుడుగునా లేకి ప్రశ్నలు వేయకు!”

నడిరోడ్డు మీద అమ్మతూన్న చౌకరకం ఐస్క్రీం కొనుక్కు తింటూన్న శ్రీమంత్ వకుళలు కనులలో మెరిలారు శశిరేఖకు.

తాను తినే వస్తువులు ఖరీదైనవి; కట్టే దస్తులు విలువైనవి; నిలబడే తావే అవ్వరావమైనవి.

తన భర్త ఒక గంటలో వెదజల్లే డబ్బు శ్రీమంత్ ఎన్నేళ్ళలో సంపాదించ గలడు!

మహేష్ హెచ్చరికతో శశి జాగ్రదవస్థకు వచ్చింది.

“వద! వాళ్ళు నిన్ను రేపు తమ యిళ్ళకు పిలుస్తున్నారు. వస్తున్నానని చెప్పి”

“వాళ్ళడగడం, నీవు చెప్పడం అయ్యిందా? నేనెందుకు?”

“ఊ! ఆ వెంటెతనం మూడు. నా వద్దతులనూ, నా మనుషులనూ పరిచయం చేసుకో.”

కుమార్ ఎవరితోనో ఫోన్ లో మాట్లాడి వచ్చాడు.

“మన హెడ్ క్లర్క్ వస్తున్నాడట. ఫోన్ చేశాను. మరి నేను ఆఫీసుకు వెళ్తున్నాను. నీకు మహేష్ సాయం వుండులే సుసీతా” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు కుమార్ తన జీప్ లో.

శివరాం దంపతులు సునీతపై ఓ కొంచెం నవ్వు విసిరి తమజీవితో వెళ్ళి పోయారు.

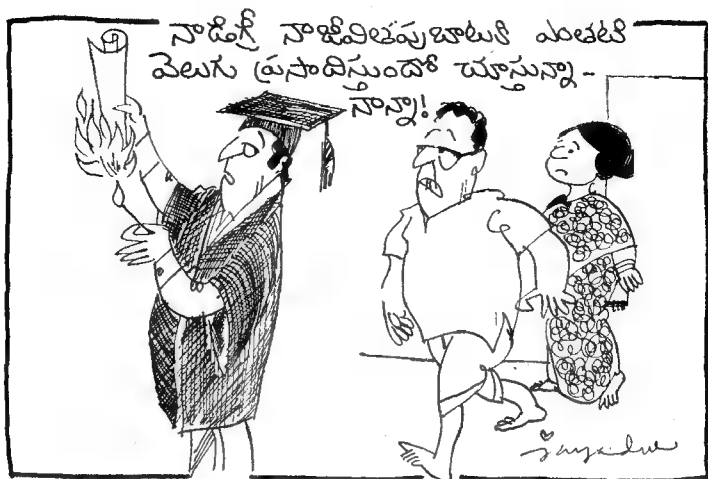
“రేపు రావాలి మా యింటికి” అని అహ్వనించింది మరోసారి రోహిణి శశి రేఖను.

మహేష్ శశిలతో వారి కారులోనే బయలుదేరింది సునీత.

తమ గేటువద్ద కారు ఆగగానే సుసీతా, శశి దిగారు.

కావలాదారు గేటుతీస్తుండగా శశి అటు నడిచింది. సునీత ఊచిగి కారులో కూర్చున్నది.

“నేను వీరిని ‘డ్రాప్’ చేసి వస్తాను శశి” అంటూ మహేష్ కారు బయర్దేరదీసి దూసుకుపోయాడు.

శశి కొలది క్షణాలు స్థానంపై నిలిచిపోయింది.

“అమ్మా! లోనికి నడవండి” నౌకరు హెచ్చరించాడు గేటు సతాశం వెదుతూ.

“వెళ్ళాగానీ! తాళం ఎందుకూ? ఓ పావుగంటలో వచ్చేసాను ఆగస్టుగాను ఇక్కడేవుండు” అన్నది శశి.

“అతడు గుంభనంగా నవ్విడు”

“ఇక రారు లెండి యిప్పుడు” అని తన వని ముగించి, పోయి మెట్లక్రింద భాళి స్థలంలో వున్న తన మంచంపై వడుకుని మునుగు పెట్టుకున్నాడు.

నిద్రలో ఏదో మాట్లాడుతున్నాడనుకున్నది కానీ మర్నాటికి అది అందరి తెలిసిన భాగోతమేనని గ్రహించింది శశిరేఖ.

ఆమె తెల్లవారూ మహేష్ కొరకు నిరీక్షించి ఆశాభంగం పొందింది. మర్నాడు ఉదయం తొమ్మిది గంటల వేళ భారంగా అవుడే నిద్రలేచిన ముఖంతో వచ్చి తూ. పోయి కారుదిగిన మహేష్ కు సాయంగా నౌకరు వచ్చి మేడ పట్టు ఎక్కించి మంచం వలకూ తీసుకొచ్చాడు.

“మరి కారు ఎలా నడిపారు? జ్వరంకానీ వచ్చిందా?” అనడిగింది శశిరేఖ.

సమాధానం చెప్పే తెలివిలో లేడు మహేష్.

“ఎవరో డ్రైవరు వచ్చాడు లెండి వెంటనే. జ్వరం కాదు. ఓ రెండు మూ. గంటల తర్వాత లేస్తారు” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు నౌకరు!

మహేష్ కు సమీపంగా వెళ్ళిన శశికి అర్థమైంది సంగతి. అతడివద్ద వస్తూ వాననవల్ల.

(నశేషం)

అంతర్ముఖం

శుభ్రగంట జ్ఞానశీఖర

ఈరోజు నా మనసు ఆనందంతో వరవశించి పోతోంది. నిజానికి కారణం నాకే తెలియదు లోకమంతా అందాల పూల తోటలా కనిపిస్తోంది. ప్రకృతి అందంగా వుంటే మనసు ఆహ్లాదంగా వుంటుందని ఎవరైనా అనుకుంటే అది వల్ల మాడే. మనసు ఒక్కొక్క రోజు ఆనందంగా, ఉల్లాసంగా వుంటుంది. అప్పుడే లోకం అందంగా కనిపిస్తుంది.

ఇంతటి ఆనందం వెనకా నాకొక ఆరాటం లేక పోలేదు. ఈ రోజు నేనేదో గొప్ప విషయాన్ని సాధించ బోతున్నానని వదే వదే అనిపిస్తోంది. అదెలాగా - అని ఆరాటంగా వున్నది.

ఈ రోజే సుధాకర్‌ని కలిసి ఆవిషయం చూట్టాడేయాలి. మనసు తెప్పతో పెన వేసుకు పోయాయి. ఇంక యీ మాట లేదుకు-అంటే మాట్లాడుకుంటుంటే అని జవాబు.

నేను పేద పిల్లనే కావచ్చు. అదంత

రాలు లేక పోవచ్చు. కానీ, చాలా మంది నన్ను అందగత్తె అనే అంటారు. ఒక్కసారి చూసిన వాళ్ళు మళ్ళీ నావంక చూడకుండా వెళ్ళలేరు. అన్నిటికీ మించి, నా మనసుకి ఎవరూ విలువ కట్టలేరని అంటాడు సుధ, అలాటి మాటలు సుధ నింది వింటుంటే “సుధలొలికే వలకు” అంటే యివే కాబోలు ననిపిస్తుంది.

అమ్మ కెప్పుడూ రామీద అనుమానమే. నామాటలా, భావాలు విని అదిరి పోతుంది. ప్రేమకి బీద, గొప్పా లేదంటే నావంక విడ్డూరంగా చూస్తుంది. వదిన మాత్రం మూతి మూడు వంకర్లు తిప్పుతుంది. నేను రేపు సుధాకర్‌ని పెళ్ళి చేసుకుని, కోడేశ్వరుడి భార్యనయినప్పుడు కాని వదినకి తెలిసిరాదు. ఆమె కెప్పుడూ మూడువేల కట్న మిచ్చి షేవర్ని చూద్దామా, ఆరువేలదాకా పెట్టి గుమాస్తాని చూద్దామా అనే ఆలోచనలు. అమ్మగాని, వదిన గాని నన్నెప్పుడూ ఆర్థం చేసుకోరు.

మానం నామానం

మానమే నామానం

మనసున పంచే కాంతుల రాసుల

పరివర్తనంలో మైమరచటమే

నా ధ్యేయం

అనుజడం నిశ్శబ్ద నిరీక్షణలో

తత్వం అయ్యే భావజలధిలో

ఓలలాడటం నాకీష్టం

ఆప్టాఃప్టాలన్నవి అహంకారపు

ఎక్స్‌ప్లోజంతు అవి నాకే గిట్టవు

మానం చీకటి ఎడలో

బరువుగా సాగే

బెకబెక శబ్దం అయితే

అది భావ అవసారం

హాహూహూ హిహూహూహం

భావ వ్యవస్థాపనమే

నవనవీశ్వర శక్తిల సుందర లాస్యం

ఎవరికీ కాదు దాస్యం

కాంతిజల్లుల కనకవర్షం

అందుకే మానం నామానం !!

డా॥ శిష్టా లక్ష్మీనారాయణ

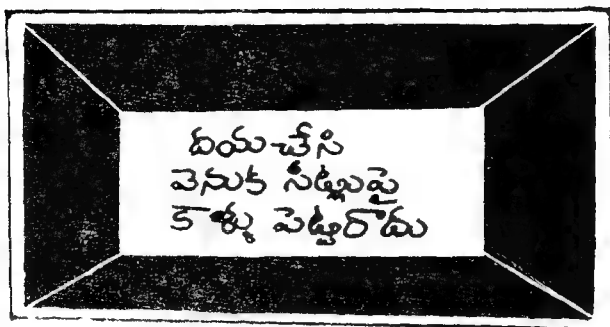
సుధాకర్ ఎంత అందంగా ఉంటాడు. ఎంత గొప్ప బట్టలు వేస్తాడు! ఎంత రీవిగా నడుస్తాడు! ఎన్ని అందాలు వొలికిస్తాడు! ఒక్క చూపులో ఎంతో ఆనందాన్ని పంచి యిస్తాడు. అలాంటి సుధాకర్ నాకోసం ఎంత పరితపిస్తాడో వీళ్ళకి చెప్తే—అమ్మో! ఎంతమైనా వుందా!

అనలు వాళ్ళ బాబయ్యలు, మామయ్యలు అంతా ఫారిన్‌లో వున్నారు. అందరూ ఎప్పుడూ ఏవో కాన్సక్టు వంచి స్టూనే వుంటారు. అవన్నీ నాకు చూపిస్తాడు. ఇస్తానంటాడు. కాని నేనెంతో చెప్పకో లేక, అభిమానంగా తిరస్కరిస్తూ వుంటాను మనసులో తీసుకోవాలని ఎంతలా అనిపిస్తున్నప్పటికీ.

మొన్న నొక షర్టు వేసుకొచ్చాడు. గుండెలంతా వచ్చని పొదరిల్లు కప్పేసింది. అదేదో చాలా చీత్రంగా వుంది. అచ్చంగా అక్కడ ఒక పొదరిల్లు వున్నట్టే అనిపించింది. అమాంతం ఆ పొదరింతోకి పోయి కూర్చుంటా మనిపించింది. సుధాకర్ గుండె నాకొక పెచ్చని పొదరిల్లే. అయితే నాకున్న ఈ పొన్న సుగంధాన్ని చీల్చితే ఒక్క సారి ఆపొదరింటి గుండెలో తలదాచుకునే దాన్నే.

నిన్న మాత్రం! ఆ షర్టు ఎంత అందంగా వుందనీ, గుండెల మీద జలపాతం-తెల్లగా మంచు తుంపర్ల కిండ్కి దూకు తున్నట్టు-గుండెల్లోంచి ప్రేమామృతం నాకోసం ముందు కురుకు తున్నట్టు అనిపించింది. చేత్తో చల్లది ఆ నీటి తుంపర్లని తాకాలనిపించింది.

ఈ రోజు కూడా ఫారిన్ నుంచి వచ్చిన మూడో షర్టు వేసుకొస్తానన్నాడు. ఇంత అందంగా వుంటుందో! ఈ రోజు మాత్రం ఒక్క షణం శక్తిసంతా కూడదీసుకుని నిగ్గునంతా మడిచి పక్కన పెట్టేసి ఆ గుండెలపై తలనిచ్చి, సుధ గుండెల్లో గుడి గంటలు విసాలి-అవును విసాలి- నేడో రేపో పెళ్ళి చేసుకో

శ్రీమద్భక్త

బోయే సుధాకర్ దగ్గర నాకేమిటి బిడి యిచ్చి ఆనందంతో చూస్తున్నాడు. యీ గుండెల్ని అడవులో పెట్టుకోవాలి. పెళ్ళి మాట కూడా మాట తీసుకోవాలి.

ఎవ్వరూ లేని ఈ వచ్చిక - వరుడు కన్న వెచ్చని ప్రేమగా వుంది. ఆకాశానికి, నేలకీ మధ్య అల్లుకున్న ఈమామిడి చెట్టు గుబురు సుధాకర్ కి వాకూ మధ్య సిగ్గు దొంతరలా వుంది. ఎండైనా, వెన్నెలైనా చొరవడని ఈ చెట్టు సీద, సుధాకర్ అనురాగపు వందిరిలా వుంది.

నా ఆలోచనల్లోంచి దూసుకుంటూ - అసిగో - ఆతను రానే వచ్చాడు - అంటే, ఒక్కసారి నా గుండె ఝల్లు మంది. భయంతో నాశరీరం వాణికి పోయింది నేను ఒకబిడ్డడివిలో చిక్కుకుపోయినట్టు, రక్షించే వాళ్ళెవరూ కనుచూపు

మేరలో లేనట్లు అంతా హుస్సంగా అయి పోయింది.

ఆతని గుండెల మీద పులి అతి భయంకరమైన ఓరుతపులి. నోరు తరిచిన పులి కోరలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి - నల్లని గుండ్రంలో పనుపు వచ్చని మచ్చలతో పులి - అంత్యత అదునాతనంగా చిత్రించిన పులి - ఆతని గుండెల్లోంచి గొండ్రిస్తున్న పులి. ఆ పులి రూపాన్నేదాటి కళ్ళు పైకి వెళ్ళలేదు. సుధాకర్ కళ్ళతో కలవలేదు. ఆతని గుండెలో తలదాచుకోవాలనే కోరిక భయంకరంగా అయిపోయింది. నాతని ఆ పులి నోట్లో పెట్టే ధైర్యం లేక పోయింది. గుడి గంటలకి బదులు పులి గొండ్రింపులు వినిపిస్తున్నాయి. కళ్ళ గట్టిగా మూసుకున్నాను. అమ్మ జ్ఞాపకమొచ్చింది. వదిన గుర్తు కొచ్చింది. ★

ఏ ది స్వ ర్గం

జీవితమంతా తీరని కోరికల్లో బాధ పడి బాధపడి ఒక నిరుపేదవాడు, భూలోకంలో కన్నుమూసి పరలోకంలో ఒక విశాల సుందర మందిరంలోని ఒక హంసతూలికా తల్పం మీద కన్ను తెరిచాడు. దగ్గర్లో నిలబడిన సేవకుల్ని పిలిచి -

“ఒకటి” అన్నాడు.

“ఏం తెచ్చుంటారు” సేవకుడు అడిగాడు!

భూలోకంలో తను తినాలనుకొన్నవి, తినలేక పోయినవి రకరకాల వదారాలు కోరుకొన్నాడు. సేవకుడు క్షణంలో అన్నీ తెచ్చి అమర్చాడు. పేదవాడు క్షణంలో సగంలో అనేని సుష్టుగా తేల్చాడు. అతరవాత హాయిగా పడుకొని నిద్రపోయాడు. సేవకుడు తెచ్చిన పక్షి పోషక భోజనం మళ్ళీ ఆరగించాడు.

హాయిగా మళ్ళీ తెల్లవారేదాకా నిద్ర పోయాడు, భూలోకంలో ఎంత కష్టపడి పనిచేసినా కడుపునిండా తిండి ఎరుగని

పేదవాడికి ఈ జీవితం చాలా బావుందని పించింది. ఇలా కొన్నిరోజులు గడిచాయి. ఒక రోజున -

వాడికి అస్తమానం తినడం, పడుకోవడం, వాళ్ళ విరుచుకొని ఆవులించి మళ్ళీ తినడం, పడుకోవడం విసుగనిపించింది.

సేవకుడ్ని పిలిచి -

“విసుగ్గావుంది ఏదన్నా పనిచెప్ప నేనుకూడా చేస్తాను.” అన్నాడు.

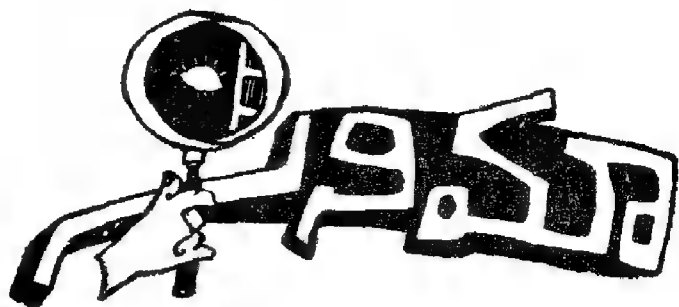
“ఇక్కడ చేయడానికి పని ఏమి ఉందండి?” అన్నాడు సేవకుడు.

మానవుడికి కోపం వచ్చింది. “ఏడిసి నట్టుంది! ఇలా ఎంతకాలమని?” అని ప్రశ్నించాడు.

“కొన్ని యుగాలు గడవాలి”

“బాగానే వుంది వ్యవహారం! ఇంతకంటే నరకమే బావుండెట్టుంది, అక్కడికే పోతాను. అన్నాడు మానవుడు, “ఇప్పుడు తమరున్నది నరకంలోనే” అని సమాధానం ఇచ్చాడా సేవకుడు.★

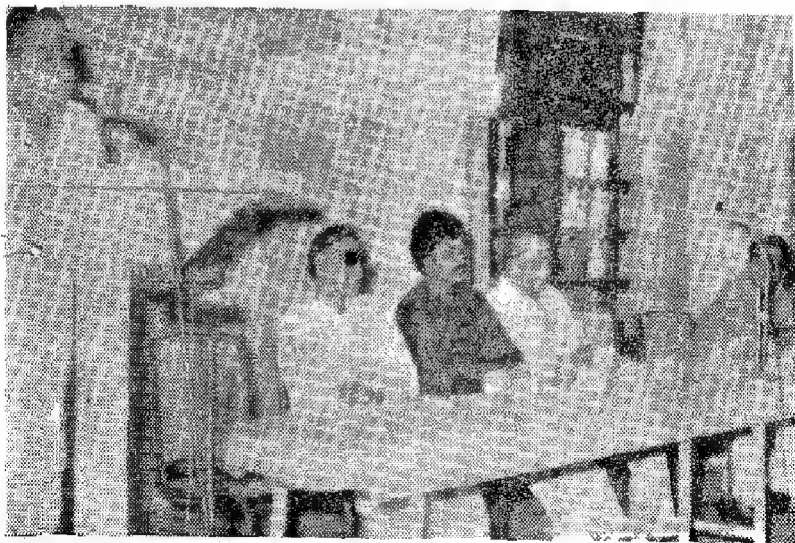
శ్రీమతి పోలవరపు కామేశ్వరి

నేటి యువతకు కనువిప్పు
“శుభలేఖ”

‘సప్తపది’ చిత్రంలో కులవ్యవస్థ మీద, ‘శుభలేఖ’ లో పరకట్నం మీద కను తెప్పదలుచుకున్న విషయాన్ని తిన్నగా, హృద్యంగా, ఆలోచనని రేపే నిదంగా చెప్పేడు దర్శకుడు కె. విశ్వనాథ్.

సామాజిక నమస్కరణను, సమాజ లోని మూఢనమ్మకాలను తీసుకొని శక్తి వంతమైన ఈ మిడియం ద్వారా కొంతైనా చెప్పాలనే లావత్రయం వున్న దర్శకుడు విశ్వనాథ్. ‘శుభలేఖ’ లో వివాహవ్యవస్థ మౌలిక సూత్రాన్నే ‘పరకట్నం’ వెళ్ళి తీస్తోందని, ఈ కట్నం పరిధిలో మనిషి ఎలా ఇరుక్కొని పోయాడో, ఎట్లాంటి

‘శుభలేఖ’ ఇస్టాగోష్టి సమావేశంలో ప్రసంగిస్తున్న దర్శకుడు, కె. విశ్వనాథ్, నిర్మాత శ్రీ వి. వి. శాస్త్రి, శ్రీ శాయికృష్ణ, శ్రీ జి. వి. రామకృష్ణారావు, శ్రీ దశరథ రామయ్య, చిరంజీవి

వివేకానంద పరిస్థితిని నేడె యవకలు
ఎదుర్కొంటున్నారో ఒక్కసారి యవ
కుల్లి కళ్ళు తెరిచి వాస్తవాన్ని చూడ
మని అందంగా హెచ్చరించేడు
విశ్వనాథ్. ఇది హద్దించ తగిన
ప్రయత్నం.

అంద్రలో లక్ష్మీవిల్మ్స్, నైజాంలో
శ్రీ శాయికృష్ణ వారు 'శుభలేఖ' ను
విడుదల చేశారు.

అఖిరుచివున్న పంపిణీదారుడు

హరికృష్ణ

నీనిమా నిర్మాణ రంగానికి. ప్రద
ర్శనా రంగానికి, మధ్య కీలకమైన

శ్రీ హరికృష్ణ

పాత్ర నిర్వహించేది పంపిణీ రంగం.
నీనిమా నిర్మించటం కన్నా, పంపిణీ
చేయటమే కష్టం ఈ రోజుల్లో.

ఒక చిత్రాన్ని ఎంత బాగా ఎక్స్
ప్లాయిడ్ చేస్తే అంత సమర్థవంతమైన
పంపిణీ సంస్థగా చెప్పవచ్చు. అందుకు
మంచి ధియేటర్లు, సక్రమంగా, సకాల.లో
ధియేటర్లకు వ్రేంటు అందించటం, తగు
ప్రచారం ఇవ్వన్నీ చిత్ర విజయానికి
దోహదం చేస్తాయి.

ఎన్నో ఏళ్లుగా పంపిణీ రంగంలో
ఉండి, అనుభవం, మంచితనం సంపా
దించారు లక్ష్మీచిత్ర హరికృష్ణ

పునాది రాట్లు, కరుణామయుడు,
యువతరం కదిలించి, కార్తీక దీపం,
నర్తకినీ పట్టేడు, మహాప్రస్థానం లాంటి
చక్కటి చిత్రాలను పంపిణీచేశారు.

పంపిణీ రంగంలో చాలాకాలంనుంచి
పున్న హరికృష్ణ "మళ్ళీ ఓల్డ్ సినిమ్
రావాలి. అప్పుడే పరిశ్రమకు మంచి
రోజులు వచ్చినట్టు" అంటారు.

ప్రస్తుతం చిత్రపరిశ్రమ ఎదుర్కొం
తున్న సెన్సార్ సమస్యను గురించి
ప్రస్తావిస్తూ, "సెన్సార్ నిబంధనలను
సక్రమమైన వద్దకుల్లో అమలుచేసినందు
వల్ల అందరికీ మంచిదే, కానీ, ఆలా
జరగటంలేదు. ఒక విషయం యిక్కడ
చెప్పాలి. జుగుప్సకలిగించే విధంగా
చిత్రీకరిస్తే జరిమే రాళ్ళతో బుద్ధిచెప్పారు
సెన్సార్ వారే చెప్పకర్లేదు.

నిర్మాతల యానిటి పున్నరోజున
సెన్సార్ వారు ఏమీ చెయ్యలేరు" అనే
అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చిన హరికృష్ణ
శ్రీమతి మాదిరెడ్డి నుతోచన రచించిన

සමස්ත ආදර්ශයක් ලෙස පෙන්වා දෙන ආකාරයට

සිනමා නිලධාරීන්ගේ සහයෝගයෙන්

සිනමා නිලධාරීන්ගේ සහයෝගයෙන්

සිනමා නිලධාරීන්ගේ සහයෝගයෙන්

සිනමා නිලධාරීන්ගේ සහයෝගයෙන්

සිනමා නිලධාරීන්ගේ සහයෝගයෙන්

‘అవురూప’ నవలను వచ్చే సంవత్సరం చిత్రంగా రూపొందించ బోతున్నారు.

“గోపాల కృష్ణుడు”

కంటితోక వ్వస్తూ, పెదవితోనవ్వస్తూ అందమైన అమ్మాయిల్ని తన చుట్టూ తిప్పకొంటూ, ప్రేమపాఠాల్ని బోధించే ఈ అవర కృష్ణుడు ఒక గోవిక చేతిలో చిత్తుగా ఓడిపోయి, ఆమెతో ప్రేమ పాఠాల్ని తప్పి చుకుంటాడు.

ఎవరీ గోపాల కృష్ణుడు? గోపాల కృష్ణుడినే దీంకీలు కొట్టించిన ఆ గో. క ఎలా వుంటుందీ? ఊహించండి?

లాభం లేదు రిదూ? అందుకే భీమ వరపు బుచ్చిరెడ్డి కోడండ రావిరెడ్డి దగ్గరకత్తులలో నిర్మించి, లక్ష్మీవిజయ్ వారు, శ్రీ వెంకట కృష్ణ ఫిల్మ్స్ వారు విడుదల చేస్తున్న ‘గోపాల కృష్ణుడు’ చూడండి.

చిన్న నిర్మాతలకు ఎఫ్. డి. సి.

రుణ సౌకర్యం

ప్రయోగాత్మక, ప్రయోజనాత్మక

చిత్రాల్ని నిర్మించే చిన్న నిర్మాతలకు రాష్ట్ర చలనచిత్ర అభివృద్ధి సంస్థ రుణ సౌకర్యం కల్పిస్తుందని, ఈ విషయాన్ని ముఖ్యమంత్రి దృష్టికి తీసుకు రావడం జరిగిందని, ఆయన ఆమోదం జరిగక మిగతా వివరాలు తెలియజేస్తానని ఛైర్మన్ శ్రీ డి. కె. నమరసింహారెడ్డి చెప్పారు.

ఒక్కో చిత్రానికి ఎంత ఇవ్వాలో, ఎలా రాబట్టాకోవాలో ఖాదా నమగ్రంగా ఆలోచిస్తున్నామని, ఇది చిన్న నిర్మాతలకు ఎంతో ఉత్సాహాన్ని, ఊపును ఇస్తుందని తను భావిస్తున్నానని ఆయన అన్నారు.

తాము అనుకున్న విధంగా రుణ సౌకర్యం కనక అమలులోకి వస్తే, హైదరాబాద్‌లోని చిన్న నిర్మాతలకు చాలా సౌకర్యం వుంటుందని, మంచి చిత్రాలుకూడా రావడానికి అవకాశం వుందని, ఈ విషయంలో గట్టిగా ప్రయత్నిస్తున్నానని నమరసింహారెడ్డి చెప్పారు.

సిని డైరీ - తారల ఫోటోలు

సిని నటీనటుల అడ్రసులుగల డైరీ రు. 2/-

మీరు మెచ్చే ఒక నటి, నటుడి ఫోటో సెట్ రు. 5/-

మీకు నచ్చే నలుగురి తారల సెక్సీ ఫోటో సెట్ రు. 10/-

కావలసినవారు మనియార్డరు చేయండి.

వై. కె. మూర్తి,

దాసరివారి పీఠి, విజయవాడ-520 002.

సన్సిల్క్ శిరజీలు.

ఇక మీ భుజాలపై సూర్యకరణాల నిగనిగలు,
పట్టుపోగుల సోయగాలు.

సన్సిల్క్ శిరజీలు

పట్టుపోగుల సూర్యకరణాల నిగనిగలు,
పట్టుపోగుల సోయగాలు.

హిందూస్తాన్ లిమిటెడ్ బెంగళూరు

HYB 144-2501